

முடிவாஸ்ஸ ... ஆரம்பம்.

அம்பலவன்புவனேந்திரன்

En. H. Hemalatha.

• — •

എറണാകുളം...

ജൂലൈ

എറണാകുളം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി
എ. ഹെമലത
100-022250

முடிவல்ல...

ஆரம்பம்

அம்பலவன்புவனேந்திரன்

பதிப்பு :

எவகிறீன் அச்சகம்,
93, திருமலை வீதி,
மட்டக்களப்பு.

☎ 065 - 2222607

அம்பலவன்புவனேந்திரன்

(முடிவல்ல..... ஆரம்பம்.)

நூல் விபரம்

நூல் தலைப்பு	: முடிவல்ல... ஆரம்பம்
ஆசிரியர்	: அம்பலவன்புவனேந்திரன்
மொழி	: தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	: 2003
பதிப்பு விபரம்	: முதல் பதிப்பு
உரிமை	: ஆசிரியருக்கு
தாளின் தன்மை	: 80 கி.
நூலின் அளவு	: 12.5×18.5 செ.மீ
அச்ச எழுத்து அளவு	: 12
மொத்தப் பக்கம்	: 162 + xi
நூலின் விலை	:
அட்டை ஓவியம்	: புவி (புகைப்படம்)
அச்சிட்டோர்	: எவகிறீன் அச்சகம். 93,திருமலை வீதி, மட்டக்களப்பு. 30000 இலங்கை.
நூல் கட்டுமானம்	: கிளிப்.

பதிப்புரை

காலத்தின் இதம் தேடிப் பறவையினம் புலம் பெயர்வது போல் கொடும் போரினால் புலம் பெயர்ந்த எமது தமிழுறவுகள் தமது நாட்டுப்பற்றை மறந்துவிடுவதில்லை மறக்கவும் மாட்டார்கள்.

நமது நாட்டின் தமிழீழ மண்படும் கேவல நிலையை இந்த எழுத்தாளன் மறக்கவும் இல்லை. தன்நிலை மாறவும் இல்லை. இந்த மண்ணுக்காய் உயிர்நீத்து சுதந்திரவிதை விதைத்தவர்களை நாம் நிதம் நினைவுகூருவது மானிடம். இதனை :-

“எங்கள் இதயங்களில் குடிகொண்ட தெய்வங்களே!
உலகத்தின் உதடுகளில் உங்களின் திருநாமங்கள் - ஊன்றி
உன்னதமாய் உச்சரிக்கப்பட்டதனால் உலகத் தமிழர்
இல்லங்கள் தோறும் உமக்காய் ஏற்றினர் அகல்விளக்கை நிதம்...”

மேற்படி வரிகளால் எம் உறவுகளின் பிரிவை நிதம் நினைக்கிறோம் என்று எம்மையும் சுதந்திர தாகக் கனலை ஊதி மூட்டி விட்டிருக்கிறார் நமது உரிமைக் கவிஞர். அது மட்டுமா! பிற ஓரிடத்தில்

“நியாயமும்நீதியும் நீண்டஇருளில் மூழ்கும்
நித்திலம் நித்தமும் தத்தளித்தே அமும்
அதர்ம அநியாய ஆட்சிகள் அடங்கும் - ஈற்றில்
தர்மம் தைரியமாய்த்தழைத்து தன்கிளைபரப்பும்
அநியாய ஆட்சிகள் ஆட்டங்காணும்போது
தனித்துவ போராட்டமுனைப்பு கிளைவிட்டு
விசாலித்து இடம்பிடிக்கும்” என்பதனையும் வரியிடுகிறார்.

இந்த நிலைகளை இலங்கையில் குறிப்பாக ஈழமண்ணில் ஆண்ட பிற அரசு வீழ்ந்து சுதந்திரதாகம் தீர்ந்த தனித்துவமாக நாடு மலரும் என்ற கனவை நினைவாக்கும் தன்னுணர்வைப் புட்டுப் புட்டு கவிதை வரிகளில் வெளிச்சம்போட்டுக் காட்டுகிறார்.

அம்பலவன்புவனேந்திரன் பூப்பெய்திப் புதுக்கவிதை படைக்கிறார். மணமகளாகிப் பல பாக்கியங்களைப் பெற்று இன்னும் பல ஆக்கங்களை ஈன்று தமிழர் நல்வாழ்வுக்கு வழிகாட்ட வேண்டுகிறோம்.

எஸ். என். இராமநாதன் J.P.

“வாழ்க தமிழ்”

(மட்டுர்ராம்,)

பதிப்பாசிரியர்.

அணிந்துரை

நோக்கம் உணர்ந்து வரைந்த எழுத்துக்கள் தருகின்ற தாக்கமே சமுதாய மாற்றத்தின் வழியாகும்.

எழுதுகோலைக் கையிலெடுப்பதும் கத்தியொன்றைக் கையிலெடுப்பதும் எழுத்தாளர்களைப் பொறுத்தமட்டில் ஒன்றுதான் என்று நான் அடிக்கடி நினைப்பதுண்டு.

கலையறியாதவன் கலைபற்றிப் போதிக்க முற்படுவதும் நீதியுணராதவன் நீதிபற்றிப் போதிக்க முனைவதும் பாடலுணராதவன் கச்சேரி செய்வதும் கல்வியறியாதவன் கல்லூரி நடாத்துவதும் எவ்விதம் அசாத்தியமோ அதுபோலவே சரியான சிந்தனைக்குள் தன்னை நுழைக்காதவனுக்கு எழுத்தாளனாவதும் அசாத்தியமே என்பதை அனுபவபூர்வமாக உணர்ந்தவர்களில் நானும் ஒருவன்.

தமிழில் எழுதலாம், ஆனால் தரமாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் ஒரே சுவையான இனிப்புத்தான் விதம் விதமான பண்டங்களுக்கேற்ப உயர்ந்த சுவையாகவும் தரம் குறைந்த சுவையாகவும் கணிக்கப்படுகின்றது.

எழுத்தாளர்கள் என்பார் எழுத்தை ஆள்பவர்களாக மட்டுமல்ல எழுத்தாள்மையை உணர்ந்தவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் அதற்கு அடிப்படையான உண்மை என்னவென்றால் எழுத்தில் இரத்தம் கலந்து தெறிக்கும் விதமாக படைப்புக்களில் உண்மையும் சத்தியமும் உண்மையாகவே உரசிக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

தம்பி அம்பலவன் புவனேந்திரன் கவிதைகளில் நான் அவரது இரத்தம் துடிப்பதை உணர்ந்ததுண்டு, அழகான கவிதைகளைவிடவும் அருமையான கவிதையே அவரது எழுத்தில் வடிந்து நிற்பதை நான் உணர்ந்திருக்கின்றேன். அவரது ஆற்றலில் எனக்கு இருந்த

நம்பிக்கையை நான் வெளிப்படுத்தி அவரைக் கலந்து கொள்ளச் சொன்ன கவிதைப் போட்டிகளில், அவர் கலந்து கொண்டு வென்ற போது எனது கருத்து சரியானதே என்று நானே எனக்கு தீர்ப்பும் வழங்கிக் கொண்டு மகிழ்ந்ததும் உண்டு.

தம்பி அம்பலவன் புவனேந்திரனின் புது நூலுக்கு அணிந்துரை வேண்டும் என்று கேட்ட போது முதலில் நூலைப் படிப்பது அவசியம் என எனக்குப்பட்டது. நூல்கள் வந்ததும் படித்து பார்த்தேன். படித்தபின் தான் எனக்குள் ஒரு புதிய எண்ணம் எழுந்தது.

நான் எழுதவேண்டியது அணிந்துரையேயன்றி விமர்சனமல்லவென்றும் மணப்பெண்ணுக்கு மகுடம் வேண்டும் என்றால், அவளது ஆடைபொருத்தமா என்பது முக்கியமே அன்றி அந்த 'ஆடையைப் பற்றிய அமைப்பு, விமர்சனமல்ல என்றும் புரிந்தது.

ஆனால் அழகான ஆடையை அழகாக இருக்கிறது என்பது விமர்சனமல்ல, உண்மை என்பதும் விளங்கியதால் சுருக்கமாகவே கூறிவிடுகின்றேன்.

புலம்பெயர்ந்து வந்த பின் நான் சந்தித்த நல்லமனம் கொண்ட கவிஞர்களில் தம்பி அம்பலவன்புவனேந்திரன் தனித்துவமாக என் இதயத்தில் இடம் பிடித்தவர். இவரது ஆற்றலும் திறமையும் சிந்தனைத் தெளிவும் இவரது படைப்பின் சிறுகுறைகளை அலட்சியப்படுத்திட என்னை வற்புறுத்துகின்றன. அருமையான அறுசுவையுணவில் சில சமையங்களில் ஓரிரு தலைமயிர் கிடப்பதுண்டு. அதற்காக அந்த உணவை ஒதுக்குவதில்லை, மயிரை நீக்கிவிட்டு உணவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் அதுவே சரியானது.

ஒரு கோப்பைத் தேனில் எந்தத்துளி உருசி கூடியது என்றும் எந்தத்துளி உருசி குறைந்தது என்றும் தேடுவதும் சரி, தம்பி அம்பலவன்புவனேந்திரனின் கவிதைகளில் பேதம் தேடுவதும் சரி

இரண்டும் ஒன்றுதான்.....

அருமையாய்ப் படைத்திட்ட இருகவிதை நூல்களை
ஒருநூலாய் அமைத்திங்கு நமக்கென்று தருகிறார்
ஒருவாய் அமுதெடுத்து அதையுண்டேன்: இனித்தது
மறுவாய் எடுத்துண்டேன் அதுவும் இனித்தது
குறையாய் எதைச் சொல்ல என எண்ணித் தேடினால்
நிறைவான கருத்தாழம் எனையீர்த்துத் தடுத்தது
வரைவானின் ஓவியத்தில் வண்ணங்கள் வேறுதான்
நிறைவுற்ற படம் அதனால் வேறென்றும் ஆகுமோ...?

சொல்லில் அழகும் கருத்தில் ஆழமும் நடையில்
விறுவிறுப்பும் நோக்கத்தில் தெளிவும் எதிர்பார்ப்பில் உண்மையும்
மிளிர்கின்ற அற்புதமான கருத்துப் பேழையாகத் திகழும் இந்நூல்
கவிஞர் அம்பலவன் புவனேந்திரனின் நூலல்ல நமது நூல் நமக்காக
நமது கவனத்தைக் கவர்வதற்காகக் கருத்தோடு அவர்
படைத்திருக்கின்றார். எப்பக்கம் புரட்டினாலும் என் இதயத்தைத்
தமிழன்னை ஈர்த்து நிற்கிறாள். உள்ளத்தைக் கொள்ளைகொள்ளும்
உன்னதமான தமிழ் நடை. வாழ்த்துக்கள்!

வாசகர்களும் என்னுணர்வை இந்நூலில் அனுபவிப்பார்கள்
என்று முழுமனதுடன் நம்புகிறேன்.

ஒரு நல்ல இதயமுள்ள நல்ல எழுத்தாளனின் நல்ல
படைப்பே இது.

இன்னும் பல புதிய மலர்களை இந்த அரிய செடியில்
எதிர்பார்க்கின்றேன்.

வாழ்க கவிஞர் அம்பலவன்புவனேந்திரன்.

வளர்க அவர் தமிழ்க் கவிப்பணி.

யெர்மனி,
24.08.03

‘சிந்தனைச் செல்வர்’
கவிஞர் எழிலன்.

அணிந்துரை

எண்ணங்கள் இசைவடிவம் பெறுகின்றபோது கவிதையாகின்றது. கவிஞனோ நிதர்சனத்தின் சாட்சியாக இருப்பதனால் கவிதைகள் காலத்தின் பதிவுகளாகின்றன. அவைதான் வரலாற்றிற்கும் சாட்சி....

இளங்கவிஞர் அம்பலவன் புவனேந்திரனின் முடிவல்ல ஆரம்பம் தொகுப்பைப் பார்க்கின்றபோது மகாகவியின் 'காலமே மதியினுக்கோர் கருவியாம்...' என்ற அமர வரி நினைவிற்கு வருகின்றது...

அம்பலவன்புவனேந்திரனின் தொகுப்பு சமூகம், இயற்கை, சிந்தனைகள் என நாளாந்த மனித வாழ்வின் வருடல்களுக்கும், வடுக்களுக்கும் ஒரு இலக்கிய வடிவத்தைத் தேடித்தந்துள்ளது....

புலம்பெயர்ந்த வாழ்வில் விலகிச் செல்கின்ற உறவுகள், மனிதம் பற்றிய இளங்கவி அம்பலவன் புவனேந்திரனின் கரிசனை மிக இயல்பாக அமைந்துள்ளது...

திசையினால் பிரிந்து வாழ்ந்தாலும் சிந்தனையால் நாம் ஒன்றுபடுகின்றோம் என்பதை நினைக்கும் போது மனம் நிறைவடைகின்றது.....

இளைய தலைமுறைக்குரிய கவிஞரின் குறும்பு நிறைந்த மொழிநடை கவிதைக்கு சுவை சேர்க்கின்றது....

‘செய்யும் வினைக ளனைத்திலுமே வெற்றி
சேர்ந்திட நல்லருள் செய்கவென்றே....’ என்று
நாமும் வாழ்த்துப்பாடுவோம்.....
இது முடிவல்ல ஆரம்பம்.

க.ஞானேஸ்வரன்
சிரேஸ்ட விரிவுரையாளர்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
இலங்கை.

என்னுரை

தமிழர்கள் நாம் என்ற தமிழுணர்வுடன் உங்களை உரிமையோடு தரிசிக்கவருவதில் இன்னொருமுறை இந்தப் பறவையின் இதயம் புளங்காங்கிதத்துடன் பூரிக்கின்றது.....

இந்தப் பறவையைப் பாதித்தவற்றையும், நுகர்ந்தவற்றையும் உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளுவதுடன் அவற்றால் நம் சமூகத்தின் நோவுக்கும் வேதனைகளுக்கும் ஓளடதம் தேடும் முயற்சியின் முனைப்பே இத் தொகுப்பின் தொனி.....

உங்களின் ஆதரவோடு இந்தப் பறவையின் இன்னொரு முயற்சி ஈடேறுவதில் உங்களோடு சேர்ந்தது நானும் மகிழ்கின்றேன்....

வழக்கம் போல இந்தத் தொகுப்பிலும் சில சஞ்சிகைகளில் வெளியான பலகவிதைகள் இடம் பிடித்தாலும் ஒருசில பரிசுக்கவிதைகளும் உங்களுக்கு விருந்தாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன....

புலம்பெயர் சூழ்நிலையில் பயணிக்கும் இந்தப் பறவையின் உள்ளம் சின்னச் சின்னதாய் சீண்டப்பட்டதன் வெளிப்பாடுகளும் வேதனையினால் வெதும்பியதன் விளைவுகளுமே இக் கவிதைகளில் இளையோடியிருப்பதை நீங்களுணர்வீர்கள்.....

தாயகத்தையும் எம் விடுதலையையும் மறந்து, தான்தோன்றித்தனமாக புலம்பெயர் பூமிகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு சிலருக்கு இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள சில கவிதைகள் வேதனையைத் தந்தாலும் அவை அவர்களைச் சற்று விழிப்படையச் செய்தால், இத்தொகுப்பு பூப்பெய்தியதாய் பூர்ப்படைவேன்.....

தேசத்தின் நேசத்தால் இந்தப் பறவையின் தேடல்களின் பெரும்பகுதி புலத்தில் படர்வதை நீங்களனைவரும் நன்கு உணர்வீர்கள் எங்கெங்கோ எவரெவரோ திசைமாறி, சிதறிப் போயிருந்தாலும் தமிழர்கள் நாம் என்ற உணர்வுகளால் ஒன்றாகிட உங்களை நாடி உரிமையுடன், இந்தக் கவிதைகள் மூலம் கைகுலுக்கிட வருகின்றேன்.

சில சஞ்சிகைகளில் ஒருசில கவிதைகள் அரங்கேறியபோது, அவற்றை ஆழமாக விமர்சித்தவர்களையும் ஆசிகள் வழங்கியவர்களையும் இந்த நல்ல தருணத்தில் இந்தச் சின்னப்பறவை, சிரம் தாழ்த்தி நன்றியோடு வணங்குகிறது....

இந்தப் பறவை இன்னும் உயரத்தில் பறந்து உலாவருவதற்கு ஆதரவுக்காற்று அவசியமாகத் தேவை என்பதை உரிமையோடு வேண்டிக் கொள்ளுவதுடன் இக்கவிதைகள் ஏற்படுத்தும் அதிர்வுகளையும் உணர்வுகளையும் என்னோடு பகிர்ந்து கொண்டால் பெருமை கொள்வேன்.

என் காதுகளுக்கு உங்களின் குரல்கள் வந்து ரீங்காரமிடுவதைப் புனிதமாய் ஏற்றுக்கொள்ளுவதுடன் புதிதாக இன்னும் பல கவிதைகளைப் பிரசுரிப்பதற்கு அவை உறுதுணை புரியும் என்ற ஆணித்தரமான நம்பிக்கையுடன் நன்றியோடு விடைபெறுகின்ற வேளை, இந்நூலை ஆக்குவதில் என்னுடன் கைகோர்த்துக் கொண்ட நல் உள்ளங்களையும் என் இதயத்தில் இருத்தி மகிழ்கின்றேன்.....

யேர்மனி

24.08.2003

அன்புடன்....

அம்பலவன்புவனேந்திரன்.

OTTO - HAHN STR.24

47167 DUISBURG,

GERMANY.

TEL/FAX : 0203 50 19515

MOBILE : 0178 88 45773.

அம்பலவன்புவனேந்திரன்

X

முடிவல்ல..... ஆரம்பம்.

கண்ணீர்க் காணிக்கை ....

இந்நூல் -

சீரிலங்கா அரக்க கிராணுவத்தால் கைதாகி
சத்துருக்கொண்டானிலும் செம்மணியிலும்
சத்தமில்லாமல் மொத்தமாய்ப் புதையுண்டு - தங்களின்
எதிர்காலக் கனவுகளுடனும் ஆசைகளுடனும்
ஏதில்களாய் எமைப்பிரிந்து சிதைந்துபோன
என் தமிழீழ உடன்பிறப்புக்களுக்கு.....

வருவாய் முருகா.....!

வில்வமரமீதினிலே வேல்வடிவாய் வந்தவனே
வல்வினைகள் தீர்த்துவைப்பாயையா - என்
வாழ்வினிலே இடர்நீக்கி வழிநெடுகில்கடர்நீட்டி
வாழ்விப்பேன் என்றுசொல்முருகா....

பழத்திற்காய்கோபங்கொண்டு பழனியிலேஅமர்ந்தவனே
பழக்கதோசம் போகலையோபாலா - உன்
பைந்தமிழில்எனக்குக்கொஞ்சம் பருகிடத்தாவென்றால்
பாராமுகமானதேனோ பகர்ந்திடுவாயையா....

நாவல்மரமீதிலமர்ந்து நல்லஔவைப்பாட்டியின்
நாவன்மையை சோதித்தாய் வேலா - நான்
நாவினிக்கப்பாடுகிறேன் நலிந்துநிதம்வாடுகிறேன்
நாளெல்லாம் எனைச்சோதிப்பதேனையா....

வானவர்சோதனையில் வந்துமுகங்கொடுத்துநின்று
சூரர்களைக்கொன்றொழித்தாய் கடம்பா - தமிழர்
வேதனையில்பங்கெடுத்து விடிவுதனைத்தருவதற்கு
வேலெடுத்து வந்திடாயோ வேலா....

வண்ணமயில்மீதினிலே வள்ளிதெய்வயானையுடன்
வந்திறங்கிவாழ்த்திடுவாய் குமரா - சொந்த
மண்ணிலே நாங்கள் படும் சொல்லொணாத் துயர் துடைத்து
சோகங்கள் தீர்த்திடுவாய் சண்முகா....

விண்ணவர் வியந்திட தந்தைக்குக் குருவானனே
வினையகற்றி விழிதுடைப்பாய் வேலா - உன்
கண்ணேதிரேதமிழர்படும் கஸ்ரங்களைக் களைந்தெமைக்
காத்திடவா மண்டுர்க்கந்தா....

கேட்டதாய்

ஓரமாய் சற்றுத்தாரமாய்
ஒதுங்கி நின்று -
திருமணக்கோலத்தில்
உனைப் பார்ப்பதற்காகவா
உடலில் உயிர்வளர்த்தேன்....?
வீரமாய் வளர்ந்தவனே
ஏனையா இப்படி -
விட்டில் பூச்சியைப்போல்
வேண்டாத வீணரிடத்தில்
விழுந்து விட்டாய்....?
நல்லது கெட்டவைகளை
நான் சொல்லக்கேட்டு
கீழ்ப்படிந்து வளர்ந்தபிள்ளை
இப்படிக் கெட்டுப்போய்
குட்டிச்சவராதல் முறையாமோ....?
வேண்டாதவர் வார்த்தைகேட்டு
வேலிதாண்டிப் பேசிவிட்டாய்
நான் மாண்டுதான் -
போய்விடமாட்டேன்....
மனதில் ஒன்றையும் -
வைத்திருக்கமாட்டேன்....
'கேட்டதாய்' என்று
உன் வாய்சொல்லிக்
கேட்டதாய் - புவியில்
நான் ஒருவள்தான்....
பரவாயில்லை மகனே -
ஒற்றையாய் நான்நின்று

உனைவளர்த்த போதினிலே
 இப்போது உனைச்சூழ்ந்த
 சுற்றமும் வரவில்லை -
 சொந்தமும் தரவில்லை....
 புத்திமதி கேட்டிடாத
 புதுரத்தம் பாயும்வயது -
 தெரியும் எனக்கு....
 புத்தகப்படிப்பு போதாதையா -
 இப் பூவுலகில்
 அனுபவப் படிப்புகள்
 ஆயிரமுண்டு உன்வாழ்வில் ....
 என் இதயம் -
 நீசொன்ன சொல்லுக்காய்
 வருத்தப்படவில்லை -
 வாழ்த்திக் கொண்டுதானிருக்கிறது....
 எங்கிருந்தாலும் நீ -
 இமையம்போல வாழவேண்டும்....!
 எக்காலத்திலாவது -
 உன்தவறை உணர்ந்து
 திருந்தி, எனைத்தேடி
 திரும்பி வருவாயென்ற
 நம்பிக்கை எனக்குண்டு....
 என் தங்கமகனே....!
 நீ கூடாத கூட்டத்தோடு
 கூடிவிட்டாய் என்பதுதான்
 இப்போதைக்கு என்கவலை
 நீ நல்லவன்
 என் நம்பிக்கை
 என்றைக்கும் சாகதடா....

இதய தெய்வங்கள்...!

எங்கள் இதயங்களில் குழிகொண்ட தெய்வங்களே...!
இன்பங்கள் ஆசைகள் இளமைகளைத்துறந்து - பெரும்
துன்பங்களைச் சுமந்து சுடர்விட்டதீபங்களே
உங்களுக்காய் சுடரேற்றித் தொழுகின்றோம் தினம்....

எங்கள் இதயங்களில் குழிகொண்ட தெய்வங்களே...!
எங்களுக்காய் எம்மண்ணுக்காய் சுடர்விட்டதீபங்களே - முழு
மனதார உங்களையே அர்ப்பணித்து அணைந்தீரே
என்றுமெம் உள்ளத்தில்வைத்து அர்ச்சிக்கிறோம் உமை....

எங்கள் இதயங்களில் குழிகொண்ட தெய்வங்களே...!
எமதீழ்ப்பயிர் விழுதுவிட்டு விருச்சமாவதற்காய் - ஈழ
மண்ணிலே நீங்களெல்லாம் விதையாகிப்போனீரே
எம்வாழ்நாள்முழுவதும் வாழ்த்திவணங்குகிறோம் நாம்....

எங்கள் இதயங்களில் குடிகொண்ட தெய்வங்களே...!
ஈழமென்னும் இழையபுட்பம் மலரவேண்டி - தேச
இரையாக உங்களையே மண்ணில் உரமாக்கிக் கொண்டிரே
மென்மலரெடுத்து உங்களைப் பிரார்த்திக்கிறோம் பணிந்து....

எங்கள் இதயங்களில் குடிகொண்ட தெய்வங்களே...!
ஈழத்தின் இருள்திரையைகிழித்தெறிய ஒளியைத்தேடி - உதய
சூரியன்களாய் உங்களையே எரித்துச்சுடர்விட்டிரே
நின்கல்லறைகளில் புட்பங்களால் பூஜிக்கிறோம் புவியில்....

எங்கள் இதயங்களில் குடிகொண்ட தெய்வங்களே...!
எம்மண்ணுக்காய் மக்களுக்காய் நீங்கள்மரிப்பதை - மன
மகிழ்வுடன் ஏற்று கொடியமரணத்தையே நேசித்தீரே
மண்டியிட்டுமௌனமாய் உமக்காய் மன்றாடுகிறோம் மண்ணில்....

எங்கள் இதயங்களில் குடிகொண்ட தெய்வங்களே...!
ஈழக்காதலால் எரியும் அணையாதீபங்களாய் ஆனிரே - புவியில்
காலகாலமாய் எரியும் கார்த்திகை தீபங்களை மறந்து
எங்கள் கண்ணீரால் உம் கல்லறைகளில் ஏற்றினோம் தீபம்....

எங்கள் இதயங்களில் குடிகொண்ட தெய்வங்களே...!
உலகத்தின் உதடுகளில் உங்களின் திருநாமங்கள் - ஊன்றி
உன்னதமாய் உச்சரிக்கப்பட்டதானால் உலகத்தமிழர்
இல்லங்கள்தோறும் உமக்காய் ஏற்றினார் அகல்விளக்கை நிதம்....

என் ஸகி

தந்தையும் தாயுமாகி
தாதியும் சேயுமாகி -
எந்தனை ஆட்கொண்டவளே
என்னரும் ஏந்திழைநீயே....
சிந்தனை செய்துசிரிப்பேன்
சிலவேளை சிலிமிசம்செய்வேன்....
எதனையும் சகித்துக்கொள்ளும்
எந்தன் ஸகி நீதானடி....
மூக்கிலே கோபம் கொள்வேன்
முழுவதும் நொடியில் மறப்பேன்....
தாக்கியே பேசாதிருப்பாய் -
தருணத்தில் ஆறுதலளிப்பாய்....
தப்புகள் ஏதும்செய்தால்
தட்டி நீ கேட்பதில்லை....
ஆறியநேரம் பார்த்து -
அவசியம் திருத்தம்செய்வாய்....
நீ செப்பிடும் வார்த்தைகளிலே
நான் கற்றவை ஆயிரமடி....
என்துன்பம், தவிப்புகளை
தவிடுபொடியாக்குபவளும் நீயே....
முற்பிறப்பில் பெற்றபயனோ -
முன்னவர் கொடுத்தவரமோ
இப்பிறப்பில் இணைந்துவந்தாய்
இறப்புன் மடியிலென்றால்
இனிதுஇனிது இனிதென்பேன்....
இன்னுமொரு பிறப்பிருந்தால்
நாமிருவரும் இணைந்திட -
இறையருள் கூடிட வேண்டும்....

சுடராய் வாருங்கள்...!

அன்னையிவள் இங்கே அழுவதுதான் கேட்கலையா
ஆணவம் தலைவிரித்து ஆடுவதும் தெரியலையா
கண்ணீர்தான் உங்களுக்குத் தெரியாமல் போகலாம் - என்
கதறலைக் கேட்டேனும் ஓடியிங்கு வாருங்கள்....

அன்னியன் வந்தென்னை அடிமையாய் ஆக்குவதோ
அடிபணியாத என்மக்கள் ஆழ்கடலில் குதிப்பதுவோ
வன்னியன் ஆண்டமண் வரண்டுதான் போகலாமோ - என்
வாயடைத்துப் போவதற்குள் வந்தென்னைக்காத்திடுங்கள்....

பாசமாய்வளர்ந்த என்பிள்ளைகளை பாராதமறைத்திட்டார்
பாசாங்குகாட்டியே சுயஉரிமையினையும் பறித்திட்டார்
வேசங்கள் போட்டென் குரல்வளையை நெரிக்கின்றார் - இனி
வேண்டாம் அவருறவு எனை விடுவிக்கவாருங்கள்....

புனிதமாய் போற்றிப்பார்த்த எந்தேகம் புண்படலாமோ
புத்தரின் போதனையில் இதுவும் அடங்கித்தான்போமோ
இனியும்நான் இரத்தத்தில் குளிப்பதுதான் முறையோ - ஆறா
இரணங்களுக்கு மருந்திட்டுக்காத்திட ஓடி வாருங்கள்....

சென்னீரைச் சிங்களரால் நிதம் நான்வடித்தல் சரியோ
செருக்களத்தில் என்மக்கள் மடிவதுதான் முறையோ
கண்ணீரில் காலத்தைநான் கடத்துவதுதான் தகுமோ - ஏழு
கடல்கடந்த என்மக்காள் கவலை தீர்க்கவாருங்கள்....

கத்தாளை கள்ளிமுள்ளில்நான் தினம்தூங்கலாமோ
காவலில்லாது சுழத்தாய் களவுபோதல் முறையோ - உள
சுத்தியோடு இன்னும்நீங்கள் இணைந்திடாததேனோ
சுடராகி சுழத்தின் இருளகற்ற இணைந்துவாருங்கள்....

மாஜிக்காதலிக்கு....

என்னை இப்போது -
உனக்குத்தெரியாமல் போகலாம்....
என் எழுத்துக்கள்
உனக்கு - என் முகவரி
சொல்லுமென்று நினைக்கின்றேன்....
என்னைவிட - நீ
என் எழுத்துக்களையல்லவா
நேசித்துக்கொண்டிருந்தாய்....
நான் போராளியாகப்போகிறேன் -
என்றுரைத்தபோது
புயலாகச்சீறி - விவாதித்து
தலைநகருக்குப் புறப்பட்டாயே....
அது எவ்வளவுகாலம் -
என்றெனக்குக் கணக்கில்லை....
அண்மையில் - உன்சிரிப்பை
சோப்பு விளம்பரச்சுவரொட்டியில்
கண்டுவியந்தேன் - விசாரித்தேன்....
நீ சினிமா நடிகையாம்
வாழ்த்துக்கள் பல....!
விடுதலைவீரர் சுவரொட்டியில்
உன்முகத்தைக் கண்டிருந்தால்
கர்வத்தோடு மகிழ்ந்திருப்பேன்....
ஆனால்..., இன்னொன்றையறிந்து
என்மனம் கொதித்தது -
அதனால்தான் இந்தவரிகள்....

சிலகாலத்திற்கு முன்புதான்
 சிங்களச் சிப்பாயொருவனைச்
 சிக்கவைத்துக் கொண்டாயாமே....
 பின்னாளில் உன்னையவன்
 தள்ளிவைத்ததையும் நானறிவேன்....
 நீ தமிழ்ச்சிஎன்பதாலா -
 அல்லது....?
 உனக்கு வேறுதமிழன்
 கிடைக்காமலா போனான்...?
 நாங்கள் காடுகளிலும் மலைகளிலும்
 காலத்தைக் கடத்துகிறோம்....
 எதற்காக - கயவர்களுடன்
 கைகோர்த்துக் களித்திருப்பதற்காகவா...?
 இதனை உணராததினால்தான்
 உதிரியாகிப் போனாய்....
 உன்னிலிருந்து உயர்வான அபிப்பிராயம்
 உன்னத அன்பெல்லாம் -
 தவிடுபொடியாகிப் போனதடி....
 சினிமா, சிங்காரவாழ்க்கை
 நிஜமில்லை - என்பதை
 நீயறியக் காலமெடுக்காது....
 மொழியையும் இனத்தையும்
 கொச்சைப்படுத்திக் கொன்றவர்களுக்கு
 இங்கு வேலையில்லை....
 தமிழர்களுக்கு சுதந்திர -
 தாயகம் மீண்டுவரும்வேளை
 தயவுசெய்து ஊர்ப்பக்கம்
 தலைவைப்பதைத் தவிர்த்துவிடு...!

என் கதையைப் படி....!

என்கதை எழுதினேன் எடுத்துப்படி
எழுத்துப்பிழையிருப்பின் திருத்திப்படி
மென் இதழ்நோகும் மெல்லப்படி
மேவிவரும் சோகத்தை மென்றுபடி....

புன்னகையால் பூத்திருந்த காதல்படி
பூத்திருந்த இவளின் மனதினைப்படி
கன்னல்மொழிபேசிய காதலனைப்படி
காணாமல் வெளிநாடேகியதைப்படி....

சின்னவளிவளின் சிதைவினைப்படி
சிதையினில் ஏறிவிட்ட சொந்தம்படி
பொன்னான ஈழப்பொலிவினைப்படி
பொடிப்பொடியான கதையைப்படி....

எதிரிகள் ஈழத்தை சூழ்ந்ததைப்படி
எம்மவர் எதிர்கொண்ட துன்பம்படி
உதிரியாய் போய்விட்ட தமிழரைப்படி
உண்ணவுமில்லாமல் வாடுவதைப்படி....

உனையொத்த வயதின் கனவைப்படி
உவகைபூண்டிவள் உலவியதைப்படி
சுனைசூழ்ந்த ஈழத்தின் செளிப்பைப்படி
சுடுகாடாய் இன்றெரிகின்ற சோகம்படி....

அன்றிவள் ஆடிவந்த களத்தினைப்படி
அதிலன்று சூடிய வெற்றிதனைப்படி
கொன்றுகுவித்த பகைவர்களைப்படி
கொள்கையில் கொண்டபிடிப்பைப்படி....

எனதுதேசத்துப் பங்களிப்புதனைப்படி
எழுந்துநடந்த ஈழப்போரினைப்படி
கனவுகள் கங்குலில் கரைந்ததைப்படி
கயவரின் கையில் சிக்கியதைப்படி....

கன்னியின் கற்பு களவுபோனதைப்படி
காழகராடிய கோரக்காட்சிகளைப்படி
பெண்ணிவளப்பட்ட வேதனையைப்படி
பேயாக இவளைப் பொசுக்கியதைப்படி....

சின்னஅறையில் சிக்கியசித்திரவதைப்படி
சிந்திய கண்ணீரின் அழவினைப்படி
கன்றிய தேகத்தின் வேதனையினைப்படி
கவலையில் கடத்திய காலத்தைப்படி....

துன்பத்தில் தனியாய் துவண்டதைப்படி
துடிதுடித்து தினமும் மரித்ததைப்படி
செஞ்சிலுவை காட்டிய பரிவினைப்படி
சிறையிலிருந்து எனைமீட்ட சிறப்பைப்படி....

மிஞ்சிய உயிரினைக்காத்திட நானும்
மேலைத்தேசம் ஏகியகதையினைப்படி
பிஞ்சிலே பழுத்தபேடிகள் சிலரிங்கே
பிய்ந்த என்சதைக்கு அலைவதைப்படி....

நன்றியைமறந்து வாழும்தமிழரைப்படி
நாய்களாய்அலையும் நாற்றத்தைப்படி
பெண்டுகள் பிள்ளைகள் பார்திடாதவர்
பேயாய் பணத்துக்கு அலைவதைப்படி....

திருமண இலஞ்சம்.

என்னைப் பார்த்தாய் -
இருவரும் பேசினோம்....
உன்னை விரும்பினேன் -
பின்னம் காதலித்தோம்....
சொன்ன வார்த்தைகளில்
சொக்கிப் போனேன்....
இயலாமையால் - உன்னை
இப்போது வெறுக்கிறேன்....
ஏனென்றால்,
திருமணப் பேச்சில்
உன் பெற்றோர்
எனக்கு இலஞ்சமாய்
சீதனம் கேட்டதால்....
இலஞ்ச ஒழிப்பு அதிகாரியே...!
உன்வீட்டில் - முதலிலதை
நடைமுறைப்படுத்து...!
பின்னால் - என்னுடன்
தொடர்பை ஏற்படுத்து...!

ஏன் அழுதாய்...?

கடலலையின் ஓசையில்
கரையாதோ உன்அழுகை
கலங்கியழாதே கண்ணே
காதகர்கள் வந்திடுவார்....

பால்போல் நிலவெறிக்க
பகலாகக் கரைசிரிக்க
பவனிவந்த நாமெல்லாம்
அகதியானதால் அழுதாயா...?

நாதியற்று அலைகின்ற
நம்தமிழர் நிலைசொல்லி
நட்சத்திரப் பாட்டிகளிடம்
நலிந்துநீ அழுதாயா...?

செல்லடி குண்டுவிச்சால்
சிதறியோடி மக்கள்படும்
சொல்லொணாத் துயராலே
சோகத்தால் அழுதாயா...?

கடற்காற்றால் அடிபட்ட
கண்ணான உன்தந்தை
காணாத தேசமெங்கோ
கலங்குவதாய் அழுதாயா...?

எல்லையைத் தாண்டினாய்
என்றொரு சாக்குச்சொல்லி
கொல்லும் படையவரை
கொண்டுபோனதென்றழுதாயா...?

பாய்மரக் கப்பலுடன்
பலதிசை போனவர்கள்
தாய்நாட்டு எல்லையிலே
தடுத்தாய் நீ அழுதாயா...?

போர்வீரர் நமையெல்லாம்
பொத்திபொத்திப் பார்த்திருந்தும்
பாரதத்துக்குப் படகேறிப்
பிரிவதால் நீ அழுதாயா....?

கால்காலமாய் நமைக்காத்த
கடலாச்சி அம்மனிடம்
கரைசேரும் வரையெம்மை
காக்கச் சொல்லி அழுதாயா...?

தாபரிப்போர் எவருமற்று
தவிக்கின்ற அன்னைக்காய்
நாவடக்க முடியாது
நடுக்கடலில் அழுதாயா...?

புதுங்கிப் பதுங்கிநாம்
பலமைல்கள் வந்துவிட்டோம்
பாரதக்கரை சேருமளவும்
பால்கேட்டு அழாதேகண்ணே...!

பிற்பகல்....

பொய்யும் புரட்டும் போலிகள் வேசமும்
புழுதிகிளப்பி வீதிதோறும் உலாவும்
மெய்யும் நிஜமும் நிலைகுலைந்துபோயினும் - ஒருநாள்
மேதினியாவிலும் சிலிர்த்தெழுந்து மிளிரும்....

எளிமையும் வறுமையும் சேர்ந்தேயிருக்கும்
எள்ளிநகைத்தே வலிமைவந்து சிரிக்கும்
கொள்ளியிட தகைமை கூட்டமாய்ச்சேரும் - பின்னால்
குவலயமெங்கிலும் செல்வம் குவிந்துசெழிக்கும்....

இடரும் பிணியும் இணைந்துநடைபயிலும்
இளகியநெஞ்சங்கள் ஏக்கத்தால் விம்மும்
கடராய் இன்பமோ சுருதியோடு எழும் - பாரில்
சுந்தரதேசமொன்று சுதந்திரமாய்ப் புலரும்....

நியாயமும்நீதியும் நீண்டஇருளில் மூழ்கும்
நித்திலம் நித்தமும் தத்தளித்தே அழும்
அதர்ம அநியாய ஆட்சிகள்அடங்கும் - ஈற்றில்
தர்மம் தைரியமாய்த்தழைத்து தன்கிளைபரப்பும்....

சூதும்வாதும் சுடர்விட்டே ஜொலிக்கும்
சுமைகள்தாங்காது உண்மை கண்ணிருகுக்கும்
மோதும் கடலலைவேகத்தால் பாறையும் - ஒருநாள்
முட்டியுடைத்து கரைதனில் நிமிரும்....

பாதகமும் அட்டுழியமும் பாரின்கண்ணைமுடும்
ஐாதகமும் அதற்காய் சாதகமாய்த்தலைசாய்க்கும்
பூதகமாய்புரட்சிப்புயல் புன்னகைத்துவெடிக்கும் - அவனி
புதிதாக ஒரு தேசத்தை பூப்போல புஸ்பிக்கும்....

சொல்லாமலே....

முந்திரிக்கொட்டை போல -
எதிலும் மூக்கைநுளைத்து
முந்திக்கொள்கின்ற நீ
இதில் மட்டுமேன் -
இணக்கத்துக்கு வரவில்லை....?
யார் சொல்லி
வான்மழை பெய்தது...?
எவர் கேட்டு
பால்நிலா பொழிந்தது...?
யார் விருப்பத்தால்
கதிரவன் உதித்தான்...?
நீ சொல்லித்தான்
தென்றலும் வந்ததோ...?
உன்னுடைய வேண்டலிலா
கனிமரம் காய்த்தது...?
பூக்களெல்லாம் அழைத்ததாலா
தேனீக்கள் வந்தன...?
சொல்லாமல் கடமைபார்க்கும்
இயற்கையைவிட - நீ
எந்தவகையில் குறைந்தவன்...?
ஆற்றிவுபடைத்த மனிதகுமாரரா...!
அறம் செய்யாவிட்டாலும்
அதைச்செய்வதற்கு விரும்பு...!

பெரியர், சிறியர், கயவர் -
 என்று ஓளவைசொல்லிவைத்த
 எந்தவகையில்நீ அடங்குவாய்...?
 சிந்தித்துப் பார்த்தாயா மனிதா...?
 மனிதனே தன்கடமைகளை
 செய்யாதிருப்பது மடமையல்லவா...?
 உன் கடமைகளையெல்லாவற்றையும்
 மனங்கூசாமல் செய்துமுடி...!
 எதற்கும் ஒருகாரணமுண்டல்லவா...?
 நீ பறந்துவந்து - இங்கு
 வாழ்வதற்கும் கூடத்தான்....
 அதை நீமறப்பது முறையோ...?
 உன் முன்னாலிருக்கின்ற
 முக்கிய கடமையைமறைப்பதற்காகவா
 முகமுடியுடன் உலாவருகிறாய்...?
 தாயகம் தணலில் வேகுகிறது -
 தனித்துநின்று வேடிக்கைபார்ப்பதோ...?
 தாயின் கண்ணீர் துடைப்பது
 சேய்களின் கடமையல்லவா...?
 உன்முகத்திரையை விலக்கிவிடு
 முழுதாக உலகத்தைப்பார்....!
 தமிழனே நீ மட்டும்
 தானாக உணர்ந்துவந்துவிடு...!
 தமிழீழத்துக்கு உன்பங்கைத்
 தாரைவார்த்துத் தந்துவிடு...!

முடிவல்ல ஆரம்பம்.

உன்னைப் பார்த்தபிறகு
என்னுடைய உயிரில்
நேசப்பயிர் முளைத்ததை
எப்படிச் சொல்வேன்....
இப்போதெல்லாம்,
உன்னைக் காணும்வேளை
குருதியோட்டத்தில் - புதிதாய்
சுருதிகூடியிருப்பதை
எப்படி எடுத்துரைப்பேன்....
இந்தப் பதினாறுவயதுக்குள்
அந்தக் காதலாற்றை
கடப்பதற்குக் கஸ்ரப்படுவதை
எப்படியுனக்குச் சொல்வேன்....
தத்தைபோல் உன்பெயரை
நித்தமும் சொல்லச்சொல்ல
சித்தத்தில் தேனூறுவதை
எப்படியுனக்கு அறிவிப்பேன்....
சிந்தனையால் தத்தளித்து
சிறிதுசிறிதாய் முக்குளித்து
நிந்தனையால் - அந்த
விந்தையான நோயினுக்கு
ஒளடவம் தேடியலைவதை
உனக்கெப்படிப் பகர்ந்திடுவேன்....
உன்னைக் கண்டபின்
பொன்னையும் பொருளையும்
தொலைத்து நிற்காமல்
அதற்கும் மேலான -

பொக்கிசமாம் பொழுதையுமிழந்து -
 முழுதாய் என்னையுமல்லவா
 பறிகொடுத்துத் தவிக்கின்றேன்....
 இவற்றையெல்லாம் உன்காதில்
 ஓதுவதற்குத் துடியாய்த்துடிக்கிறேன்....
 சொப்பன சொர்க்கஉலகில்
 சுகமாக சஞ்சரிப்பதுமட்டுமே
 இப்போது - இவளுக்கு
 இலவசம் - பரவசம்....
 உனக்கு இதையெல்லாம்
 எப்படிச் செபுவதென்று
 எனக்குத் தோணவில்லை....
 நேரில்காணும் வேளை
 நெஞ்சினிலே நடுக்கம்....
 வாய்வார்த்தை வருவதில்லை
 வழியெதுவும் தெரியவில்லை....
 நாற்குணமும் நடுவினிலே
 சுவரெழுப்பி நிற்பதனால்தான்
 யோசித்து யோசித்து - இதை
 நீ வாசிப்பாய் என்ற
 வறுமையில்லா நம்பிக்கையில்
 உன்னிடம் யாசிப்பதைப்பற்றி
 வரையத் தொடங்கினேன்....
 இது தொடக்கம் - இல்லை
 முடிவுக்கு முற்றுப்புள்ளியா -
 என்று எனக்குத்தெரியவில்லை....
 உன்முடிவு - இம்மடலினுடைய
 முடிவில்லாமல், ஆரம்பமாகவும்
 ஆனந்தமாகவும் அமைந்தால்
 அமைதிகொள்வேன் - தேவனே...!

மீண்டும் இது நடக்கும்...!?

நெஞ்சை நிமிர்த்தி வெளியே வா
நீயெல்லாம் தமிழ்தான் பேசுகிறாயா...?
வஞ்சகவார்த்தை சொல்லி
வாக்குகளை அள்ளிக்கொண்டு
கொஞ்சிக் குலாவுவதற்கா - நீங்கள்
கொழும்புக்குப் போனீர்கள்...?
கெஞ்சி உரிமைகேட்கத்தானா -
கேடுகெட்ட உங்களை
நல்லமுறையில் வாக்களித்து
நாடாளுமன்று அனுப்பிவைத்தோம்...?
இல்லையே - நீங்கள்
பஞ்சடைத்த மெத்தைகளையும்
பவுசான ஆசனங்களையும்
கண்டவுடன், கலங்கி மயங்கி
கஞ்சிக்கு அலைந்துதிரிந்த
கதைகளையும் மறந்துபோனீர்....
மிஞ்சிமிஞ்சிப் போனால்
மிகையான இரண்டுவார்த்தை....
கைதட்டி - கைகட்டி
காலத்தைக் கடத்துகிறீர்கள்....
அஞ்சி கெஞ்சி அம்மையாரிடம்
அழுவதற்குத்தானா - உங்களை
அணையாத நம்பிக்கையுடன்
அங்கு அனுப்பிவைத்தோம்....
பஞ்சமும் நோயும் பட்டினியும்
படையினரின்கெடுபிடியும் வஞ்சமும்

பிஞ்சுக்குழந்தைகளுடன் தாயும்
 பிறந்தமண்ணிலே வாடுவதை
 நெஞ்சுநிமிர்த்திச் சொல்லவேண்டாம்....
 நிலைமையை விளக்குவதைவிடுத்து
 அம்மையாருடன் பேசுவோம் -
 இல்லை,
 அரைநாள் உண்ணாவிரதம்....
 மிஞ்சிப்போனால் வெளிநடப்பு -
 மிதவாதிகளுடன் கைகுலுக்கு....
 என்னடா கதைவிடுகிறீர்கள் -
 காக்காய் கலைக்கிறீர்கள்....
 எங்களை ஏய்த்துக்கொண்டிருக்க
 இனியும் முடியாது தம்பி...!
 ஒன்றை எண்ணிக்கொள் -
 கால்பிடித்து, வால்பிடித்த
 கயவர்கள் போனபின்னர் - அந்த
 காலியிடங்களை நிரப்புதற்கா
 கற்போடு உங்களை -
 கடமைசெய்ய அனுப்பிவைத்தோம்...?
 வேலியற்று இருந்தகுடிசை
 வெள்ளைமதில் வீடானது....
 காலியகத்திரிந்த உன்தம்பிகளுக்கு
 கவர்மென்ட் உத்தியோகம்....
 தாலியேறாத உன்சகோதரிகளுக்கு
 தரமுயர்பதவிகள் - ஜீ.ஏ
 என்ஜினியர் மாப்பிள்ளைகள்....
 முன்னேற்றம் கண்டுமகிழ்ந்தோம்....
 அது உன்வீட்டோடு நின்றதால்
 கொதிக்கின்றோம் - குமுறுகின்றோம்....

தேர்தலுக்கு முன்தேய்ந்த பாதங்கள்
 தேடியெங்கும் காணமுடியாத
 தேவனின் பாதங்களானதெப்போது...?
 வாக்குக்கேட்ட வார்த்தையின்று
 வரமானதாகிப்போனதா அப்பு...?
 ஒன்றை உமக்குச்சொல்வோம் -
 ஒழுங்காகக் கடமைபார்...!
 உன்தோழர் பலருக்கும்
 உரத்துநீ இதனைச்சொல்...!
 மனச்சாட்சி ஒன்றிருந்தால்
 மக்கள்நிலையை மனதில்கொள்...!
 இராஜினாமா - என்றபதம்
 இருக்கவே இருக்கிறது....
 இங்குவந்து எங்களுடன்
 இரண்டறக் கலந்துவிடு...!
 இல்லையேல்,
 ஏழெட்டு ஆண்டுக்குமுன்பிருந்த
 எட்டப்பரை எண்ணிப்பார்...!
 தானும் வாழவில்லை
 தமிழரையும் வாழவிடவில்லை....
 இங்கே,
 ஊரின் சாலைகள்தோறும்
 உறங்கிக் கிடக்கின்ற -
 மிகையான மின்கம்பங்கள்
 மீண்டும் புதுக்கடமைபார்க்கும்
 மிகைநிலை உருவாகும்...!
 மனதிலிதனை நிறுத்தி -
 மாயையிலிருந்து விடுபடு...!

இடுக்கண் அறிவீரோ...?

வில்லாய் எனைவளைத்து - சுய
விருப்புக்களைத் துறந்தன்று
சொல்லிய சொல்லுக்காய் - இவன்
சோகம் சுமப்பதையறிவீரோ...?

வால்போல் துன்பமெலாம் - என்
வழிநெடுகிலும் நீண்டுவர
வேல்போல் சுமைகள்தைக்க - மனம்
வெம்புவதையேனும் அறிவீரோ...?

ஆல்போல் விரிந்துவிட்ட - உம்
ஆசையுடன் விழிக்கனவுகளை
கால்ஊன்றிக் கரைசேர்க்கும் - என்
கஸ்ரநிலையைத்தான் அறிவீரோ...?

வல்லவன் என்றென்னை - அங்கு
வாழ்த்திக் கொண்டிருந்தாலும்
புல்லனாய் இவனிங்கே - மனதால்
புழுங்கிக்கொள்வதை அறிவீரோ...?

மால்வந்து மன்னனிடம் - அடி
மண்ணுக்காய் யாசித்ததுவாய்
கால்வைத்த கதையைப்போல் - சிரம்
கலங்கியழுவதையேனும் அறிவீரோ...?

இல்லையென்று உரையாது - கையில்
இருந்ததெல்லாம் பகிர்ந்துதந்ததால்
தொல்லைகள் வந்தென்னை - பெரும்
துன்பத்திலிட்டதை அறிவீரோ...?

கல்லாலே அடிவிழுந்தும் - இவன்
கலங்கியதாய் கதைகளில்லை
சொல்லாலே பட்டஅடியால் - இன்று
சுகமிழந்ததையேனும் அறிவீரோ...?

பொல்லாத காலம்தான் - இனி
போய்முடியும் என்றெண்ணி
நல்லகாலம் வருமென்று - நிதம்
நம்பி நானிருப்பதை அறிவீரோ...?

உறவென்ன...?

தண்ணீரே இல்லாமல்
நீ வாடுகின்றாய்....
கண்ணீரைச் சிந்தியே
கன்னி வாடுகிறாள்....
இளநாற்றே...!
வாடிய உனக்கும்
வாடுகின்ற நங்கைக்கும்
என்ன சம்பந்தமோ...?
மடை திறக்கவேண்டும் -
நீ தலையாட்ட....
மடியொன்று வேண்டும் -
அவள் தலைசாய்க்க....

யார் நீ...?

சொத்துப்பத்து இருக்கையிலே சுற்றும் சூழ்ந்துவந்தது
சொந்தபந்தம் நாமென்ற உறவுசொல்லி அழைத்தது
பத்துக்காசுக்கு நான்பயனற்று வருந்துகையில் - அவர்
பாராமுகமானதேனோ பராபரமே நீயேவந்துசொல்...!

பசியின்வேதனையால் நாளெல்லாம் நானுழன்றுநொந்தேன்
பட்டினியால்தாளாமல் நான்பாரினையே வெறுத்துநின்றேன்
கட்டிடமாற்றுத் துணியின்றி கண்கலங்கிக்கிடந்தேன் - அந்த
காலனையே எதிர்கொள்கையில் வந்தவனே நீகாவலனா...?

விழுதென்று நம்பியிருந்த பெற்றபிள்ளைகளோ போயின
விரும்பியே மாலையிட்ட என்மனையாளும் ஏகினான்
உழுதுபயிரிட்ட நிலத்தினை அபகரித்துச்சென்றார் - நான்
உண்பதற்கே வழியற்றமுகையில் உதவினாயே நீபுனிதனா...?

சொத்துக்களையிழந்தேன் சுகத்தையெல்லாம் தானிழந்தேன்
சொந்தபந்தம் வரவில்லை சுற்றமும்சூழ்ந்து தரவில்லை
பத்தோடுபதினொன்றாய் பலபேரும் பறந்துபோகையில் - என்னில்
பற்றோடுபாசம்வைத்து படகாகவந்தாயே நீமாமனிதனா...?

நாடிநின்ற நல்லதெல்லாம் ஓடிப்போனதற்கு நியாயமென்ன
கூடியுண்டகூட்டமெல்லாம் கலைந்துபோனமாயமென்ன
வாடிநின்றபயிருக்கு வழங்கொடுக்க வரும்மழைபோல் - விரைவாய்
ஓடிவந்து உயிர்கொடுத்துஉதவினாயே நீஉத்தமனா...?

உதரம்காய்ந்து ஒட்டிக்கிடக்கையில் உதிரங்களேஓடின
உலகத்தையே என்வெறுங்கைகள் முழம்போடத்தேடின
அதரங்கள்திறப்பதற்கே அகத்தினிலே திராணியில்லை - ஏங்கி
அழுதவென் அகத்தைப்பார்த்துவந்தாயே நீஆண்டவனா...?

ஒருநாள் உனைப்பார்த்தேன் உள்ளூர உவகைபூத்தாய்
உள்ளத்தில் நேசம்வைத்து உதிரியாய்உதிர்ந்துபோனாய்
நெடுநாள் எனையொட்டிய சொந்தங்களேநீங்கையில் - எனை
நீயாகத்தேடிவந்து நேராகமீட்டவனே நீமீட்பனா...?

யாரென்று இப்போதேனும் சொல்லிடாயோஎன்னிடத்தில்
யாவரும் என்னைவிட்டுப் பாராமுகமாய் பறந்துபோனபின்னே
பாரிலெனக்கு எவருமில்லையெனப் பரிதவித்துபதறுகையில் - இந்த
பாவிபிடத்தில் பரிவுகாட்டவந்தவனே நீமகாத்மாவா...?

குன்றியகுன்று....

குறுகிய மனம்படைத்தோர்
குண்டுவைத்து - உன்னை
சிதறடித்துவிட்டனரோ...?
நீ அழுத கண்ணீர்தான் -
அருவியாய் பெருகியதா...?
அப்படிப் பார்த்தால்
ஆறுகளெல்லாம் - எப்படி
ஆங்காங்கே உருவாகின...?

பிரியத்தால் பிணி

கண்களால் காதல்மொழிபேசியவரே
இவள்கரம்பற்ற காலதாமதமேனோ...?
உன்விழிகளைப் பார்த்துப்பார்த்து -
என்இமைகளே சுமைகளானது....
கண்களிலே வலியிருந்தால்
கனவுகள் வருவதில்லையாமே....
உன்கனவுகள் வலம்வருவதால்தான்
என்கண்களில் வலியேவந்தது....
இதயத்தில் உனைச்சுமக்குமிவளை
இரக்கத்துடன் நோக்கவாராயோ...?
உன்நினைவுகளின் அழுத்தத்தால்
எனக்குக் குருதியழுத்தமே வந்தது....
நெடுநாள்நேரிலென்னை நோக்காததால்தான்
என்னெஞ்சிலே நோவுபிறந்தது....
நீஉதிர்த்தவார்த்தைகளால் -
இவள் நொந்துகிடப்பதையறிவாயா...?
அன்றுஉயிரில் ஊற்றியதீயினால்
இவளுள்ளம் கருகியதை அறிவாயோ...?
நோயாகப் பாயில்விழுந்துகிடக்கின்றேன்
நீயாகவந்து என்னிலையினைப்பாராயோ...?
நம்முறவு காதல்மட்டுமல்ல
அதற்கும்மேலே.... என்றுரைத்தவரே...!
கன்னியவளின் பிணிநீங்கிட -
உன்கைகளில் எனைஅள்ளியெடு...!
கரிசனை என்னில்இல்லையென்றால்
கனக்கும் சிதையினில் தள்ளிவிடு...!

தொலைந்தவையா...?

உன்னைப்போல் .

நில்லாமல் சொல்லாமல்சென்ற

பல்லாண்டுகளுக்குப் பின்

உன் பாதம்பதித்த

பாதைகளில் பவனிவந்தேன்....

ஓரங்களில் முட்காடுகளும் -

புதர்களும் முகாமிட்டிருந்தன....

சாலைச் சந்திப்புகளெல்லாம்

தார்ப்பீப்பாய்கள் கொண்டு -

தங்களுக்கே மகுடம்கூட்டியிருந்தன....

எகிப்தின் பிரமிட்டுக்களாய்

எழுந்துநின்ற கட்டிடங்களெல்லாம்

பொஸ்னியாவின் இடிபாடுகளாய்

பொட்டிழந்த பூவையாய் -

பொசுங்கிய டயர்களுக்குழ

கண்கலங்கி நின்றிருந்தன....

உன் இல்லம்கூட -

இப்படியானது எதனால்....?

நீ எங்கிருக்கிறாயோ -

என்ன ஆனாயோ...?

ஒருவேளை -

தேச விடுதலைக்காய்

சேனையில் சேர்ந்தாயோ...?

சேதிசொல்ல எவருமில்லை

செய்வதெதுவும் தெரியவில்லை....

தேடுதல் வேட்டையில் -
 நான் துவண்டுபோனதை
 நீயறிந்தால் கலங்குவாய்....
 சோதனைச் சாவடிகளில் -
 என்னைத் துருவித்துருவி
 பரிசோதனை செய்தார்கள்....
 என்னிடம் எதுவுமில்லையே -
 இதயம் கூடத்தான்....
 பலதடவை பார்த்து
 பரிச்சயமானதாலோ என்னவோ
 அந்தச் சிங்களச்சிப்பாய்கூட
 சிரித்துக்கொண்டே -
 என்னிடம் கேட்டான்
 எதனை அடிக்கடிதேடுகிறாய்...?
 ஏதும் தொலைந்துபோனதா - என்று....
 நான் தொலைத்தவற்றை
 அவனால் எப்படிச்
 கண்டுகொள்ள முடிந்தது...?
 அன்று நான் -
 தொலைத்துவிட்டு வந்தது
 என்இதயம் ஒன்றைத்தான்....
 இன்று -
 என் இனத்தையும்
 தேசத்தையும் அல்லவா
 தூரத்தே தொலைத்துவிட்டு
 தெருவினிலே நிற்கின்றேன்....

சொல்லாயோ வாய்திறந்து....

சொல்லாயோ ஓர்வார்த்தை - எனக்கு
சுகம்வந்து சேர்வதற்கு
வில்லாக வளைந்துவிட்டேன் - உன்
விடையொன்று வேண்டும்மா....

சில்லென்று வீசிவரும் - சுகந்த
சிங்காரப் பூங்காற்றில்
துல்லியமாய் மிதந்துவரும் - உன்
சுவாசக்காற்றைத் தருவாயா...?

கல்லாத வித்தையிதுதான் - வரும்
காலம்தான் பேறுசொல்லும்
பொல்லாத தேர்வினில் - என்
பொறுமைக்கு எல்லையென்ன...?

சொல்லாத வார்த்தைக்காய் - இவன்
சுகமிழந்து தவிக்கையிலே
நில்லாத அருவிபோல - நகைத்து
நீ நடந்துபோவதேனோ...?

கொல்லுகின்ற தீயிலென்னை - எம்பி
குண்டாக எறிந்துவிட்டு
சல்லாப சாமரத்தைவீசி - எனை
சாகடிக்கப் போவதேனோ....?

உல்லாசம் சூழ்ந்தஉலகில் - விரகத்தால்
உருகியிவன்மட்டும் கருகுகையில்
எல்லாம் அறிந்திருந்த நீ - மௌனியாய்
ஏகியது ஏனோபெண்ணே...?

தள்ளிடமுடியாத தாகத்தால் - இவன்
தவிப்பதைப் பார்த்துநீயும்
துள்ளுகின்ற அலைகடலில் - தூரத்தே
தள்ளிவிட்டு தள்ளியேபோனதேனோ...?

கள்ளாக போதைதருகின்ற - உனது
கனிமொழிக்காதய் காத்திருந்தேன்
முள்ளாகக் குத்திவிட்டு - நீயும்
மோசம்செய்து போனதேனோ...?

எள்ளளவும் என்மேலே - இரங்கி
ஈவுஇரக்கத்தைக் காட்டாமல்
எள்ளிநகைத்துப் போனாயே - ஏழை
இவன்நிலையை சற்றும்உணராமல்....

பள்ளிகொள்ளும் போதிலேனும் - இந்த
பாவியை ஓர்முறைநினைத்துப்பார்
கொள்ளையிட்ட உயிரைத்தா - இல்லை
கொள்ளியொன்றை போட்டுப்போ...!

வந்துபாருங்கள்

புனிதசுழமண்ணினைத் தன்பூட்சுகளால்மிதித்தவரை
இனிவேண்டாம் என்றோட எம்வீரர்விரட்டியடித்துத்
தனியாகசுழத்தைத் தாமாகவென்றெடுத்தும் - அவர்
தணியாததாகத்தாலின்னும் தரணிபோற்றபோரிடுவதை....

- வந்துபாருங்கள்....!

எதிரியைவிரட்டித்து அவர்பாசறையைஎரித்துவிட்டு
பரிதிவானில்மறைவதற்குள் பகைமுடித்துமண்ணின்
குருதிபோகக்கழுவிவிட்ட குலக்கொழுந்தின்சேவை
கருதியின்றுசுழம் களிப்பில்கொண்டாடுவதைக்காண....

- வந்துபாருங்கள்....!

வீரம் விளைந்தமண்ணில் வெற்றிதனைக்குவித்துவிட்டு
சோரம்போகாதுமண்ணை புலிகள்சுகமாகமீட்டதனை
நேரம்நமக்குச்சரியில்லையெனச் சந்திரிகாஅம்மையார்
நெக்குருகிநெஞ்சுகருகிப் பாடுவதைக்கேட்கவேணும்....

- வந்துபாருங்கள்....!

கஞ்சிக்கும்இல்லாமல் காற்றையேகுடித்துக்கொண்டு
பஞ்சாய்ப்பறக்கும்உயிரைப் பற்றிப்பிடித்துக்கொண்டு
நெஞ்சதனில் உரமேற்றி நீண்டபயணம்முடித்தின்று
வெஞ்சமரில்வென்றுவந்த வீரர்புகழ்சுழம்பாடுவதை....

- வந்துபாருங்கள்....!

தன்விரலால்களால்சரித்திரமே தானாகப்பக்கம்புரட்டி
பெண்புலிவீரரும்பொருதிவென்ற சாதனைதனைப்
பொன்னெழுத்துக்களால் பொறித்திங்குவைத்திட்ட
போரின்வரலாறுதன்னைப் போற்றிப்படித்திடவேணும்....

- வந்துபாருங்கள்....!

செல்லடியால் சிதறுண்டு சிங்களவர்ஓடிடும்காலம்
சிங்களத்தின்சரித்திரத்தில் சிக்கலானபதிவுகள்தான்
மங்களம்பாடிடுவோம் என்றுரைத்தமாபாதகர்களாம்
மாமனும்மருமகளும் இன்றும்ல்லுக்கட்டுவதை....

- வந்துபாருங்கள்....!

ஏக்கேயைத்தூக்காததுஉமைப்போல்யூக்கேக்கும்ஓடாது
காக்கைவன்னியன்போல் காட்டிக்கொடுப்போர்சிலரின்று
தாக்குப்பிடிக்கமுடியாது தவித்துத் தனிக்குழுவாய்க்
காக்காய்பிடித்து அம்மையின்கால்கழுவும்கதையை....

- வந்துபாருங்கள்....!

சோகத்தைத் துறந்துயிரிந்த துயரினையெல்லாம்மறந்து
தாகத்தால்முன்னேறுகின்ற தாயகவீரர்களின்வெற்றியிலே
மேகத்தைத்தாண்டிக்கூவி விண்ணுக்குத்தாவும்மக்கள்
மெய்மறந்துபாடுகின்ற புதுப்பரணியைக்கேட்கவேணும்....

- வந்துபாருங்கள்....!

கண்ணிழந்துபோனவரும் காலிழந்துஉழல்பவரும்
மண்ணிழந்துநாம்பட்ட மனநோவை உணர்ந்தின்று
கண்கெட்டஅரசதுவின் காதகச்செய்கைபுரிந்துபோக
விண்ணதிரக்கூவியியதால் சிங்களம்விழித்ததைக்காண....

- வந்துபாருங்கள்....!

ஆண்டுபலவாய்அவர்பிடியில் சிக்குண்டுஅல்லல்பட்டு
மீண்டுவந்ததமிழினம் மீண்டும்நம்சொந்தமண்ணில்
வேண்டியனகிடைத்திட்டதால் வெற்றிவிழாநடாத்தி
வாயாரவிருந்துண்டுவியந்து மகிழ்ந்திடும்நிலைதனை....

- வந்துபாருங்கள் ஈழம் வந்துகாணுங்கள்....!

உயிரில் தீ....!

மங்கையே....!

உன்னைப் பார்த்தபிறகு

மலர்களின் அழகு

எனக்குத் தெரிவதில்லை....

கண்மணியே....!

உன் காந்தக்கண்களைக்

கண்டபிறகு - எனக்கு

கதிரவனின் பிரகாசம் -

கூடத் தெரிவதில்லை....

அடி பாவையே....!

உன் பஞ்சுப்பாதங்களைப்

பார்த்த பின்னால்

பருத்திச் செடிகளை

நான் நெருடியதில்லை....

கன்னியே....!

உன் கன்னித்தமிழ்

காதில் ஒலித்தபிறகு

எந்தப் பாடல்களும்

என்காதில் நுளைவதில்லை....

கண்ணே...!

உன் கைவிரல்களைக்

கண்டபிறகு

புவியில் - இவன்

காந்தள்களையே காணவில்லை....

பாவையே...!

உன் பவளஇதழ்களை

இவன் பார்த்ததனால்

பழுத்த மாதுளைகள்
 பார்வையில் சிக்கவில்லை....
 கன்னியே...!
 நீ எழுதிய - அந்த
 கடிதத்தைப் படித்தபின்
 எனக்குக் கவிதைகள்
 எழுதுவதே மறந்துபோனது....
 அடி சுந்தரியே...!
 இந்த ஞாலத்துச் சுந்தரங்கள்
 சௌந்தர்யங்களெல்லாம்
 நுகர்ந்திடமுடியாமல்
 சூன்யமானது எதனால்...?
 உன் பார்வைவீச்சால்
 என்இதயம் கருகிப்போகும்
 வாசம்வருவதை உணர்கிறேன் -
 உனக்கு அதுதெரியாதடி....
 இப்போது, என் உயிரிலும்
 காதல் தீ பிடித்திருப்பதைக்
 கண்டுகொண்டேன்....
 அதனால்தான் -
 என் நயனங்களில்
 வண்ணக்கனவுகள் - தினமும்
 வலம் வருகின்றனவோ....
 என்னை நான் தொலைத்திடாமல்
 பாதுகாக்க நீவருவாயா...?
 நான் நானாகமாறிட
 நீவந்து மீட்டுவிடு...!
 என்னில் பிடித்துக்கொண்டு
 எரிகின்ற தீயைஅணைத்திட
 எனைநீ அணைப்பாயா...?

கைமாறு....

மயக்கும் மதுவே...!
உன்னை நான் -
குடித்துக்கொள்வதால்தான்
நீயும் என்னை
உள்ளேயிருந்து -
குடித்துக்கொண்டிருக்கிறாயா...?

தடுப்பூசி

குழந்தைகளே...! - நான்
உங்களைக் குத்துவதால்
நீங்கள் அழுகின்றீர்கள்....
அந்தவலியை முன்னரே
நினைத்துத்தான் - நானும்
கண்ணீர் வடிக்கின்றேன்....

சும்மாதான்....

முதலில்எனை பார்த்தபோது -
சும்மா சிரித்தேனென்றாய்....
இன்று நம்உறவுக்கு -
அர்த்தமே வந்துவிட்டது...
கண்ணாடி முன்னின்றேன் -
அம்மா பார்த்துச்சிரித்தாள்....
என்ன என்றுகேட்டேன் -
சும்மாதான் என்றுநகர்ந்தாள்....
சும்மா என்பதெல்லாம்
சும்மாவே அல்ல -
ஆயிரம் அர்த்தமுள்ளவை....

உனக்கொரு கவி....

ஆற்றங்கரையில் அரசஇலை சிரிக்கும் - சேர்ந்து
ஆங்கொரு பூங்குயில் கானமிசைக்கும்
நேற்றைய சோகம் நினைவிலகன்றதால் - மெல்ல
நீண்ட கவியொன்று உனக்காய்பிறக்கும்....

நாணல்கள் நாணியே சாமரம் வீசும் - செந்
நாரைகள் சிறகடித்து மெல்லிசைபோடும்
கூனல்முங்கிலை குருவிகள் பழிக்கும் - அதை
குழைக்கையில் உனக்காய் கவிதைபிறக்கும்....

நீண்டகடலும் நிமிர்ந்த வானமும் - நிறைந்த
நீலத்துக்காய் பட்டிமன்றம் நடாத்தும்
தாண்டவரும் அலையைக்கரையோ - தடுத்து
தழுவுகையில் உனக்காய் கவிதைபிறக்கும்....

பருத்திகள் வெடித்தே பாலாய்சிரிக்கும் - அதை
பாசாங்குபண்ணியே அணிலொன்று பாயும்
உரித்திட்டசோளத்தை ஒத்தஉன்பல்லை - என்
உள்ளம் நினைக்கையில் கவியொன்றுபிறக்கும்....

ஜோடியைஅழைத்திடும் பெண்புறாவொன்று - தன்
சோகத்தை பாசையில் சொல்லியே கூவும்
ஜாடையில் நீயெனை அழைத்ததை நினைத்து - வர்ண
ஜாலமாய் உனக்காய் கவியொன்று பிறக்கும்....

நெல்மணி முற்றியே வரப்பினில் சாயும் - ஒரு
நீலக்குருவி வந்தங்கு அதிலொன்றைக்கோதும்
சில்லென்ற தென்றலால் சிணுங்கும்கதிரினை - என்
சின்னவள் நீயென்றே கவியொன்று பிறக்கும்....

ஆறுதல்....

உயரத்திலிருந்து - நீ
பள்ளித்திற்குப் பாய்வதென்று
கவலைகொள்ளாதே...!
ஒடியோடிக்களைத்த - உனக்கு
ஓர்நாள் ஓய்வுண்டு....
நதியே அழாமல்நட...!
ஆழ்கடல் உன்னை
அரவணைக்கக் காத்திருக்கு....

“கண்” கள்....

கெரில்லாக்கள் போல்
மறைந்திருப்பது - என்னை
விழியால் சுட்டாய்....
நான் உன் எதிரியா...?
அவை கண்களே அல்ல -
இரண்டும் கண்கள்....

தமிழ்பேனா....

நீ கவிதை எழுதினாய் -
கர்வம் கொண்டேன்....
காதலைத் தீட்டினாய் -
கனியாய்க் கனிந்தேன்....
இப்போது - எனக்கு
தாள்களில் தவழவே
தயக்கமாக இருக்கிறது -
நீ தமிழை எழுதாததினால்...!

நட்புக்காகவே....

வேதனையின் விளிம்பில்
வேகுகின்ற இவளிங்கே -
நீ அறிவாயா...?
உதடுகளில் உன்பெயரை
உச்சரிப்பதுடன் சரி....
என் உள்ளம்
நிர்மலமானது என்பதை
உணர்ந்துகொள்ள - நீதான்
தவறிப்போனாயே நண்பா....
நம்உறவின் புனிதத்தை
கொச்சைப்படுத்திவிட்டதினால்
என் இதயமோ - மிகவும்
கொதித்துஇறுகிப்போனதையா....
மக்கள் மனங்களை
உழுதிப் பண்படுத்தவேன்று
எழுதுகோலென்ற -
ஏர்பிடித்த உன்னுள்ளம்
மிக உன்னதமானதென்றும்
விசாலமானதென்றுமிருந்தேன்....
ஏனிப்படிக்குறுகியதோ சொல்...!
நீயும் அந்தக்குட்டையில் -
ஊறிக்கிடந்த மட்டைதானாசொல்...!
இந்த சமூகத்தைப்பற்றியே
சற்றும் கவலைப்படாமல்
ஒரு பெண்மகள் -

நட்புப் பூண்டிருக்கிறாள்
 ஆண்மகன் -
 உனக்கென்ன கவலை...?
 உன் எழுத்துக்களை
 அச்சவாகனமேற்றிடத்தான்
 ஆசைகொண்டேனே தவிர
 உன்மீது அல்ல....
 உன் எழுத்துக்களைத்தான்
 காதலித்தேனே தவிர
 உன்னையல்ல நண்பா....
 புரியாமல் நடந்ததைமறந்து -
 மனம்புண்ணாகாமல் புதைத்துவிடு...!
 சிந்தையை வருத்தாமல்
 அந்தச்சின்னத்தனத்தின் -
 சிரத்தினைச் சிதைத்துவிடு...!
 நம் உறவின்புனிதத்தை
 நீ புரிந்துகொண்டின்
 என்னோடு தொடர்புகொள்...!
 என் புதியஉறவுகளையும்
 நானறிவேன் - நண்பா....
 அவர்களுக்கு என்வாழ்த்து...!
 இந்த அசிங்கங்களை -
 அந்நல்லிதயாங்களுக்குத்
 தெரியப்படுத்திவிடவேண்டாம்...!
 இதுவே - என்
 இப்போதைய வேண்டுகோள்....

மாற்றம் வரும்...!

நீண்டுக்கிடக்கும் நீலவானமே - இன்று
நிர்மூலமான எங்கள் மண்ணைப்பார்
மாண்டுபோகும் தமிழருக்காய் - ஈழத்து
மண்ணில் மாற்றம் செய்திடாயோ...?

கத்தும் வங்கக்கடலையே - பசியால்
கதறுகின்ற எங்கள் பாலகரைப்பார்
சுற்றும் உலகெங்கும் சுமந்து - இந்த
சோகத்தை பரிவோடு சொல்லிடாயோ...?

எங்கள்தேச இளைஞர்போல - சுழன்று
எங்கும்வீசிவரும் தென்றல் காற்றே
பங்கம்விளைக்கும் பகைவர்நீங்க - நீயே
புயலாய் ஒருமுறை வீசிப்போவாயோ...?

நெருப்பான விமானக்குண்டுகளால் - தமிழர்
நெஞ்சுபிழந்து நிதம்மாழுகின்றார்
பொறுப்பாய் ஈழம் புலர்வதற்குள் - இந்த
புவியில் பூகம்பம்வரவிடுவாயா இறைவா...?

பாதகர் பாதங்கள் :

கனவுகளில் வாழச்சொல்லி
தனியாய்விட்டுப் போனீர்....
கண்களின் உறக்கத்தைப்
பறித்துக்கொண்டு சென்றீர்....
நினைவலைகள் நிதம்வந்து
வாட்டியே கொல்லும்....
நித்திலமே வெறுப்பதாக
எனக்குள்ளே தோன்றும்....
நீமட்டும் தனித்தங்கு
நிர்க்கதியானாயா...? - இல்லை
நிறைவான வாழ்வென்று
நிம்மதி கொண்டாயா...?
கருகிய என்னிதயமோ
கலங்கிக் கிடக்கிறது....
கற்பனையில் பொழுதுகளோ
கடுகென நகர்கிறது....
நெஞ்சிலே உலைசுமந்து
நெருப்பிலே காலுன்றி
வஞ்சியர் பலரிங்கே
வாடுவதை அறிவீரோ...?
கொஞ்சநாள் பொறுத்திருங்கள்
கூப்பிடுவோம் என்றீரே
கெஞ்சிக்கெஞ்சித் தேகம்
கேவலமாய் போனதையா....

வஞ்சக அரசதுவின்
 வருடிகள்போல - நீங்கள்
 வாக்குறுதி தந்தீர்கள்
 வாய்க்கரிசி இடவருவீர்....
 நம்பியது போதுமையா
 நடுக்கடலில் வீழவில்லை....
 தந்திரமாய் தப்பிவிட்டீர்
 தாய்மண்ணை விற்றுவிட்டீர்....
 விடிவொன்றை நம்தேசம்
 காண்பது எப்போ...?
 வெளிநாடேகியவர்கள் - மீண்டும்
 திரும்புவது எப்போ...?
 விடுதலை வேள்வித்தீயில் - தமிழர்
 வெந்துருகி மடிவதா...?
 விடிவெள்ளி நம்வானில்
 வெளிச்சமாய் முளைக்காதா...?
 எங்களை எரியவிட்டேனும்
 ஈழத்தை மீட்டிடத்தான் - வீரத்
 தங்கைகளோடு சேர்கிறேன்
 தாமதித்த முடிவிதுதான்....
 பண்பைப் பாசையைமறந்தீர்
 பாதைகள் மாறியேனும் - புதிதாய்
 பூத்துநிற்கும் ஈழத்தில்
 பாதம்பதிக்கும் நினைப்பைவிடுக...!

சத்தியம் தரவேண்டும்.

எனக்கொரு சத்தியம்தருவாயா...?
இது ஒருவகை உயிலும்கூட....
நேரில் உன்னிடம்கேட்பதற்கு
திராணியில்லாததால்தான்
இந்த ஓலை....
உயிருக்கு உயிரான உன்னிடம்
உண்மையை உரைக்காது -
தாமதித்ததற்கு மன்னிப்பாயா...?
நான் நிம்மதிபெற்று
பயணத்தைத் தொடர்வதற்கு
எனக்கொரு சத்தியம்தருவாயா...?
உள்ளத்தால் வெந்து -
உன்னைப் பிரிகிறேன்....
என்பிரிவினால் வாடிடாது
பின்னாளில் துணையொன்றை
தேடிக்கொள்வேன் - என்று
எனக்கொரு சத்தியம்தருவாயா...?
முகத்தையே தொலைத்துவிட்ட
இவனுடைய கடிதவரிகளைப்பார்த்து
முகவரிதேடி முயற்சிக்கமாட்டேனென
எனக்கொரு சத்தியம்தருவாயா...?
மனிதவாழ்க்கைப் பயணத்தில்
இவனின் விரைவுப்பயணம் -
இறுதிப் பயணமென்று
எவரிடத்தும் உரையேனென்று
எனக்கொரு சத்தியம்தருவாயா...?
வேலை நிமித்தமாய்

வெளியூர் செல்வதாய்
 பெற்றோருக்குப் பொய்சொல்லி
 புறப்பட்டுப் போகிறேன்....
 இம்மண்ணின் மடியில்
 என்வேலை முடிவுற்றதாய்
 இறைவனிடமிருந்து -
 அவசரஅழைப்பு வந்ததை
 அவர்களிடம் சொல்லேனென்று
 எனக்கொரு சத்தியம்தருவாயா...?
 என்உடலுக்குள் - பெரிதாய்
 உலகயுத்தம் நடக்கிறதென்று
 அவர்களுக்குச் சொல்லிடாதே...!
 உள்நாட்டு யுத்தத்தில்
 இவன் தொலைந்துபோனதாய்
 வாழும்வரை நம்பியிருக்கட்டும்....
 கவலைகளைத் துடைத்துவிடு
 கனவுகளைச் சிதைத்துவிடு
 கண்ணீருக்கு அணைபோடு
 கன்னியாக வாழ்வதென்ற -
 எண்ணத்தை எகிறிவிட்டு
 ஏற்ற துணையைத்தேடி
 வாழ்வேனென்று சத்தியம்தருவாயா...?
 நீண்ட ஆயுளுடன்
 உனக்கொரு துணைசேர்ந்திட
 இறைவனிடம் இறுதியாகவேண்டி -
 உன்னிடமிருந்தும் விடைபெறுகிறேன்
 இவனின்யொர் உயிர்வாழ்வதற்கு
 உன்சத்தியமே காத்துநிற்கும்....

மாற்றம்

மேகமே.... மேகமே - தனியாய்
வானில் நீந்திவருகின்ற
வட்டநிலவை வழிமறித்து
சாலைச் சோதனையிடுகிறாயே
உன்னைநான் வெறுக்கின்றேன்....

சுட்டெரிக்கின்ற சூரியனை
சூழ்ந்துகொண்டு - சுகமாக
பூமியின் சூடுதணித்து
வியர்வை துடைக்கிறாயே
அப்போதுன்னை விரும்புகிறேன்....

கருக்கொண்ட நீதானே
காய்ந்துகிடக்கின்ற - எனது
களனிகளின் முகம்பார்த்து
மழையாய்ப் பொழிகையில்
மனதாலுன்னை வாழ்த்துகிறேன்....

வானத்து விரைவுசாலைகளில்
வாகனங்களாய் நீமோதுவதால்
உண்டாகும் முழக்கமெல்லாம்
என்தேசயுத்தம்போல் - பீதியால்
நான்மிகவும் பயப்படுகின்றேன்....

உயர்ந்த மலைகளைத்தழுவி
உன் முந்தானையால்முடி
மூச்சுமுட்ட முத்தமிடுகையில்
முகந்தெரியாத நான்கூட
உன்னைக் காதலிக்கின்றேன்....

தூண்டில் மீனா...?

மீனா...!

சின்னஞ்சிறிய சிட்டாக

சிறகடித்தாயே....

சிறுநகை புரிந்திடும்

மொட்டாக மாறினாய்....

பட்டாடை புனைந்திட்ட

பூவாகப்பூத்த பாவையே...!

பட்டுப்போகும் பயிர்களை - நீ

பார்ப்பதற்கே பக்குவமில்லாதவளல்லவா...?

உன்செங்கனி இதழ்சிரிப்பால்

சிறைப்பட்ட இதயங்கள்

எத்தனையென்று நீயறியாயம்மா....

நீ பூக்களைப்பறிப்பதற்கே

பிரியப்படாத பூவையல்லவா...?

அந்தப் பூக்களுக்கெல்லாம்

நோகும் என்று - நீ

பூமரத்தடியில் தேவாரம்பாடிய

எங்கள் தேவதையல்லவா...?

உன்பஞ்சப் பாதத்தில்படர்ந்து

தீண்டவருகின்ற ஐயம்புகளுக்கே

தீனியிடுகின்ற தாயல்லவா நீ....

விளக்கிலே விழுந்துமடிந்த

விட்டில் பூச்சிகளுக்காக

விடிகாலையிலே இரங்கற்பாஇசைத்தாயே....

இவையெல்லாம் எதற்காக...?

உன் இதயத்தின்மென்மையும்

உயிர்களில் அன்பையும்
 உள்ளத்தின் பரிசுத்தத்தையும்
 கண்டுநாங்கள் மெய்சிலிர்த்தோம்....
 ஆனால்....
 அந்த ஆண்டவன்தான்
 ஏனோ மௌனித்தான்...?
 உன்மேனியெழிலில் மொய்த்த
 அந்தக் காமுகரானுவனிடத்தில்
 தூண்டிலில் சிக்கியமீனாகத்
 துடித்து உயிர்துறக்கவேண்டும்
 என்பதால்தானா - உனக்கு
 மீனா என்றுநாமமிட்டார்...?
 உன்னுயிர் பலியிடப்பட்டபோது
 உண்மையான நீதியும்நியாயமும்
 ஏனோ தூங்கிப்போனதம்மா....
 உண்மையறிந்து எல்லாம்கடந்த
 உயரே இருப்பவன்கூட
 தூங்கித்தான் போனானா...?
 எத்தனையெத்தனை மீனாக்கள்
 தூண்டில்மீனாக இம்மண்ணில்
 துடிதுடித்துப் போனார்கள்....
 மச்சஅவதாரமெடுத்த மாதவனே...!
 உன் மாதவத்தைக்கலைத்து
 எச்சில்படுத்துகின்ற இரணியரிடத்து
 மிச்சமாயிருக்கின்ற மீனாக்களை -
 மீட்டுத் தருவதற்கேனும்
 எந்த அவதாரமெடுத்து
 இந்தமண்ணுக்கு வருவாய்...?

தத்குத் தந்தை.

வயதுகளைச் சுமந்து
வசதிகளை இழந்து
வன்னியின் வாசலில் - அன்று
வாடிவதங்கிக் கிடந்தேன்...
பாலையாய்ப்போன மண்ணில்
பாவப்பட்டோர் வாழுகையில்
பவளமாய்ச் சிரித்தது - இன்று
பாசமலர் ஒன்று...
அகதியாய் எம்மண்ணில்
அலைக்களிந்து அழுதபோது
சகதியான வாழ்வைவிட்டு - மிக
சடுதியாய் ஏகியதொன்று
வெளிநாடு போனதுவோ
வெள்ளைத்தோல் ஆனதுவோ
வருடங்களாகவரவு குறைந்தது - கடித
உறவும் அறுந்தது...
வேலையின் நிமிர்த்தமாய்
வெளியேறிப் போனதொன்று
தலைநகரில்தான் விரும்பி - பதியொடு
தனிக் குடித் தனமானதங்கு...
என்மனையாள் இம்மண்ணில்
எனக்காக விட்டுச்சென்ற

சொந்தங்கள் என்னுறவை - இனி
 செத்தாலும் உரைக்கவேண்டாம்...
 என்கடமை முடித்து
 எழிலாக வாழ்வித்தேன்
 தம்கணக்கை முடித்திடாமல் - அவர்
 தவறியதில் வருத்தமில்லை...
 தாபரிப்போர் எவருமின்றி
 தனிமையில் எனைவிட்டுத்
 தள்ளிவைத்துப் போனதுவே - என்
 தாளாத வருத்தமென்பேன்...
 என்மகன் அவர்களைச்
 சகோதரர் என்றாலும்
 இவனேயென் பிள்ளையென - இனி
 இயம்புவதை விரும்புகிறேன்...
 தள்ளாத இவ்வயதில்
 தள்ளாடித் தவித்தவேளை
 ஊன்றுகோலாய் வந்தவனே - என்
 உரமான தங்கமகன்...
 பெற்றவரைப் பறிகொடுத்து
 பட்டமரமாய் நின்றவனே
 தன்னுணவில் பாதிதந்து - எனை
 தந்தையாய் ஏற்றுக்கொண்டான்...
 பார்த்தான் பராமரித்தான்
 பாசமாய் அப்பாவென்றான்
 சேர்த்தான் என்பெயரை - சட்டப்படி
 தத்தெடுத்து தன்னோடு...

குற்றவாளியா கோழையா..?

நீ வீரனாய்வாழாவிடினும்
கோழையென்று சாகாதே...!
நல்லவனாய் நாளெல்லாம் வாழ்ந்துவிட்டு
கொலைஞன் என்றநாமத்துடன்
கோழையாய் மரிக்காதே...!
பிறரைக் கொன்றால்தான்
கொலைகாரனா...?
உன்னுயிரைக் குடித்தாலும்
அந்த அவப்பெயர்
நீ மடிந்தபின்னுமிங்கே...
வாழுமென்பது தெரியாதா உனக்கு...?
இவ்வுலகில் வரம்கேட்டுத்தான்
வந்து பிறந்தாயா...?
உன் உயிரையெடுக்க...
உனக்கு உரிமைதந்தது யார்...?
தந்தவனே எடுத்துக்கொள்ளும்
தகுதியுடையவன்....

நீயென்ன இடையில் வந்து....
 உரிமைகொண்டாடுகின்றாய்....?
 உயிரைப்பறிப்பது குற்றச்செயல்....
 என்று சட்டம் கூறும்...
 உலகில் வாழத்தெரியாதகோழை...
 என்று சமூகம்சொல்லும்....
 காதல்போயில் சாதல்என்றில்லாமல்
 சரித்திரம் படைத்தவர்...
 சகத்தினில், சமூகத்தில் இல்லையா....?
 தற்கொலைமுயற்சியைக் கைவிடு...!
 தரணியில் வாழ்வதற்கு...
 வழிகளா தெரியவில்லை....?
 பெரியவரின் அறிவுரைகேள்....!
 அது பிடிக்காவிட்டால்
 நல்ல நூல்களைபடி...!
 இல்லறம் வெறுத்தால்...
 துறவறம் இருக்கிறதே....!
 உனது துன்பத்தினையும்
 குறைகளையும் ஆண்டவனிடத்தே
 முறையிட்டு மன்றாடு...!
 அவனே உனக்குஎல்லாமாவான்....
 தற்கொலைசெய்ய முயலாதே....!
 தரணியில் ஒழுக்கத்தில் பிறழாதே...!

பூந்தளிர்கள்.

இம்மண்ணில் ஏனம்மா
எமை ஈன்றுபோனாய்...?
நீபட்ட துன்பமெல்லாம்
நாங்களுந் நுகரவேண்டுமா...?
தந்தைமுகம் காணாமல்
தான் வளர்ந்து வந்தோம்....
தரங்கெட்ட சமூகத்தால்
தள்ளியேயிருந்தோம்..
விதிவந்து எமக்கு
விடைதரவுமில்லை...
வீணர்களால் நமக்கு
விடுதலையுமில்லை...
செல்வந்து விழுந்தபோது
ஒன்றாய் செத்திருக்கலாம்...
சிதறுகாய் போலவே
சிதறிப்போனோமே....
நீமட்டும் - எங்களை
கதறியழ விட்டுவிட்டு
ககனவழி போனாயே
உனைக் காண்பதெப்போ...?
கலங்கியழுதோம் - பஞ்சம்
கண்ணீருக்கும்தானம்மா....
இம்மண்ணில் எமைவிட்டு
ஏன்தனித்துப்போனாய்...?
இன்னும் பாக்கியிருப்பது

எங்கள் உயிர்தானம்மா...
 அனாதைகள் என்றால்
 ஆதரிப்போர் யாருமில்லை...
 ஏனென்றால், யாவரும்
 அகதிகளாயினரே...
 வாழ்க்கையே சுமையானது
 வரங்கள் சாபமானதா...?
 வானமே கூரையானது
 வாசலோ முள்ளாய்ப்போனது...
 நோயே எங்களுக்கு
 பாயாய்ப் போனது
 படுக்கை மட்டும்
 மரநிழல் என்றானது...
 துக்கம் தூக்கத்தைத்
 துரத்திவிட்டதனால்
 பிள்ளைகள் நாங்களே
 தாலாட்டுப் பாடுகின்றோம்....
 இரவு மட்டுமே
 இமைமுடித் தூங்குகிறது...
 இன்னும் கொஞ்சநாளில்
 உன்னிடம் வருவோம்...
 இராணுவக் கணிப்பில்
 நாங்கள் பயங்கரவாதி....
 இலங்கை வானொலி
 எம்கணக்கைச் சொல்லும்...
 அப்போது அம்மா
 உன்னிடம் வருவோம்...

வாழ்த்தும் வருத்தமும்..

நான் கண்ணுக்குள் அடைகாத்து
காலமெல்லாம் காத்திருந்த
என் கண்மணியே...
உன்னைப்பிரிவதில் - சற்று
வேதனைதான்; சொல்கிறேன்...
உன்றேசத்தை விலக்கி
நம்தேசத்தின் நேசத்துடன்
விரும்பியே - விலங்கினை
பிணைத்துக் கொண்டவனென்று
நீ நினைக்கலாம்...
அதனால்தான் - நீ அழைத்தபோது
வரமுடியவில்லை; மன்னிப்பாய்...
என்னகுறைச்சல் அவருக்கு
என்றொருமுறை - எனக்காக
நீ உன்பெற்றோரிடம்
வாதாடினாயல்லவா - ஞாபகமிருக்கிறதா...?
எனையொத்த சயனைட்கழுத்துக்களுக்கு
ஆயுள் சற்றுக்குறைச்சலென்று
இப்போது புரிந்துகொண்டு
நல்லமுடிவெடுத்தாயே - அதில்
எனக்கும் ஒப்புதல்தான்...
ஈழம் பிரிவதற்குள் - நமக்குள்
பிரிவு வந்துவிட்டதென்பதில்
எனக்கு வேதனையில்லை....
வெளிநாட்டு மணவாளனுக்கு
மாலையிட்டு - மகிழ்வோடு

வாழ்ந்திட என்வாழ்த்துக்கள்...!
 உன் பயணத்தைப்பற்றியதே
 என் கவலையெல்லாம்...
 உன்னைப் பூப்போல...
 உன்பெற்றோர் பொத்திப்பொத்தி
 பார்த்து வளர்த்தாரே...
 உன்னைப்போல எத்தனை...
 எத்தனை பிஞ்சுப்பாதங்கள்
 கல்லிலும்முள்ளிலும் கால்பதிப்பதா...?
 கஸ்ரத்தை சுமக்கமுடியாது
 கடல்கடந்து போவதா...?
 கனவான்களை வாங்கிட
 கண்ணிராற்றில் நீந்துவதா...?
 நேரே அச்சீமான்கள் - உமை
 நேர்வழியில் அழையாரோ...?
 இவ்வேளையில் - என்மனம்
 இத்தனைக்கும் கர்த்தாக்களான
 பாதகஅரசையும் பாவிமுகவர்களையும்
 நொந்துநிதம் சபிக்கிறது....
 எந்தெந்த பாலைவனங்களில்
 நடந்து களைத்தீரோ...?
 எந்தபனிமலையைக் கடக்கையில்
 பாதங்கள் விறைத்ததோ...?
 பசிதாகம் தூக்கம்துறந்து
 தேசஎல்லைகளைக் கடந்தாயோ...?
 என்பதே என்கவலையம்மா...
 எது எப்படியோ - உன்னுடைய
 வருங்காலக் கணவனின்
 வாசலில் போய்ச்சேர்ந்துவிடு....!
 வளமா புதுவாழ்வை
 நலமோடு தொடங்கிவிடு....!

தலைப்பில்லாத தகவல்கள்.

இந்தமண்ணைச் சொந்தமென்று எண்ணியிராதே
இருக்கும்காலம் சொற்பமென்று மறந்துவிடாதே
சொந்தமண்ணே சுகமென்பதை மனதில்கொள்ளாயோ
சொர்க்கமுன் பக்கமென்று சொல்லிக்கொள்ளாதே....!

வெள்ளைத்தோலின் வேட்கையினால் அலைந்துவிடாதே
வெட்டியாகக் காலமெல்லாம் கடத்திக்கொள்ளாதே
கள்ளைப்போல பாலுமுண்டு கருத்தில்கொள்ளாயோ
கட்டிலிலே படுத்துறங்கி (பகல்) கனவுகாணாதே....!

தப்பிப்பிழைத்து வந்தகதையை மறந்துபோனாயோ
தம்பிதங்கை உன்கதைதைத் தெரிந்துகொள்ளாரோ
எத்திப்பிழைத்து எத்தனைநாள் எழுந்துபோகுமோ
எதிரியங்கே உதிரம்குடிப்பதை எண்ணிப்பாராயோ....!

சாதிசனம் தமிழீழத்திற்கு நீயும் என்னசெய்தாயோ
சகலதையும் மறந்துதுறந்து தனித்துப்போனாயோ
பாதிவாழ்க்கை வாழுமுன்னே பழுத்துப்போனாயோ
மீதிவாழ்வு என்னவாகும் நினைத்துப்பார்த்தாயோ....!

பொய்தானே...?

யதார்த்தத்தை விட்டுவிட்டு
சொப்பனத்தில் பூப்பறித்து
எனக்குச் சூட்டுகிறவரே
யௌவனத்தில் - இது
சாத்தியமாகுமா சொல்...!
அம்புவிழி, மதிமுகம்
பங்யப்பாதம் பௌப்பல்லென்று
பாவையெனை ஆராதிக்காமல்
அம்புவியில் - நிஜத்தைமட்டும்
அன்போடு வரைந்திடுக...!
ஏனென்றால்,
புலவர்கள் சொல்வதெல்லாம்
பொய்யென்று புரிந்துவிட்டதே...
நீங்களும் அந்தஜாதியில்
அடங்கிப் போகுகின்றீர்களல்லவா...?
அதுதான் நாற்குணத்தைவிடுத்து
நானுங்களைக் கேட்கின்றேன்...
நீங்கள் காதலிப்பதாய்
கவிதை வடித்ததும்
பொய்தானே... இல்லையா...?
நிஜமென்றால் நேரில்வரவும்
நின்பதிலை - எனைப்பார்த்து
நிஜமாய் பகர்திடவும்....!

மறந்துபோனாயா....?

மோதலில் காதல்மலர் முளைக்கலாம் - வெறும்
மோகத்தில் வந்தகாதல் கருகிடலாம்
உயிரில் கலந்திட்ட என்காதலுறவே - நான்
உனைப்பிரிந்ததால் பாதியுயிரானேனே...

காதலைக் கற்றுத்தந்த கண்மணியே - வெறும்
கானல்தான் வாழ்க்கையென்று சொல்லலையே
சாதல்தான் காதலுக்கே முடிவென்றால் - அந்த
சரித்திரத்தில் உன்பெயர் இடம்பெறாதே....

இரகசிய மழையாக எனைநனைத்தவளே - என்
இதயத்துக்கள்குடியேறி உடலுக்குள்பரந்தவளே
எரிகின்றதீப்பிழம்பாய் என்னாளும்வாழுகிறேன் - நீ
எனை மீட்டெடுக்க எப்போது வருவாயோ...?

கண்வாசலில் காதல்பூ தந்தவளே - தென்றல்
காற்றாக சுவாசிக்கக் கற்றுத்தந்தவளே
மண்வாசனை மறந்துமனிதர் வாழலாம் - உன்
கண்புகுந்தவனை எப்படியடி நீமறந்தாயோ....?

மீண்டும் வருவேன்....

என்காதில் கவிதையாய்ப்பாடும்
கனிவான தென்றலே...
எனக்கு பூபாளம்சொல்லி
புன்னகைக்கும் புஸ்பங்களே...
எனக்காய் சாமரம்வீசுகின்ற
சாலை மரங்களே...
அதிலமர்ந்து கானமிசைக்கும்
கருங்குயில்களே...
நான்தவழ்ந்து விளையாடி
நடைபயின்ற ஈழமண்ணே...
உங்களைப் பிரிவதில்
எனக்கு வேதனைமட்டுமல்ல
நெஞ்சக்கூட்டுக்குள் - விம்மல்
வெடித்துச் சிதறுகிறது...
உங்களைத்தேடி - நான்
மீண்டும் வருவேன்...
என் தேகத்தின் ரணங்கள்
சீக்கிரம் தீர்ந்துவிடலாம்...
என்னுள் எரிகின்ற தீப்பிழம்பும்
கேள்விகளால் முண்ட
வேள்வித்தீயும் நீறுபூத்துக்கிடக்கிறது...
அந்தக் கணக்குகளையெல்லாம்
பைசல் பண்ணுவதற்காய்
நான் மீண்டும் வருவேன்...
எதுவுமறியா அப்பாவிகளை
தமிழனாய் பிறந்தானென்ற

தார்மீக காரணத்திற்காகவா
 கொத்தியும் வெட்டியும்
 கொல்கிறான் சிங்களன்...
 அந்தக் கணக்குகளைச்
 சீர்செய்து செப்பனிட
 மீண்டும் நான் வருவேன்...
 என் ஊன்றுகோலை
 உடைத்து எறிந்துவிட்டு
 உங்களிடம் ஓடிவருவேன்...
 ஏனென்றால்;
 தமிழீழம் சுதந்திரக்காற்றை
 உள்வாங்கிச் சுவாசிப்பதற்கும்
 சுபீட்சம் நிலவுவதற்கும்
 நானும் பங்குதாரனென்று
 பெருமையாய் சொல்லிமகிழ
 என் பழுதானஉடலை
 சீர்செய்து எடுத்து
 ஊன்றுகோலில்லாமல் - நடந்து
 உங்களிடம் வருவேன்....
 அதுவரை ஆடுகின்றபேய்கள்
 ஆடியடங்கட்டும்...
 ஆசையோடு அலைந்தவை
 அழிந்தொழிந்து போகட்டும்...
 கொட்டமடித்துத் திரிபவரை
 கொள்கை வீரர்கவனிப்பார்...
 கொந்தளிக்கும் ஊளிக்கடல்
 குமுறுப்பாய்ந்து பரவுவதற்குள்
 நான் மீண்டு வருவேன்...
 உங்களிடம் மீண்டும் வருவேன்....

நியாயம் நிலைக்கச்செய்..!

தஞ்சம் என்று வந்தோம் தாயே - உனது
தயவைவேண்டிக் கிடந்தோம் தாயே
வஞ்சம்கொண்டு வந்தான் எதிரி - நீயும்
வாயடைத்து நின்றதுவோ நீதி...?

அபயம்கேட்டு வந்தோம்தாயே - உன்னிடம்
அனாதைகளாய் ஆனோம் தாயே
உபயம் என்றே கொடுத்துவிட்டாய் - எமது
உயிரை எதிரி குடித்துவிட்டான்...

பட்டினிகிடந்து உழன்றோமம்மா - உன்
பார்வைபடுமென்று இருந்தோமம்மா
நட்டநிசியினில் உயிரைப்பறித்தான் - மடு
நாயகி நாவடைத்துநின்றது முறையோ...?

வெஞ்சமருக்குஞ்சி உன்னிடம்வந்தோம் - கொடும்
வேதனைகள் சுமந்துதானிங்கு வந்தோம்
பிஞ்சுகளின்உயிர்போக உறுதுணையானாய் - நாற்பது
நெஞ்சுகள்பிழக்கவும் நீ துணைபோனாய்....

கொல்லவருவது காராம்பசுவெனிலும் - அதை
கொன்றுவிடுவது நலமென்றது நீதி
செல்லால் எதிரிகொல்லவந்தான் - நீயோ
சிரத்தைத்தாழ்த்தி நின்றதுவோ நீதி....?

திருப்பதி புனிதத்தைக் காத்திடவாராய் - ஈழத்தில்
திருப்பத்தை சுடராய் ஏற்றிடவாராய்
விருப்பத்தைவிரைவாய் வழங்கிடவருவாய் - தமிழர்
விம்மலைநீக்கி விடிவினைத் தருவாய்....!

வாழ்வே வா....

சிந்தை மயக்கிவிட்டாய்
சித்தத்தைக் கலக்கிவிட்டாய்
விந்தை மருந்து கொண்டு
விருப்பத்தைக் கூட்டிவிட்டாய்....
எந்தையும் தாயும் சேர்ந்து
எனக்கு வரன் பார்ப்பதற்குள்
வந்தென் விரகத்துக்கு
வடிகால் அமைத்திடாயா....
முந்திய ஆண்டில் நல்ல
முடிவொன்று சொல்வதென்றாய்
பிந்திய மாதத்தில் வந்து
பெற்றோருடன் பேசுவதென்றாய்....
சந்தித்த சங்கதிகளையெல்லாம்
சாதிசனம் அறிவதற்குள்
தந்தியாய் இதைப்பாவித்து
தகவல் ஒன்று தருவாயா.....
சந்தையில் கண்டு பேசி
சரசமாடிய காதலிதில்லை
கந்தனின் சந்நதியில் பார்த்து
கண்கலந்த உறவிது.....
வந்திறங்கி என்னுடைய
வாயடைத்து விடுவாயா

தந்திரமாய் பேசி ஒரு
 தவணைசொல்லிப் போவாயா....
 இந்தமுறை எப்படியும்
 இறுதி முடிவு சொல்லுவாயா
 அந்த முடிவில் இவளை
 அமைதிப் படுத்தி வைப்பாயா....
 மந்திரம் போட்டதுபோல்
 மயக்கிவிட்டுப் போனவனே
 சந்தர்ப்பம் வரும்வரைக்கும்
 சாக்குப் போக்கு சொல்லிவிடாதே.....
 முந்தி நீ என்னுடைய
 முகவரிக்குப் பதிலெழுது....
 பிந்தி வருவதற்கு நினைக்காதே
 பிழையேதும் நடந்திடலாம்....
 சந்திக்குச் சந்தி இங்கே
 சண்டான ஆமித் தடைமுகாம்
 அந்திக்கு முந்திவந்தால்
 அவஸ்தையைத் தடுத்திலாம்.....
 சம்மதம் இல்லாமல் ஏதும்
 சங்கதிகள் நடந்துவிட்டால்
 சுந்தரி இவன் வாழ்வோ
 சுடுகாடாய் ஆகிவிடும்....
 வரன்தேடி இங்கொரு
 வழக்குத் தொடங்கு முன்னர்
 வந்து நீ சேராவிட்டால்
 வாழ்விழந்து போவேன் நான்....

அம்மா...

தன்னையே முழுமையாய் எமக்காகத் தந்தவளே
தரணியில் நிகரேதுமில்லாத தனித்தலைமகனே
உன்னையே முதலில் அடிபணிகின்றோம் - எங்கள்
உயிருள்ளவரையும் உனைத்துதித்திடுவோமம்மா....

பொன்னுக்கும் பொருளுக்கும் மேலாதாயோர்
பொக்கிசமாய் எமைவைத்துக் காத்துநின்றவளே
உன்னுடைய உதிரத்தையும் உடலையும் தந்து - இந்த
உலகினிலே எம்மை உதிக்கச்செய்தவன் நீயம்மா....

கண்ணிலே எமக்கொரு தூசி விழுந்தாலோ
கலங்கித்துடித்துக் கண்கலங்கி அழுபவளே
விண்ணிலே எமக்கேதும் கடவுள்களில்லை - நீயே
வீடேனும் கோவிலில் வீற்றிருக்கும் தெய்வமம்மா....

என்றோ எம்மை ஈன்றுவிட்ட பொழுதினிலே
எண்ணில்லா மகிழ்வு கொண்டிருந்தபோதிலும்
சான்றோன் இவள்பிள்ளை எனச்சொல்லக்கேட்டு - இச்
சகத்தனிலே பெரிதும் சந்தோசப்படுபவள் நீதானம்மா....

எண்ணிலாத்துயரங்கள் எத்தனையோ அனுபவித்து
எமையுன் உதரத்தில்சுமந்து இப்புவில் இறக்கினாயே
பண்ணிய அன்புப்பணியினுக்கு பட்டியலிட்டாலும் - உன்
பரிசுத்தமான பாசத்துக்கு இப்பரினிலே ஈடேதம்மா....

முன்னைநாம் செய்துவைத்த முற்பலன்களினாலோ
முப்பொழுதும் எம்மை முழுதாகக் காக்கின்றாயே
ஆண்டவனே இவ்வவனிக்கு அடிக்கடிவராததால்தான் - நேரில்
அன்னையுன்னை அவனுருவாய் அனுப்பிவிட்டானம்மா....

பொங்கலே போய்வா...!

தங்கிவாழ இடமின்றி அகதிகளாயிங்கு அலைகின்றோம்
தாபரிப்போர் எவருமின்றியே தள்ளாடித் தவிக்கின்றோம்
சிங்களத்தின் சீற்றத்தாலே சீரளிந்தது எங்களின் வாழ்வு
சீக்கிரமாய் போய்விடுமோ சின்னதான எங்களினுயிர்....?
திங்களேது திகதியேது என்றறியாது திகைக்கின்றோம்
தீர்வொன்று வருமென்று தினமும் பார்த்திருக்கின்றோம்
பொங்கிவரும் கண்ணீர்துடைக்க போதாது எங்கள் கரம்
பொங்கலே ஈழத்தமிழர் நிலையறிந்து போய்வருவாயா.....?

மந்தைகளின் கூட்டமாக மரநிழலில் ஒதுங்குகின்றோம்
மழைபனி வெய்யிலெல்லாம் கூரையாக்கிக்கொள்கிறோம்
கந்தையுமில்லை துணியுமில்லை கசக்கிக் கட்டுவதற்கு
காற்றைக்குடித்துப் பலநாள் காலத்தைக் கடத்துகிறோம்
தந்தையில்லை தாயுமில்லை தமிழரென்ற ஓர் உறவோடு
தரணியில் தத்தளித்து தனிநாட்டுக்காய் ஏங்குகின்றோம்
விந்தையான உலகமையா விலையில்லை உயிர்களுக்கு
விரும்பிவந்ததைப்பொங்கலே திரும்பிப்போய்விடுவாயா....?

குண்டுமழை பொழிகையிலே வெந்து குளித்துவந்தோம்
குருதியாற்றிலே பலமுறையில் நொந்து கரையேறினோம்
கண்டுவந்த அகோரங்களில் கண்ணிமந்தே அழுகிறோம்
காலிழந்து கையிழந்து கடைசியிலே உயிர் இழந்தோம்
வண்டாடும் மலர்களுக்குட்டி வாழ்தவர்களில் பலரிங்கு
வரனிழந்து விதவைகளாகி வாடிவதங்கி வாழுகின்றோம்
திண்டாடிவாழ்வுக்காய் திராணியற்று திகைக்கின்றோம்
திரும்பிவந்த பொங்கலே தமிழரின் தீர்வொன்றின்பின்வா....!

மரநிழலில் மார்க்கமின்றி எம்மண்ணில் தவிக்கின்றோம்
 மருந்துமாத்திரைகளின்றி பிணிகளினால் மரிக்கின்றோம்
 இரவல்தேசம் போலவே எங்கள் மண்ணில் வாடுகின்றோம்
 இரவுபகலென்று தெரியாமல் என்னாளும் கழிக்கின்றோம்
 தரமறுக்கும் உரிமையினை தார்மீக அரசு தந்துவிட்டால்
 தன்னம்பிக்கைகொண்டே தலைநிமிர்ந்து நடந்திடுவோம்
 உரம் கொண்ட இளைஞர்களால் உயிரோடு வாழுகிறோம்
 உண்மை நிலையை அறிந்த நீயும் சென்றுவா பொங்கலே...!

வீடுவாசல் சொத்தையெல்லாம் விட்டு வீதிக்கேவந்தோம்
 விவசாயம் வயல்நிலங்கள் எரிந்துகருகிடக் கண்டோம்
 நாடுவிடிவு காணுமென்ற நம்பிக்கையெல்லாம் துறந்தோம்
 நம்பியிருந்த பிள்ளைகளையெல்லாம் நடுவழியிலிழந்தோம்
 வாடுகின்ற பயிரைப்போல் வறுமையிலே வதங்கினோம்
 வந்துபோகும் வேங்கைகளினால் வயிறைக் கழுவினோம்
 கேடுசெய்கின்ற சிங்கள அரசுதன் கொடும்பிடியில் நீங்கி
 கொழுந்தாக ஈழம்மலர்தபின் சீராய்வந்திடுக பொங்கலே...!

இன்னல்களுக்கு அஞ்சித்தினம் எங்கெங்கோ ஓடிவந்தோம்
 இடர்களுக்கு மத்தியிலும் இருந்தவரை இழந்துபோனோம்
 பின்னல்போல் சூழ்த்துன்பம் பின்னால்வர வாடிப்போனோம்
 பிள்ளைகளுக்கும் பாலின்றி பாட்டுப்பாடி தூங்கவைத்தோம்
 மின்னல் இடியாய் வீழும்செல்லால் மீதம்பேரும் மரித்தோம்
 மிதவாதிகளின் பார்வைக்கு மிருகங்களின் கீழாயானோம்
 செஞ்நெல்குற்றிப் பொங்கல்வைத்து சிரித்து வரவேற்போம்
 சீராகட்டும் எங்களிகளின் வாழ்வு பொங்கலே நீபோய்வா....!

தாய் நாடு

காய்களும் கனிகளும் காய்த்துக் குலுங்கிநிற்கும்
களனியில் நெல்மணி விளைந்தே சரிந்துநிற்கும்
பாய்கின்ற அருவிகள் பல்லவிகள் பாடிநடக்கும்
பறவையினம் பாடல்கள் பாடிமகிழுமெம் தாய்நாடு....

நோய்களும் பிணிகளும் என்றுமே நீண்டுவாராது
நொந்து வாழ்வில்நொடிந்தவர் அங்கேகிடையாது
தேய்பிறைகள் எங்களின் தேசத்தினிலே தெரியாது
தென்னை பனைவளம் சிறந்தெங்கள் தாய்த்திருநாடு....

சேய்களும் தாய்களும் சிரித்தங்கே மகிழ்திருக்கும்
சின்னவரும் பெரியவரும் சிறப்பாய்மதித்துநடக்கும்
ஓய்வும் ஒளிச்சலும் ஒருபோதும் இல்லாதிருக்கும்
உழைப்பால் உயர்ந்தது எங்களின் தாய்த்திருநாடு...

நாய்களும் நரிகளும் நலிந்தங்கே மறைந்துவிட்டன
நம்மினச் சிறுத்தைகள் நாட்டினை நன்றேமீட்டன
சாய்ந்தெங்கோ சிங்களம் சமாதியாய்த்தான் போனது
சந்தோசக் களிப்பினில்கூடி தமிழீழமங்கே குதிக்குது...

ஆய்வொன்றைச் செய்திட அவனியே விரும்பியதாம்
அடிமை விலங்கென்றங்கு அறிந்தவரே இல்லையாம்
போயங்கே பார்த்தவரின் புகழ்ச்சியில்லா அறிக்கையாம்
புறப்படுவோம் நாமெல்லாம் புதியதேசம் நோக்கியே....

தாய்நாடு போலெங்குமித் தரணியிலே கிடையாது
தடைகளும் தவிப்புகளும் தாய்நாட்டில் நமக்கேது
வாய்விட்டுப் பாடிடுவோம் வரம்புகளே இருக்காது
வல்லவர்கள் வாழ்ந்திருக்கும் எமதீழத் தாய்த்திருநாடு.....

கல்வி

வெள்ளம்போல் பாய்ந்து வரும் - எல்லா
வேதங்களையும் சொல்லித்தரும்
அள்ளஅள்ளக் குறைந்துவிடாத
அருஞ்செல்வம்தான் கல்வியடா....

உள்ளசெல்வம் எல்லாமே - என்றோ
ஒருகாலம் கரைந்துபோகலாம்
கள்ளர்வந்து கவர்ந்திடமுடியாத
கனமானதோர் செல்வம் கல்வியடா...

தெள்ளுதமிழ் மொழியானாலும் - பிற
தேசத்து பாசைகளானாலும்
கள்ளமில்லாது கற்றுத்தெளிவதற்கு
காரணமானது நற்கல்விதானடா.....

மெள்ளமெள்ளச் சுரந்துவரும் - இந்த
மேதினியில் பெரும்புகழைத்தரும்
கொள்ளிடமாய் குவிந்திருக்கும்
கொட்டிடாச்செல்வம் கல்வியடா....

அள்ளியள்ளிக் கற்றவர்க்குமட்டும் - இவ்
அவனியில் என்றும் பெரும்சிறப்பு
வெள்ளிப்பணம் உடையார்க்கோ
விட்டுப்போகும் வரைதான்மதிப்பு....

பிள்ளைகள் நாங்களெல்லாம் - சற்றும்
பிசகின்றிக் கல்விகற்றிடுவோம்
வெள்ளைக்கமலத்தில் வீற்றிருப்பளின்
வேண்டும்வரங்கள் பெற்றுய்வோம்....

தைமகளே நலமா....?

கைகளை வீசியபடி வாசலுக்குக் களிப்போடு வந்தவளே
கவனத்துடன் காத்திருக்கிறேன் கதைப்பதற்கு நானும்தான்
மெய்யாக நாங்களன்று மெலிந்துதினம் வாடுகையில்
மெல்லமெல்ல நீயும்வந்து மெதுவாகவே நலம்கேட்டாய்
செய்வதறியாது அகதிகளாய் செத்துக்கொண்டிருக்கையிலே
சினந்துன்னை விரட்டியது செயற்கையில்லை உண்மைதான்....

மையெழுதிய கண்ணுடனே மனமகிழ்வுடனே வந்தவளே
மாற்றமொன்று வந்ததென்று எம்மண்ணுக்கு வந்தாயா
ஐமன்று வருடங்களாய் மிக அல்லல்பட்டுக்கிடந்தவேளை
அவமதித்துன்னை அனுப்பியதாய் அர்த்தம் கொள்ளாதே
கையிழந்து கண்ணிழந்து கால்களையிழந்து தவித்தாலும்
காலம் கூடிவந்து அமைதியில் களித்துநாம் இருக்கின்றோம்....

வெய்யிலுக்கு நிழலில்லை இருக்க வீடில்லை வாசலில்லை
வீதியோரத்தில் அன்று கண் விழித்திருந்ததைக் கண்டாயே
பையில் கூடப் பணமில்லை பசிதீர்த்திட உணவுமில்லை
பாலகர்கள் பாலுக்கழுதிட்ட பரிதாபத்தினையும் கண்டாய்தானே
பொய்யில்லை நாங்களின்று போசாக்காய்தான் இருக்கின்றோம்
போய்முடிந்த காலத்தினை ஒருபொருட்டாக நினைக்கவில்லை....

கொய்த்தலைகளும் சிதைந்து குடலறுந்த உடலங்களுமாய்
கோரங்கள் பல நிகழ்ந்ததைக் குவலையம் காணவில்லை
செய்தியறிந்த ஒருசிலர் சிரம்தாழ்த்தி எமைப்பார்த்ததையும்
சின்னச்சின்ன உதவிகளாய் செய்ததையும் மறக்கவேயில்லை
கையிலிப்போது வசதிகள்வந்து கலப்பையோடு நடக்கின்றோம்
கஞ்சி குடிப்பதைக்கூடக் கௌரவமாகவே நினைக்கின்றோம்....

பெய்தமழைவெள்ளம் பேரிடியுடன் புயல்காற்றும்வந்து
 பேருழிக்காலம்போல் பெரியதாய் எமை வாட்டும்வேளை
 தெய்வமாய் தடுத்தவர்கள் தேடித்தேடிக் காத்தவர்கள்
 தேரேறிச்செல்லும்போது தெருவில் நின்று அழுதோமே
 நெய்விளக்கேற்றி எம்மை நேசித்தவர் கல்லறைகளில்
 நெஞ்சருகி அஞ்சலி செலுத்துவதை நீயும்வந்துபார்த்தாயா....?

தையோடு கூடிவந்த தண்மையான செய்தியைக்கேட்டு
 தள்ளாதவயதிலுமிவன் பூரித்து துள்ளுவதைப்பாத்தாயா
 தேய்ந்தஎங்கள் தேசமின்று தெம்புடனே நிமிர்ந்ததனால்
 தேசமெல்லாம் கூடிவந்து செய்யும் உதவிகளையறிவாயா
 கொய்தமலர் வாடிடாமல் கொள்கைவீரர் கல்லறைகளில்
 கொட்டிவணங்கி நிற்கும் கூட்டத்தைக் நீயும்கண்டாயா....?

வையகமெல்லாம் சுற்றிப்பார்த்து வலம்வந்து ஓய்ந்தவளே
 வரும் வழியில் எங்கள்மண் வாசனைதனை நுகர்ந்தாயா
 மெய்வருத்தக்கூலிவருமென்ற மேன்மையான உண்மையினை
 மீட்டுவந்த மாவீரர்களால் மெய்யாகவே கண்டுகொண்டோம்
 தைப்பிறப்பில் வந்தவளே தரணியெங்கும் வாழுமுறவுகளுக்கு
 தணியாததாகம் விரைவில் தணியுமென்று உரைத்துவிடுவாயா....?

பொய்முகத்து மனிதர்களெல்லாம் போயொழிந்த பின்னால்தான்
 போர்தணிந்த எம்பூமியின்று பூவாய்ச்சிரிக்கிறதைப் பார்த்தாயா
 செய்தொழிலும் சீவியமும் மிகச்சிறப்பாகவே நடக்கின்றது
 சீரியபண்புகளால் மக்களின்முகத்தில் சிரிப்பினைக் கண்டாயா
 செய்மதியூடாகவே தினம் செய்திகளையறியும் உறவுகளுக்கு
 சிரிப்போடு எங்களின் நலத்தையும் செப்பிடுவாயா தைமகளே....?

அன்பு ....

அன்புக்கு அடிபணியாதவர் அவனியிலேயில்லை
அன்புக்கு எவரும்வந்து தாளிட்டுவிடுவதில்லை
அன்புக்கு முன்னாலாயாரும் வாதிடுவதுமில்லை - உயர்
அன்புக்கு இவ்வுலகினிலே எந்தவிலைகளுமேயில்லை....

அன்பு உயிர்களிடத்தே நல்உறவுகொண்டிருக்கும்
அன்பு உள்ளங்களில் உரிமையோடு தான்கலக்கும்
அன்பு மனதினிலே எதையும் ஒளித்துவைத்திடாது - தூய
அன்பு துன்பத்தில் வீழ்ந்திட பார்த்துக்கொண்டிருக்காது....

அன்பே உள்ளங்களைப் பரிசுத்தமானதாய்ஆக்கும்
அன்பே இன்பங்களின் ஊற்றாகத்தான் விளங்கும்
அன்பே உறவுகளின் பாலமாய் அமைந்திருக்கும் - நல்ல
அன்பே அனைவர்க்கும் பொதுமறையாய்த் துலங்கும்....

அன்புதான் உலகத்தினையே ஆட்டிப்படைத்திடும்
அன்புதான் அனைத்தையுமே கட்டியணைத்திடும்
அன்புதான் அகிலத்திலேயே நிலைத்துநின்றிடும் - பேர்
அன்புதான் அனைவர்க்கும் பொதுநீதியாய்விளங்கிடும்....

அன்பெனும் பிணைப்பினால் ஒன்றாகியே வாழுவோம்
அன்பினைப் பகிர்ந்தொன்றாய் உலகினையையாழுவோம்
வம்பேதும் வந்திடாமல் அன்பினாலே அணையிடுவோம் - எதிர்
வருகின்ற துயரினுக்கும் அன்பினாலேயேமருந்திடுவோம்....

உயிர்களிடத்தே அன்புகொண்டு ஒன்றாகவாழ்ந்திடுவோம்
உயர்வுக்குவழி இதுவென்றும் ஊருக்கே உரைத்திடுவோம்
மயிர்நீப்பின் வாழ்ந்திடாத கவரிமானுக்கு ஒப்புதலாய் - நாழும்
மற்றவரின் அன்பினையும் உயிரினும்மேலாய்க் காத்திடுவோம்...

தாய்மொழி

உச்சரிக்கும் மொழிகளிலே உன்மொழிபோல் கனிவுமுண்டோ உள்ளத்தில் ஊறியவெம் தமிழ்மொழிபோல் இனிமையுண்டோ உச்சத்தில் நிற்பதெல்லாம் உன்தாய் ஊட்டியமொழியன்றி - இங்கே உதவிக்கு வந்தமொழிதான் உனக்கு உன்னதமானதுண்டோ...?

பச்சரிசியாய்ப் பல்வரிசையென்றும் பாகுடன் தெளிதேனென்றும் பக்குவமாய்த் தமிழ்வரியெடுத்துப் படித்தாலே மனமினிக்கும் கொச்சையாய் உச்சரித்தே கொடும்மொழியில் துத்தளித்து - நீயும் கொடுமைப் படுதலிலே கொள்ளையின்பம்தான் உனக்குண்டோ....?

மெச்சியுனைப்புகழ் இம்மேதினியில் மேனிகுளிரும் வண்ணம் மேலைத்தேசத்துப் பாசையைக்கற்றதனால் மேன்மையாளனானாயே பச்சையாகச் சொல்லுகின்றேன் பாராட்டுக்கள்தான் உனக்கு - எனினும் பாலூட்டிய உன்தாய்மொழியினைப் பாவிநீயும் மறந்திடலாமோ....?

அச்சவெல்லமாய் இனிக்கின்ற எங்கள்அழகு தமிழ்மொழியை அன்னையுனக்கு அமுதோடு அள்ளியள்ளி அன்பாயூட்டினாளே டொச்சமொழியினைப் படித்துநீயும் டொக்டராய் ஆனாலும் - உனது உச்சிமுகர்ந்து வாழ்த்தியனுப்பிய உன்தாய்மொழியை மறக்கலாமோ...?

அச்சத்தினால் ஓடிவந்தே அகதிகளாய் வாழுகின்ற நாட்டினிலே அருமருந்தாய் எம்தமிழ்மொழியை அருகிட நாமும்விடலாமோ மிச்சமதாய் உள்ளதமிழையேனும் மீட்டெடுக்கும்வண்ணம் - யாவரும் மிகக்கவனம் எடுக்குமாறு மீண்டும்மீண்டும் உமைக்கேட்கின்றேன்.

கச்சைகட்டிக் கொண்டென்றாலும் கணனியிலும் தமிழ்க்கற்போம் காரியத்துக்கு உதவும்மொழியினைக் கற்றுவிடுதலில் தவறில்லை இச்சைகொண்டெமது இறுதிமூச்சுள்ளவரையும் இணைந்து - எங்கள் இனியதமிழ் மொழியினை இயன்றவரையிலும் கட்டிக்காத்திடுவோம்.

காலம் வகுத்ததொரு கணக்கு.

காலம் சரியாய்க் கணக்கினை எழுதும் - இந்த
காசினி தினமும் அதையே நகரும்
பாலம் போட்டிட பகையும் நினைக்கும் - அதில்
பழியும் பாவமும் வகுக்கையில் விலகும்.

ஞாலத்தில் உண்மையை சூதுவந்து கவ்வும் - புலரும்
நாளைய விடியலில் தர்மமே வெல்லும்
ஈழத்தில் இன்றோ அதர்மம் ஆளும் - ஈற்றில்
இனிதாய் தர்மமே தளைத்து நிற்கும்.

கோலத்தில் குணத்தில் மனிதம் மாறும் - அதுவும்
காலத்தின் கணக்கில் அடங்கிப் போகும்
தாளத்தில் தப்பாய் பொம்மைகள் ஆடும் - ஒரு
தருணத்தில் சரியாய் ஆடிடக் கூடும்.

களத்தில் எதிரியின் காலடி கேட்கும் - அதைக்
கணித்தே காலம் பகையினை முடிக்கும்
குளத்தில் நீந்தித் தேரையும் குதிக்கும் - அதன்
குரலாலே வாழ்வும் அரவத்தால் முடியும்.

தமிழீழத் தரையில் இராணுவம் தாவும் - எங்கள்
தாயக மண்ணைக் கவர்ந்திட நினைக்கும்
எமதீழ வீரரின் குண்டுகள் வெடிக்கும் - கணக்கில்
எதிரியின் உடல்கள் எள்ளாய் சிதறும்.

வாழும் வாழ்க்கைக்கு ஏதும் வகையறியாது - ஈழ
வன்னியில் நமது உறவுகள் வாடிக்கிடக்கும்
பாழும் காலத்தை நித்தம் நினைக்கும் - மனம்
படும்துயர் தன்னிலும் நம்பிக்கை முளைக்கும்.

மூப்பும் முதிர்வும் எமது கையிலில்லை - அந்த
முதல்வனின் கணக்கே உயிர்களின் எல்லை
தீர்ப்பிலும் தீர்விலும் பாசுபாடு இல்லை - ஈழத்
தீர்வுக்கு நாம்படும் துன்பமே எல்லை.

கோட்டையும் கொடியும் கொண்டவர் வாழ்வும் - செய்த
கொடுமையின் கணக்கில் பிடிசாம்பல் ஆகும்
நாட்டையும் குடியையும் நசுக்கிய அரசும் - இந்த
நாளோடிப் போகையில் காணாமல் போகும்.

வினையை விதைத்தவன் நேரம் முடியும் - அவ்
விதைப்பின் அறுப்பைக் காலம் கணிக்கும்
சுனையில் துள்ளும் மீனின் வாழ்வும் - சிறு
தூண்டில் முள்ளிலே காலம் எழுதும்.

வெடிக்கும் யுத்தத்து வெம்மையின் உள்ளும் - வீர
வெற்றியே எமக்கெனக் காலம் சொல்லும்
பிடிப்பையும் பற்றையும் அரசு இழக்கும் - சற்று
பின்னைய நாளிலே தமிழீழம் வெல்லும்.

கலகத்தால் மக்கள் கடல்கடக்க நேரும் - இது
காலத்தின் கணிப்பில் அடங்கியே போகும்
உலகத்தில் சமாதானம் ஒன்றாய் ஒலிக்கும் - அன்று
உண்மையில் அகதிவாழ்வு அழிந்தேவீழும்.

காலத்தின் கணக்கினை திருத்துவதற்கோ - எவர்
கையிலும் எழுது கோல்களே இல்லை
ஞாலத்தை எவன் சிருஸ்டித்தானோ - அந்த
நாயகனே காலக்கணிப்பின் எல்லை.

பூவரசு கலை இலக்கியப் பேரவை (ஜெர்மனி) 03.03.2001ல் நடாத்திய 10வது
ஆண்டு நிறைவு கவிதைப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்ற கவிதை.

பொங்கல் வேண்டாம் பொங்கி

எழுந்திடு....!

வங்கக் கடலும் பொங்கியெழும் - எதிர்
வரைகளையே முட்டிச்சிதைக்கும்
தங்கி எங்கேயும் நின்றிடாது - ஆறு
தடைகளை உடைத்தே முன்னேறும்
தாங்கி உனைவளர்த்த பூமியிலே - நம்
தமிழர் உடலங்கள் சிதறுகையில்
தூங்கிக் கொண்டது போதுமடா - உயிர்
துடித்து கொதித்துப் பொங்கியெழு....!

கங்கைகள் பொங்கிப் பெருகுகிறது - சிறு
காட்டாறும் அணையை உடைக்கிறது
திங்களதை எண்ணிப் பார்த்து - தினம்
தேதியாய்வயதைத் தொலைத்ததுபோதும்
பங்கம் இளைத்திடும் பாதகர் பூமியில் - நிகழ்
பாதகங்களை பார்த்துக் கொண்டிருப்பதா
தங்கம் நிகர்த்த தாயகம் நோக்கியே - நீ
தாவியே புறப்படுதற்குப் பொங்கியெழு....!

தங்கைதாயின் கண்ணீரைக் கண்டும் - எதிர்
தடைகளைத் தகர்க்கத் தயக்கமென்ன
ஏங்கியேங்கி எத்தனை காலமிருப்பது - நீ
எழுந்துநின்றால் இமையமும் கைப்படும்
பொங்கல்பண்டிகை எதுவும் வேண்டாம் - அந்த
போர்முடிந்து அமைதியே வேண்டும்
வாங்கிய சுதந்திரம் வழிமாறிப்போவதா - போர்
வாளினை ஏந்தியே பொங்கியெழு....!

குருதியில் குளித்து குளிரில் விறைத்து...

உருகிடும் உயிர்களாய் நம் முறவுகள் துடிக்கையில்
உலகமோ காணாது உறங்கிக் கொண்டேயிருந்தது
கருகிடும் உடலங்கள் கண்களை நிறைக்கையில்
கண்ணீரை மட்டுமே காணிக்கையாய் சொரிந்தோம்
பருகிடத் தாய்ப்பாலுமின்றி பாலகர்கள் தவிக்கையில்
பாழும் தாய்க்குலம் வெறும் தாலாட்டையே பாடியது
சருகாய் உதிர்ந்திடும் சாவுடல்தனை மண்ணுக்காய்
சமர்ப்பணம் செய்திடநாம் சங்கற்பம் பூண்டுவந்தோம்
குருதியில் குளித்துக் குளிரிலே விறைத்திட்டாலும்
கொண்ட கொள்கைதனில் குறியாகவே குதித்தோம்.
பரிதியியைப்போல் உலவுகின்ற புதல்வர்கள் நாங்கள்
பாரேவியந்து விளிக்கின்ற விடிவெள்ளிகளாயானோம்
பொருகிடும் சிங்களப் பொய்யர்கள் அழைத்ததனாலே
பொறுமையை உடைத்து போர்க்களத்தில் குதித்தோம்
எதிரியின் தலைகளை அவர்எதிரிலேயே சாய்த்ததால்
எங்களின் தேசத்துக்காய் எரியும் சுடர்களாயானோம்
குருதியின் ஆற்றில் குதித்துக்குளித்துக் கரையேறி
குளிரின் விறைப்பை உதறிக் குன்றாய் நிமிர்ந்தோம்
சுருதிமாறிடாமல் நாங்கள் சேர்ந்தே இசைப்பதெலாம்
சுந்தரத் தமிழீழத்தில் உரத்துஒலிக்கும் சுதந்திரகீதமே.

என் - கிராமத்துக் கனவு.

வீட்டுக்கூரையில் ஏறியசேவல் விடிந்ததை அறிவித்திடும்
விடிந்ததும்விடியா இருளிலே வீட்டுமுற்றம் கோலம்தரிக்கும்
கட்டும்விழிகள் எல்லாம் சூழ்ந்த சுந்தரங்களை தரிசிக்கும்
சூரியனின் கதிர்கள்பட்டு சுடராகப் பனித்துளிகள் மின்னும்
கட்டெறும்புக் கூட்டமாகக் கால்நடைகளங்கே புல்மேயும்
கறந்தபாலில் மீதம்வைத்து கன்றுக்குப்பசுக்கள் பாலூட்டும்
மொட்டுவிட்டமலர்களெல்லாம் முடிச்சவிழ்ந்துதான் சிரிக்கும்
மோகனத்தைப்பாடியங்கே மொய்த்தவண்டுகள் உறங்கிவிடும்.

பட்டாம்பூச்சிக் கூட்டமாகப் பாலர்படை விரைந்துபோகும்
பாடசாலைமணியும் கேட்டு படிக்கும்பாடம் ஓங்கிஒலிக்கும்
சட்டையணியாப் பெரியவர்தோளில் சால்வைகள்சாமரமாகும்
சங்கக்கடைவாசலிலே சத்தமிட்டு உலகம் உருண்டேவரும்
வெட்டுவாய்க்கால்களின் வழியாக விரைந்துநீர் நீண்டுபாயும்
விளைந்தவயல் வெளிகளிலே நெற்கருவிகள் இரைசேர்க்கும்
நட்டுவிட்ட பயிர்களுக்குள் நடுகைக்கரங்கள் களையெடுக்கும்
நாவிலெழும் பாட்டுக்களால் நல்லபடியாய்த்தாளழும் சுரக்கும்

பட்டணத்துப் பேருந்தொன்று பரபரப்பாய் விரைந்துபோகும்
பாவையரின் கூட்டமொன்று பாதையோரம் இறங்கியேவரும்
வெட்டிவிட்ட தலையைச்சீவி வாலிபங்களும் விழிநோக்கும்
விருப்பத்தினைத்தெருவித்திட விண்ணப்பங்கள்தனை வீசும்
சட்டென்றே வரும்பதில்களால் தலைசரிந்தே தரித்துநிற்கும்
சந்தர்ப்பமொன்று வரும்வரைக்கும் சந்திகளில் தவம்கிடக்கும்
விட்டுவிட்டுக் குயில்களும்கூவி விருப்பத்தை எமக்கூட்டும்
வீதியோரத்துவாகைமரம் விரிந்து வெயிலுக்குக்குடையாகும்.

பட்டிதொட்டியெல்லாம் பவளமல்லி மலர்ந்து மணக்கும்
 பள்ளித்தோழன் பாண்டியனின் பார்வையே பலகதைபேசும்
 பட்டம்விட்டுமகிழ்ந்திடவே படைதிரட்டும் ஒருகூட்டம்
 பள்ளவெளியில் வர்ணங்களைப் பார்க்கவே ஆசைபிறக்கும்
 பாட்டுவாத்தியார் பரமசிவத்தின் பல்லவிகள்கழுத்தறுக்கும்
 பக்கத்துவீட்டுக்காரர் காதுகள் பாட்டாலே செவிடாகும்
 கிட்டிப்பொல்லு ஆட்டத்திலே கிழவர்கண் ரசித்திருக்கும்
 கிளித்தட்டுவிளையாட்டில் முழுகிராமமே மகிழ்ந்திருக்கும்.

குட்டையான மாமரத்திலே கிளிகளமர்ந்தே பழம்கோதும்
 கோபத்தில் அணிகளங்கே கூடிக் கூடிக் கதைகள் பேசிடும்
 கொல்லையில் குழந்தைகளின் கும்மாளம்தான் கேட்கும்
 கொட்டிக்காயும் நெல்மணியை கொண்டைக்குருவிதின்னும்
 முட்டையிட்ட கோழியொன்று மூச்சுவிடாதுகொக்கரிக்கும்
 மூலையில் படுத்தபூனை முன்காலால் முகத்தைதுடைக்கும்
 விட்டத்தில் பல்லியொன்று விட்டிலையே குறிபார்க்கும்
 வீரத்தைக்காட்டுதற்காய் வீட்டுநாயும் குரைத்து நிற்கும்

பட்டதுயர்எல்லாமே மனைவிபார்வையினால் பறந்துவிடும்
 பார்த்திருந்த அவளின்கண்கள் பதிபாசத்தினால் குழமாகும்
 தொட்டிலிலே குழந்தையொன்று தூங்காது பாலுக்கழும்
 தூரத்துக் கோயில்மணியும் துல்லியமாய் ஊரில்கேட்கும்
 கட்டிவிட்டபடியே எருதுகள் கலப்பையுடன் ஊர்திரும்பும்
 கமக்காரரின் வீடுகளில் கமகமவென்று சம்பா மணக்கும்
 குட்டைகளில் எருமைகள் குளித்துவிட்டு குளிர்காயும்
 கொசுக்களைக்கலைத்தபடி கொக்குகளை தோளில்சுமக்கும்

வெட்டியவயலோரம் வெள்ளைக்கிண்ணை காய்ந்திருக்கும்
 வேலியில்லாப் பழங்களைக்கண்டு விருப்போடு வாயுறும்
 எட்டிப்பிடித்துப் பறிப்பதற்கு என்கரங்களோ எகிறித்தாவும்
 எனைத்தாங்கிடாமல் கிளையுடைந்துஎன்தேகம் நோகும்
 கட்டிலிலே கிடந்தபடி கண்கள்விழித்துச் சுற்றிப்பார்க்கும்
 காணவில்லை எதனையும் கடும்குளிரை உடலுணரும்
 கொட்டுகின்ற பனியுள்ளும் நண்பனின்குறட்டை கேட்கும்
 கொள்ளைபோன கனவு கொண்டுவந்துகவலைசேர்க்கும்....

வினை விதைத்தவன்

கெட்டவர்கள் வினையினைப் பிறர்க்குக்கேடு செய்யவிதைத்திடுவார்
கேடுதமக்கே திரும்புமென்று கனவினிலும் நினைத்துப்பார்த்திடார்
பட்டுத்தெளிந்துவிட்டால் இந்தப்பாரிலேது பகையும்படையும்போரும்
பார்த்துப்பார்த்து வளர்த்தகடாதான் பாய்கின்றது உந்தன்மார்பினிலே
ஊட்டி உரமுட்டி ஊருக்கென்று உயரமாய் வளர்த்தாய் ஒருமரத்தை
உன்வாசலிலே காய்த்துக்குலுங்கி உமிழ்கின்றதே நச்சுக்கனிதனை
வட்டமாய்ச்சுற்றுகின்ற விதியென்னும் சக்கரம்தனிலே - சனிபகவான்
வந்தமர்ந்து கொண்டுவிட்டால் வாழ்வும்தாழ்வும் தவிக்கமுடியாததே...

கட்டிடத்தொகுதிகளை விமானம்பறந்து கண்முன்னே அழித்ததாய்
கண்கலங்கியமுவோரே காட்டுக்கத்தல் கத்தித்திட்டுவோரே கேளீர்
வெட்டவெளிச்சமில்லாது வேரோடு சரித்த தேசங்களை அறிவீரோ
வேவுபார்த்து விசமத்தால் வெட்டிச்சரித்த தலைகளைக்கணிப்பீரோ

சட்டத்தினை நீட்டுவோரும் சரமாரியாய்திட்டி வசைபாடுவோரும்
சான்றுகளையும் சரித்திரங்களையும் சற்றுப் படித்துவிட்டுவாருங்கள்
குட்டிச்சுவாராக்கி ஒருதேசத்தைக் குலைத்துவிடுதல் கடினமில்லை
குற்றவாளியார்தானில்லை குண்டுவிசினால் உயிர்கள்தான் மீண்வருமா.....

நாட்டாமையாய் இருந்திடலாமென நவீனயுகத்தில் நினைத்திடலாமோ
நல்லவற்றை நீசெய்தால்தானே இந்நானிலம் உனையுயர்த்திக்காட்டும்
காட்டான்கள் என்றுவர்ணித்த கனவான்களிடத்தே நீ - கொஞ்சமேனும்
கவனம்வைக்கத் தவறியதால்தான் முகத்தில் கரிபூசிச்சிரித்தது விதி
நேட்டோவின் அனுசரணையுடன் நீயும் நேர்மையாய் நடப்பதனால்
நேயத்துடன் உயிர்களைகாத்து நினைத்ததெல்லாம் சாதித்திருக்கலாம்.
கூட்டாகப் பயங்கரவாதத்தினைக் குழிதோண்டிப்புகைப்பேன் என்றாய்
குற்றவாளியாய் குவலயம் கூண்டில்நிறுத்திய அரசபயங்கரவாதி நீதான்.

முட்டிமோதிப் பயங்கரவாதத்தினை முன்னின்று நீயே நடாத்துகின்றாய்
முடிமறைத்திட்ட பலயுத்தங்களுக்கும் முடிசூடாதகுத்திரதாரி நீயல்லவா
பட்டத்துயானைபோல பாரினிலே பகட்டுடன் உலாவந்து - ஆயுதத்தால்
பயங்கரவாதத்தினை பாதகனேநீ பவ்வியமாய் அவிழ்த்தும் விடுகின்றாய்
கூட்டாளி அரசுகளின் உள்நாட்டில் குட்டைகள்சில உருவாகிவிடும்
குட்டைகளில் கல்லெறிந்து குழப்பிவிட்டு நீயுமதில் குளிர்காய்வாய்
வீட்டோவைப் பிரயோகித்திட்டால் வீழ்ந்துமடியுமோ விசக்கிருமிகள்
விட்டுவிலகாதா தலைவிதியாய் நீவிதைத்த பயங்கரவாதமெனும்பயிர்....

அன்பே சீவம்.

எதைக்கொண்டு வந்தாய் நீ எடுத்துக்கொண்டு போக
எதைநாடி வந்தாய் எழுதியுரிமையாக்கிக் கொள்ள
அதையுடமையாக்கும் ஆற்றல் உனக்கிருந்திருந்தால்
அவனியில் ஆண்டவனெதற்கு அவன் கோயில்தானெதற்கு
எதையுமே சாதித்திருக்கின்ற ஏகாந்த உணர்வொன்று
எங்கள் தூய அன்பினிலே என்றுமுண்டு அறிவாயா....?

கதைகளாய் வேதம்சொன்ன கடவுளின் கருணையறிவாயா
கண்ணியமாய் இந்தமண்ணில் கடமைதான் செய்தாயா
வதையுடன் வாழ்பவரின் வாழ்வில் துயர்துடைத்தாயா
வாட்டத்தைப் போக்கிடத்தான் வகைசெய்து கொடுத்தாயா
போதை தலைக்கேறிப் புத்திகெட்டு நீ அலைந்தாலும்
பூவுலகை நிலைநிறுத்தும் திறன் புனித அன்புக்கேயுண்டு.

பதைபதைக்கும் உயிர்களின் பரிதாபத்தைக் கண்டாயா
பார்த்ததுடன் நின்றிடுவது நீ பரிகாரம்தான் செய்தாயா
சதைகளுக்காய் அலைகின்ற சண்டாளர்க்கென்ன செய்தாய்

சாதிமதஇன சகதிக்குள்ளே நீயும் சரிந்துதான் வீழ்ந்தாயா
காதைக் கூர்மையாக்கி கனிவான அன்புவார்த்தைகளைகேளு
காதலாகிக் கனிந்துவரும் வாழ்வை கண்டே வியந்திடுவாய்.

பாதைமாறிப் பயணம்மாறி பாவங்களைப் புரிந்திட்டாயா
பாதகம் செய்பவர்கே பக்கதுணையாக இருந்திட்டாயா
காதை மூடிக்கொண்டே நீ கொடுமைகளைக் கண்டாயா
கண்டவற்றிற்கு எதனைத்தான் கருணையுடன் செய்திட்டாய்
விதையொன்றை நட்டுவைத்தால் விருச்சமாக நாளாகும்
விரைந்தே வியாபித்திடும் அன்பெனும் விருச்சமையா.

வதைகொலை பாவமென்று வக்கிரங்களை விட்டொழி
வாழ்க்கைக்கு வேண்டியதை வருந்தி உழைத்துப்பெறு
போதை தலைக்கேறிடும் புகழுரைக்கு நீயும்மயங்கிடாது
புத்தியைப் பயன்படுத்தி புதிய உலகத்துக்கு நீதிபுகட்டு
கோதை ஒருத்தியுள் வாழ்வில் கூடிக் குலவுவதும்
குடும்பம் குதூகலிப்பதும் குற்றமற்ற அன்பினால்தானையா.

எதைச்செய்ய வேண்டும் என்று ஏடுகளைப்புரட்டிப்படி
எதிரிகளாய் எவருமில்லை எல்லோரையும் நேசித்திடுவாய்
உதையடி வெறிச்செயலை உதறிவிட்டு உலகம்நோக்கு
உண்மையான அன்புபூண்டு உள்ளங்களில் பாசம்கொள்ளு
இதனையே மனதில்கொண்டு இணைந்தே வாழ்ந்திடுவாய்
இல்லங்களில் அமைதியினால் இனிமையான வாழ்வுவரும்.

புதுமைகள் புரிந்திட வா...!

ஆண்டாண்டாய் நாங்கள் அனுபவித்த அல்லல்நீங்கியே
அமைதியை எம்தேசம் அணுகுகையில் வருகின்றாய்
வேண்டாத யுத்தச்சூழலே விதியென்று இருக்கையிலே
வெறுப்பினால் உன்னைநாம் வரவேற்கவில்லைதான்
தாண்டிடாத தடைகளை தகர்த்தே நிமிர்ந்துவிட்டோம்
தரணிக்குவந்த புத்தாண்டே தமிழரின் இலத்துக்கும் வா...!

வேண்டாத மனிதர்கள் விட்டுவிலகியோடிட வேண்டும்
வேலைவாய்ப்பு வளர்ச்சியில் விருத்திகாண வேண்டும்
தோண்டிடாத கண்ணிவெடிகள் தூரவே அகற்றவேண்டும்
தூர்ந்த எம்தேசத்தைத் தூக்கியே நிறுத்திட வேண்டும்
மீண்டுவந்த மண்ணிலே மீழ்குடிகளாய் ஆனவேளையில்
மீண்டும் வந்து வாசலிலே மகிழ்ச்சிதனை ஊட்டிட வா...!

நீண்டகாலப் போரின் நிழல் நிறைவாக அகலவேண்டும்
நித்தியமும் தேசமெங்கும் நிம்மதியே நிறையவேண்டும்
பூண்டோடு இனவாதப்பேய் புதைக்கப்படல் வேண்டும்

புரையோடிய வேற்றுமைகள் பொசுக்கப்படல் வேண்டும்
கண்டமெல்லாம் சென்றுபார்த்து களிப்பூட்டி வந்தவனே
கண்ணீர் துடைத்து எங்கள் கடமைசெய்ய உதவ வா...!

தூண்டிப்புழுவாக நாம் துடிதுடித்தகாலம் தொலைந்து
துலங்கிடும் எம்மண்ணில் துயர்விலகி ஓடிவேண்டும்
தீண்டத்தகாத இனமென்ற திரைதனை எரிக்கவேண்டும்
தீர்க்கமில்லா தீர்வொன்று திணிக்கப்படாதிருக்க வேண்டும்
பூண்டநகை அணிகலன்கள் புத்தாடை பவனியாகவே
புறப்பட்டுவந்த புத்தாண்டே புதுமைகளைப் புரிந்திட வா...!

கூண்டுக்குள் வாடும் குழந்தைகள் வெளிவர வேண்டும்
குதூகலமாய் பாகுபாடின்றி கூடிக்களித்திருக்க வேண்டும்
முண்டயுத்தத்தில் கொழுத்த முதலைகள் அழியவேண்டும்
முடிவான தீர்வொன்றால் முழுசுழமும் மகிழவேண்டும்
தூண்டுதலாய் நோர்வே துயர்துடைக்கின்ற வேளையிலே
துள்ளிவந்த புத்தாண்டே தூயசமாதானத்தைத் தந்திட வா...!

அந்நியர் என்றவார்த்தை அழித்தொழிக்கப்பட வேண்டும்
ஆண்டபரம்பரையே மீண்டும் அரியணை ஏறவேண்டும்
தோண்டத்தோண்ட ஊறிடும் தூயமணற்கேணி போலவே
தொலைந்த செல்வமெல்லாம் தொடராகப் பெருகவேண்டும்
வேண்டும் வரம்கேட்கையிலே விரும்பிவந்த புத்தாண்டே
விடியலை முழுமையாக விரைந்து வரச்செய்திடவே வா...!

தமிழகமே கொடிகாட்டு...!

தாயே தமிழகமே தலைகுனிந்து எம்முகம்பாராயோ - உன்
சேய்சிந்தும் கண்ணீரைச் சிறுவிரலால் துடைக்காயோ
சீதையால் எரிந்தஈழம் சிங்களரால் எரிவதுவோ - தனிப்
பாதை திறந்துவிடு எம் பகைவர்கை ஒடித்துவிடு...!

ஆதிமனிதர்போலவே ஆடைகளின்றி அலைகின்றோம் - எம்
சாதிசனத்தைத் தொலைத்துவிட்டு சவமாகஉலாவுகிறோம்
பாதிவயிற்றுக்குமின்றி பகலிரவாய் அழுகின்றோம் - மிச்சம்
மீதிவாழ்க்கை முடிவதற்குள் எமை மீட்டிடவருவாயோ...?

மரநிழலில் வாழுமுன் மக்கள்நிலை அறியாதிருப்பதுவோ - உடலம்
பரல்குண்டால் சிதறுவதையேனும் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதுவோ
உரலில்விழும்இடியாக உழலும் உள்ளங்களைத்தேற்றிடவா - சிங்களம்
தரமறுக்கும் உரிமையினைத் தாரைவார்த்துத் தந்திடவா...!

சந்தணம் மணக்கின்ற செந்தமிழீழத்தில் நித்தமும் - பச்சையாய்
சிந்துகின்ற செங்குருதியைநீயின்னும் காணாதிருப்பதுவோ
செந்தணலில் எரிகின்ற சிறுகுழந்தையைப் பார்த்திருந்தும் - இனி
வந்தெமது குறைநீக்க வாட்டமென்ன தாயேதமிழகமே...?

எரிகின்ற தீச்சவாலையில் எண்ணெயை ஊற்றஎண்ணும் - முழு
இந்தியாவுடன் இணைந்து நீயும்எதிரியாய் எமைப்பார்ப்பதுவோ
திரியாக இருக்கிறாயே சமாதானத் தீபமேற்றிட நீயும் - உன்னை
திருத்தம்செய்து வந்திடுவாய் தீந்தமிழ்த்தாயே தமிழகமே...!

பட்டொழிவீசுகின்ற தேசிய பலவர்ணக்கொடியிலிருந்து - தனியாய்
பச்சையைப்பிரித்தெடுத்து யுத்தத்துக்காய் கச்சைகட்டிக்கொண்டு
பச்சைத்தேசியம் பேசுகின்ற காதகருடன்சேர்ந்திடாது - வெள்ளையை
தர்மச்சக்கரத்துடன் தனியாகக்கிழித்து சமாதானக்கொடியைக்காட்டு...!

வெண் பனிமேகமே....

என் மாக்கோலம் நனைகின்ற வெண்பனிமேகமே - இவள்
மனக்கோலத்தைக் கண்டு நீயும் எழுந்தோடிப் போவாயோ
பொன்வண்ணக் கதிரவனுமிங்கு புறப்பட்டு வருவதற்குள்
போயெம் உறவுகளுக்குப் புரியும்படி இதைச் சொல்வாயோ...?

உண்ணாமல் உறங்காமல் ஒருகூட்டம் அலைவதைச்சொல் - எம்
உரிமைக்காய் குரல்கொடுத்து உயிர்துறக்கும் கதையும்சொல்
மண்மீது மக்கள்படும் வேதனையை அவர்களுக்குச் சொல்
மரிப்பிலிருந்து விடுபடும் மருந்துவாங்கி இங்குவரச் சொல்...!

தன்மானம் மண்மானம் தாரைவார்த்துக் கொடுப்பதற்கோ - நம்
தாயகத்தை விட்டவர் தாவிப்பறந்து சென்றாரோ என்றுகேள்
மண்முடிப் புதைகுழியில் மரித்தமக்களின் கதையைச் சொல்
மாற்றம் விரைவில் வேண்டுமென்று மன்றாடி அவர்க்குச்சொல்...!

கண்தோண்டி எறிந்தபின்னால் கதறியழ எமக்கென்னவுண்டு - எம்
கற்புக்கே காவலில்லையென்று கவனமாக அவர்காத்தில் சொல்
விண்குழும் போர்மேகம் தெருவீதியொங்கும் பிணக்குவியல்
விடுமுறையைக் களிக்கமட்டும் இங்கே வரவேண்டாமென்று சொல்...!

எழுச்சியுடன் வாருங்கள்...!

பள்ளத்தில் உழல்பவரைப் பற்றிடக்கரம் நீழ்கையிலே
பாதாளத்தில் தள்ளிவிடும் பாதகரைக்கண்டிரோ
உள்ளத்தில் சூதுவைத்து உதட்டளவில் புன்னகைக்கும்
ஊதாரிகள் ஒன்றாய் ஊரையே கொழுத்திடலாமோ
துள்ளியெழுந்திடுங்கள் தூரதேசம் வாழும் உறவுகளே
தூர்ந்திடும் நம்தேசத்தை தோண்டி எடுத்திடுவோமே...!

வெள்ளத்தில் கரையேறி விறைத்தே நிற்கையிலே
வேண்டுமென்று அணையுடைக்கும் வீணரைக்கண்டிரோ
வெள்ளைப் புறாக்களையே வெறுப்பினால் கொல்கையிலே
விடிவொன்று வருமென்று விரும்பினாம் இருக்கலாமோ
வெள்ளிடை மலையாக நம்விடுதலை தெரிகையிலே
வேட்டுவைக்க நினைப்பவரை வீழ்த்திடவே வாருங்கள்...!

மெள்ளமெள்ள அமைதியிங்கே மெருகேறி வரும்வேளை
மெதுவாக முட்டுக்கட்டையிடும் மூதேவியை அறிவீரோ
குள்ளநரிக் கூட்டமொன்றை குதர்க்கமாய் ஏவிவிட்டு
குளிர்காய்நதிடுமந்த குருட்டெலியை நடமாடவிடலாமோ
கள்ளுறும் தமிழ்மொழி கசங்கி நசங்கி செத்திடாமல்
காத்திடுவதற்கு ஒன்றாய் கரம்கோர்த்து வாருங்கள்...!

கள்ளிமுள்ளில் படுகையிட்டு காலமெல்லாம் வாழ்வதுவோ
களைந்தெறிந்து வெளிவர காலம்தான் கனிந்திடாதோ
காஞ்சிரங்குடா அக்கரைப்பற்று கல்முனை திருமலையென்று
கதறிய கண்ணீர்க்கதையின்னும் காலமெலாம் தொடரலாமோ
தள்ளிநின்றே பார்த்துத் தயங்கியதெல்லாம் போதுமையா
தயாகத்தினை மீட்டிட எதிர்த் தடையுடைப்போம் வாருங்கள்...!

சுள்ளிவிறகெடுத்து அன்னை சூட்டோடு உணவு சமைத்து
சுகமா வாழ்ந்த வாழ்க்கை சுடுகாடாய் ஆகிடலாமோ
அள்ளியள்ளி வந்து பிணமாய் அனலிடை போடுவதற்கு
ஆதரவற்ற அனாதைகளாய் ஆகிடலாமோ தமிழர்கள்
பள்ளிகொண்டது போதுமையா பாரில் வாழும் உறவுகளே
பாதகர்கள் கைகளிலிருந்து பாவிகளை மீட்டிட வாருங்கள்...!

முள்ளினைப்பிடுங்கிய வலியின் முனகல் தணிகையிலே
முட்காடே சூழ்ந்துவந்தால் முடிவொன்றைக் காண்பதெப்போ
கொள்ளிபோட நினைப்பவருடன் குடித்தனம் நடத்துவதும்
கூட்டாளியாய் இருப்பதுவும் என்றும்கூடாத காரியம்தான்
எள்ளென்றால் எண்ணெயாகும் எங்கள் இளைஞர்களே
எமதுறவுகளின் ஏக்கம்போக்கிட எழுச்சியுடன் வாருங்கள்...!

உள்ளத்தால் நாமெல்லாம் உத்தமர்களாய் எண்ணுகின்ற
உயர்வான மாவீரர்களை நினைக்குமீவ் உன்னதவேளையிலே
கள்ளமில்லா நெஞ்சகரைக் காதையர்கள் கூட்டம்புகுந்து
ககனவழியனுப்புமந்தக் காட்டுமிராண்டித்தனத்தை அனுமதிப்பதா
சுள்ளெனச் சுட்டசெய்தி சூரியனையே எரிக்கும்வேளை
சும்மா இருந்திடாமல் அவர்க்கு சூடுவைப்போம் வாருங்கள்...!

வைகறை வெளுக்குது....

சூடத்தான் பூக்கள் தினம்தினம் பூக்குது
சுந்தர தேசத்திலோ சூடிடாமல் வாடுது
வாடகை வாழ்க்கை வரண்டே கிடக்குது
வந்த மண்ணிலே வயதுகள் தொலைந்தது
நாடகம் போலவே நம்காலம் நடக்குது
நல்லவர் போல சிலநாய்களும் நடக்குது
வாடலில் தமிழினம் வதங்கியே போனது
வருகின்ற நாட்களில் வைகறை வெளுத்திடும்....

கூடலில் இன்பமிங்கே குவிந்து கிடக்குது
குற்றுயரில் அங்கே குழந்தைகள் தவிக்குது
தேடலில் வாழ்வும் தேய்ந்தே போனது
தெள்ளுதமிழீழம் தெளிவாகவே தெரியுது
ஊடலில் ஒருகுழு ஒதுங்கியே நிற்கிறது
ஒற்றுமை சூட்டியே ஒட்டிடத் துடிக்குது
தேடிய நாட்கள் எமைத்தேடியே வருகுது
தென்றலோடு பாடியே வைகறை வெளுக்குது....

வாடியபயிராய் வன்னி அன்று இருந்தது
வவுனியாவுக்கப்பாலும் உணவுத்தடையகன்றது
பேடிகள் கூட்டமும் பேயாய் மறைந்தது
பெண்டுகள் பிள்ளைகள் பெருமையில்குதிக்குது
காடுகள் கரம்புகள் களனியாய் மாறுது
கல்வியில் முன்னேற்றம் கணனியில் தெரியுது
நாடு நமக்கென்ற நல்லசெய்தி வருகுது
நன்றாய் புலர்ந்திட வைகறை வெளுக்குது....

நாட்டிலே சமாதானப் புறாக்களும் பறக்குது
நல்லவர் பலராலே பாதைகள் மீளத்திறக்குது
காட்டிலே காலத்தைக் கழித்தவர் கனவுகள்
கண்முன் கனிந்தே கைகளில் வருகுது
தோட்டம் துரவுகளில் பசுமைகள் படருது
தோளோடு தோள்சேர தொட்டவை துலங்குது
ஆட்டமும் பாட்டும் ஆங்காங்கே நிகழுது
அடிவானம் சிவப்பேறி வைகறை வெளுக்குது....

ஓடு ஒளித்திடு என்ற ஒப்பாரி மறைந்தது
ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒற்றுமை ஒலிக்குது
தேடிய எம்தேசம் திரட்சியாய் கிடைக்குது
தென்றலில் செய்தி தேசமெங்கும் பரவுது
கோடியாய் கொட்டி வாழ்த்துக்கள் பரவுது
கொள்கை வீரரின் கடுந்தவம் பலிக்குது
பாரினில் நம்தேசியப் பாடல்கள் ஒலிக்குது
பண்ணுடன் பூபாளம்பாடி வைகறை வெளுக்குது....

புத்தகப் புரட்சி.

ஆசான்களே இல்லாது
அமைதியாய் கற்றுத்தருபவர்கள்
நீங்களல்லவா...?
கட்டணம் எதுவுமின்றி
கல்வியூட்டும் ஆசான்களாய்
அரியணையில் அமர்ந்தவரே...!
அறியாமை அழுக்கில்
மனிதமின்றி உழல்வது - உங்கள்
அகலவிழிகளில் தெரியலையா...?
ஏடுகளே...!
கட்டுகளை அறுத்தெறிந்து
கவிதைகளைச் சொரியுங்கள்....
பாளை வெடித்தாற்போல்
பக்கங்களைத் திறவுங்கள்....
நூல்களே...!
மூளைக்கு விருந்துவைக்க
முகத்துக்குமுன்னால் வாருங்கள்...!
வேளைக்கு வந்தால்தான்
வெளிச்சத்தை மானிடம்பெறும்....
நாளை ஞாலம் புலர்வதற்குள்
ஞானத்தை இன்றேபடையுங்கள்...!
ஏழைக்கும் எளியவர்க்கும்
எட்டிடாத எழுத்தறிவை
எட்டிப் பிடிப்பதற்கு - கல்வி
ஏணிதனை எமக்குத்தாருங்கள்...!
கலைமகளைக் கூட
காசுள்ளவர்கள் - தம்
கைக்குள் போட்டுவிடுகிறார்கள்....
நாங்கள் - ஏழைகள்

தெருவிளக்குகள் எரியும்வரை
 தினம்தினம் காத்திருப்பவர்கள்
 கற்றுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறோம்
 கதவுகளைத் திறவுங்கள்....
 தொட்டுக்கொள்ள முடியாதென்று
 துன்பத்தில் துவளுவோரை
 தட்டிக்கொடுத்து - நீங்கள்
 தரணியில் அறிஞனாக்கிடுக....
 அட்டைக் கதவுகளைமுடி
 அடுக்குகளில் துயிலவேண்டாம்...!
 தட்டித் திறப்பதற்கு - மெலிந்த
 தாள்களுக்கு தைரியமில்லை....
 கட்டுப்பட்டு எழுத்துக்கள்
 கண்திறந்து காத்திருக்கின்றன....
 சொல்லிச்சொல்லி - இன்னும்
 சொற்கள்சோர்ந்து விடவில்லை....
 வாட்டசாட்டமாய் வசனங்கள்
 வரிசையில் நிற்கின்றன....
 கலாசாலைகளுக்கு கதவெதற்கு...?
 வாசிகசாலைகளுக்கு - பெரிய
 வாசலொன்று போதுமே....
 நூலகங்களையெல்லாம் -
 நூதனசாலைப் போல - ஏன்
 பூட்டி பாதுகாக்கிறார்கள்...?
 பூட்டுகளை உடைத்தெறிந்து
 புதியபரிமாணமாய்ப் புறப்படுக....
 உங்கள் செல்வங்களை
 எங்களுக்கும் தாருங்கள்....
 உலகம் அறிவில் செழிக்கட்டும்...!
 உள்ளம் மகிழ்வில்திழைக்கட்டும்...!

உயிர்த்தவிப்பு....

தெள்ளுதமிழின் தேன்கவியே தேவர்தந்த மலர்கொத்தே
துள்ளிவரும் புள்ளிமானே துடித்தோடிடும் வெள்ளிமீனே
அள்ளியெடுத்துன்னை அணைக்கையிலே நெஞ்சினிலே
வெள்ளிமுளைத்ததுவாய் என்வேதனைகள் கரைந்ததையா
பிள்ளையெனப்பெற்றதினால் பெருமைபெற்றுத்தந்த உனை
அள்ளிக்கொண்டு போனபின்னே அரையுசிரு போனதையா....

வெள்ளிக்கிழமை விரதமிருந்து வேண்டும்வரம் கேட்டிருந்து
சுள்ளிவிறகெடுத்துச் சுவையாக உணவு சமைத்துவைப்பேன்
பள்ளிவிட்டு ஓடிவந்து நீ பசிக்குதம்மா என்றுரைத்தால்
முள்ளில் விழுந்துவாய்துடித்து முடிந்ததைப் படைத்தேனே
எள்ளிநகைக்கும் மந்திகளாய் எமனுவில் வந்த ஆமிகள்
பள்ளஅறையில் தள்ளப்பூட்டி பட்டினியாயுனப்போட்டாரோ...?

துள்ளிக்குதித்தோடி நீயும் துடிப்புடனே கல்வி பயின்றாய்
எள்ளென்றுசொன்னால் உடனே எண்ணெயாய் வந்துநிற்பாய்
பள்ளமென்றும் மேடென்றும் பாராமல் எங்கும்பழகிவந்தாய்

கள்ளுறும் தேன்மொழியால் கதைகள் சொல்லிவந்த உன்னை
எள்ளவும் இரக்கமின்றி இரண்யர்கள் இழுத்துச்சென்றாராம்
வள்ளிமணவாளனே வந்தென் பிள்ளையைத்திருப்பித்தருவாயா...?

புள்ளிமான்கள்போலத் துள்ளிவந்த பெண்பிள்ளைகளைவிசாரிக்க
கள்ளிசந்திரிக்காவின் காட்டுமிராண்டிப் படைகள்பிடித்துவைத்து
கிள்ளிருசிபார்த்து சதைகிளித்து உயிர்குடித்துமிழ்ந்தபின்னால்
தள்ளி புதைகுழியில்முடியதை சாட்சியாய்ச் சொன்னால்தானா
கள்ளனைப்போல் உனைப்பிடித்து கட்டிக்கொண்டு போனாரென்றது
சுள்ளெனச்சுட்டதையா அந்தச் சுடுசெய்தியைக்கேட்ட என்நெஞ்சு...

புல்லர்கள்வாழுகின்ற இப்பூமியிலே பூக்களெங்க பூத்திடுமோ
உள்ளத்தில் உள்ளசுமைகள் ஓர்நொடியில் விட்டுஇறங்கிடுமோ
தள்ளாடிமுகாமில் உனைத்தடுத்துவைத்தால் வந்து பார்ப்பேன்
முள்ளியவளையினிலே முடிவைத்தால் நானென்னசெய்வேனையா
உள்ளதைச் சொல்லுவதற்கு ஒருவருக்கும் உளஉறுதியில்லை
உள்ளூரில் உதவுவார்களின்றி உன்னன்னை தவிக்கின்றேனையா...

மெல்லமெல்ல உன்நினைப்பு மென்றுஎனைத் தினம்கொல்கிறதே
கள்ளிமுள்ளுக் காட்டினிலே என்கடைசிக்காலமும் கடக்கிறதே
வெள்ளமாய்வந்த வேதனையை வேரறுக்க எனக்குயாருமில்லை
மெள்ளச்சென்று விசாரித்துவர என்மேனியிலே வலுவுமில்லை
கொள்ளிபோட என்மகனால் கொடுத்துவைத்திடாத பாவிபாகி
உள்ளங்கையில் உயிரைவைத்து உன்வரவுக்குக் காத்திருக்கேனையா....

துப்பாக்கி வாய்மையை துளைக்குமா

நியாயமும் நீதியும் இங்கே நிலைகுலைந்துபோகுதடா
நிம்மதியையிழந்து தமிழர் நிர்க்கதியாய் தவிப்பதோடா
தியாகங்களும் அர்ப்பணங்களும் தினம்தினம் மடியுதடா
தீமைகள் மண்ணிலே புகுந்தின்றுதிருவிழா நடத்துதடா
யாகமும் வேள்விகளும் யௌவனத்தை நிறைக்கையிலே - ஈழத்தில்
இயந்திரகதியிலே எம்தமிழர் மடிவதோ சொல்லடா....

நற்பணியில் பற்றுவைத்தோர் நாளுக்குநாள் குறையுதடா
நாய்களும் நரிகளும் நாட்டை விற்பதற்கு முனையுதடா
புற்களெல்லாம் வாளாயின்று நிமிர்ந்து நிற்கும் பூமியடா
பூக்களுக்குள்ளும் பூகம்பம் தோன்றிவெடிக்கும் தேசமடா
சற்பம்போல விசத்தைவாய்களில் சிலர்கொண்டலைந்து - தமிழ்
சந்ததியின் விதியினை மாற்ற நீங்களெல்லாம் யாரடா... ..

சிங்கமொன்று சபையேறிச் சிலிர்த்து நிமிர்ந்துநின்றதடா
சிங்களத்தின் பாதுகாப்பை சிரித்து உதறிக்கொண்டதடா
பங்கேற்ற வேங்கைகளுடன் பாசம்கொண்டு மகிழ்ந்ததடா
பார்த்திருந்தகுள்ளநரிகள் பல்லைக்கடித்துக் கொண்டதடா
பங்கமினி வருமென்று தருணம்பார்த்திருந்து பதுங்கியே - பெரும்
பாறாங்கல் நெஞ்சுகொண்டு பாசக்கயிற்றை எறிவதோடா... ....

உய்யவழிதெரியாமல் ஓட்டிக்கொண்ட உதிரிக்கூட்டமடா
ஊருக்குள்ளே கேடுகள்செய்து ஓட்டுப்பெற்று வென்றதடா
செய்திகள்சுமந்த புறாவொன்று சிறுமைதனைச் சுட்டதடா
செய்தகேடு அனைத்தையும் உலகுக்குச் சீராய்உரைத்ததடா
எய்தஅம்புகள் திரும்பிவருதல்கண்டு எய்தவரே அதிர்ந்து - அந்த
எமனின் கடமைபார்த்தல் எந்தவகையில் நியாயமடா... ..

ஒட்டிக்கொண்டு இயங்குகின்ற ஒட்டுண்ணிக் குழுக்களடா
 ஒளிந்து நிதம் ஒடுங்கிவாழும் ஓணான்களின் கூட்டமடா
 சட்டமெலாம் தமதுகையிலென சஞ்சரித்துக் கொள்ளுதடா
 சாதிமொழி வெறியார்களோடு சகாக்களாகி வாழுகின்றதடா
 கொட்டத்தை அடக்கும் காலம் கூடியிங்கு வருகிறது - புதை
 குளியைவெட்டி உங்களுையே குதிக்கவக்கும் விதியடா... ..

வேங்கைகள் வெளியிலேவந்தால் வெருண்டோடுவதேனடா
 வெளிச்சமின்றி இருள்முகாமிலே வெம்பிக்கிடப்பதேனடா
 இலங்கைபிரிந்து ஈழம்மலர்ந்தால் எங்கே போயொளிவதடா
 இறப்பைநீங்களை எழுதிக்கொண்டு வாழும்வாழ்வுநரகமடா
 எங்கள் இனத்தைக்காட்டிக் கொடுக்கின்ற எட்டப்பர்களே - இனி
 எத்தனைகாலம் இப்படிவிடியும் என்றெண்ணிப்பாருங்கடா... ..

துப்பாக்கிகள் உண்மைதனை எப்போது துளைத்ததடா
 துர்ப்பாக்கியம் உங்களுக்கே தூயவேதமே சொல்லுதடா
 தப்பானகாரியம் என்றறிந்திருந்தும் அதைப்புரிவதேனடா
 தன்தலையில் மண்ணள்ளி தாமேஇட்டுக் கொள்வதோடா
 முப்பொழுதும் உறங்காது கண்விழித்தல் முடியுமோ - ஒன்றாய்
 முன்செய்த வினைப்பயனால் உங்களின் ஆயுள்முடியுமடா... ..

நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு.நிமலன்சிசனந்தரநாயகம் மற்றும் பத்திரிகையாளர்
 திரு.மயில்வாகனம் நிமலராஜனின் படுகொலைகளைக் கண்டித்து எழுதப்பட்டது.

புரட்சித் தீ..

வார்த்தைகளால் வளர்ந்தது
மௌனத்தால் மரித்து விட்டது...
உதயத்தில் தோன்றாத சங்கதிகள்
உச்சத்தில்தான் உறைத்தது...
அதனால்தான்,
என் ஆசைகள் கனவுகளெல்லாம்
அஸ்தனமாகிப் போனது...
அன்று நீ...
புன்னகையை வீசியதனால்தான்
என்னுள் பூகம்பமே வெடித்தது...
நீ விழியாலே சிறைசெய்தாய்
நான் வேதனையால் விம்முகிறேன்...
நீ போகும் திசையினிலே
எனக்குமட்டுமேன் தடுப்புச்சுவர்...?
வசந்தங்களை நுகர்கின்ற...
எந்த ஜீவராசிகளுக்குமில்லாத
பாரபட்சமாய் எனக்கு மட்டும்
ஏன் பாதியில் பறிக்கப்பட்டது...?
ஓ...
உன்னைத் தரிசித்ததாலா...?
நிலவையும் தென்றலையும்
சுகிப்பதற்கு எவருக்கும் தடையில்லையோ
அதுபோல்தான் நானுமிருந்தேன்...
நீ,
கண்களால் வீசிய காதல்பொறி

ஈற்றில் சாதித்தீயாய் மூழும்மென்று
 தெரியாமலா எனைத் தேர்வுசெய்தாய்...?
 உன் மௌனத்தின் அதிர்வுகளால்
 என்செவிப்பறை சிதைந்துவிட்டது...
 உன் வாய்ப்பூட்டுக்கு
 வர்க்கபேதமே காரணமென்று கண்டுகொள்ள
 எனக்கு எத்தனை காலமெடுத்து தெரியுமா....?
 ஜாதிபார்த்து தீ மூட்டும்
 வர்க்கத்தின் வாரிசல்லவா நீ...
 திருவாய் திறக்கவே வேண்டாம்...!
 நம்காதலுக்கு மட்டும்...
 வாய்க்கரிசி போட்டுவிடு...!
 உன்னுடைய காதலுக்காக நான்
 போராடப் போவதில்லை....
 உயர்வு தாழ்வென்று...
 ஏழைய எளிய மக்களை
 எள்ளி நகையாடுவோருக்காய்
 போர்க்கொடி தூக்குவதை
 பெருமையாய் கொள்கிறேன்...
 இந்தப் புதியநூற்றாண்டில்
 புரட்சிப்பூக்கள் பூக்கின்றபோது
 இங்கே,
 புனிதத்தீயொன்று மூழுகின்றது...
 என் இலட்சியத்துக்காகவேனும்
 இம்மண்ணில் விதையாவதே
 என் விருப்பமென்பேன்...

எழுந்து வா இளையவனே...!

நெஞ்சத்தில் கவலை சுமந்து
நேசத்தார் பலரை இழந்து
வஞ்சகத்தார் வலையில் விழுந்து
வாடிக்கிடக்கிறாள் தமிழீழத்தாய் - நீ
துஞ்சுவதை விடுத்து எழுந்து
துடிப்போடு வந்திடு இளையவனே...!

கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் நனைந்து
கூந்தல் அவிழ்ந்து கலைந்து
வெஞ்சமரில் உறவினையிழந்து
வெறுமையில் தவிக்கிறாளன்னை - இன்னும்
மிஞ்சிக் கிடக்கிறது உயிர்மட்டும்
மீண்டுவரும் ஈழத்தினைக் காண்பதற்கு...!

பஞ்சத்தில் வாழ்ந்தபோதும்
பாதிவயிறு காய்ந்தபோதும்
தஞ்சம்கேட்டு அகதிகளாகவே
தரங்கெட்டு வாழ்ந்தபோதும் - நாம்
கொஞ்சிக் குலாவிமண்ணை
கொள்ளைபோகத்தான் விடலாமோ...!

அஞ்ஞாதவாசம் இருந்தபோதும்
ஆயுதங்களைச் சுமந்தபோதும்
கஞ்சிக்குமில்லாது நாங்கள்
கஸ்ரங்களில் அமிழ்ந்தபோதும் - உயிர்
எஞ்சிநின்றுபொருதி மீடெடுத்திட்ட
எம்மண்ணைக் காணவா இளையவனே...!

விஞ்சியமறவர்களாலே இன்று
 விளைந்திட்ட சமாதானவேளையில்
 பஞ்சணையில் படுத்துறங்கியே
 பகற்கனவுகள் காண்கின்றாயோ - இங்கு
 செஞ்சந்தண வாசனையாய்ப்பூத்து
 சிரிக்கின்ற சுதந்திரமலரைக் காணவா...!

ஊஞ்சலாய் ஆடுகின்ற வாழ்வில்
 உலகமே உங்களின் கையில்
 விஞ்ஞானம் கல்வி அறிவையும்
 வெளிநாட்டில் விற்றுவிடாமல் - இனி
 எஞ்ஞான்றும் உழைப்பதெங்கள்
 ஈழத்துக்கென்ற முடிவோடு வா...!

வஞ்சியரும் எண்ணற்ற வாலிபரும்
 வாழ்வைத்தேசத்திற்காய் வரித்தபோது
 தஞ்சம்கேட்டுத் தீவைவிட்டு
 தப்பிப்பிழைத்து ஓடினீரே - இனியும்
 அஞ்சாது அமைதியாய் வாழ்வதற்கு
 அன்னை பூமிக்கு திரும்பியே வா...!

கெஞ்சிக் கெஞ்சி உரிமைதனை
 கேட்டுநின்ற காலம்போனதால்
 மிஞ்சிவிட்ட மனஉறுதியினால்
 மீட்டுவந்திட்ட மண்ணிலே - தூய
 பஞ்சவெள்ளைப் புறாக்களெல்லாம்
 பறக்கின்ற காட்சிதனைக் காணவா...!

(2003 வைகாசி - ஆனி மாத 'பூவரசு' இதழின் அட்டைப்படத்துக்காக
 எழுதப்பெற்ற கவிதை.)

சரித்திரம் மாறும்....

பொய்குடிய அரசொன்று உச்சப்புரட்டுகளினால் சாய்ந்தது
போரினால் தேசத்தைச் சிதைத்துப் போயழிந்து வீழ்ந்தது
பையிலிருந்த சரக்குகள் தீர்ந்திடவே பாவமாய்ப் பணிந்தது
பச்சோந்திகள்விட்டுத் தாவியதால் அப்பரிதாபம் நிகழ்ந்தது
செய்தவினை யாவற்றையும் சீர்தூக்கி நியாயப்படுத்தியது
சேர்ந்துநின்ற உதிரிகளையும் சிரம்தாழ்த்தி அழைக்கிறது
வெய்யிலுக்கும் மழைக்கும் வேறுகுடையைத் தேடுகிறது
வேற்றுமையில்ஒற்றுமை வேண்டுமொருகுடை என்கிறது....

கையைத்தூக்கி சின்னம்காட்டி கட்சியை உயர்த்துகிறது
கடவுளின்வாரிசுகளாகக் காவித்துறவிகளை வணங்குகிறது
எய்தஅம்பு திரும்பிவரும் என்றெண்ணிதாது குதிக்கிறது
எதிரிகளாய் ஏதிலிகளாய் என்று எம்மினத்தைநினைக்கிறது

கொய்த்தலை குடிமனைகளின்னும் கொழுந்துவிட்டெரியுது
கூட்டுவைத்து தமிழர்களின் உயிரைக்குடிக்கத் துடிக்கிறது
மையெழுதிய கண்களினால் மனம்நொந்ததாய் அழுகின்றது
மக்களிடம் வாக்குகளைப்பெற்றிட மடிப்பிச்சை எடுக்கிறது....

வாய்ஜாலம் வார்த்தைக்கோலம் வரண்டே கருகிப்போகாதோ
வருகின்றகாலம் கனிந்து வளமாய்த்தமிழரிமை மீண்டிடாதோ
பெய்கின்றபோர்மழையும் பேரினவாதமும் இல்லாதோய்திடாதோ
பேய்களாளும் ஆட்சிவந்தால் பொடிப்பொடியாய்ச் சிதறிடாதோ
காய்களைநகர்த்திட காத்திருக்கும் கரங்கள்வலுப்பெற்றிடாதோ
கருமேகங்கள் கலைந்தோடிட காலங்கள் கனிந்துவந்திடாதோ
கைகோர்த்த தமிழ்க்குழுக்கள் தம்கடமைகளைச் செய்திருமோ
காரியங்கள் கைகூடியதும் காணாமல்மறைந்து போய்விடுமோ....

ஓய்ந்திடாத புலம்பெயர்தமிழினம் உரிமை குரல்கொடுத்திருமோ
ஒருகொடியில் இணைந்துநின்று ஒற்றுமையைக் காட்டிடுமோ
மாய்ந்துபோன மைந்தரின் மண்மீட்புக்களவுகள் கனிந்திருமோ
மாறிடும் புதுச்சரித்திரம் மகிழ்வுடன் ஈழத்தைஈட்டித்தந்திருமோ
நெய்யாய் உருகிடும் இதயங்களின் நிலைமைதான் மாறிடுமோ
நிம்மதியாய் புறப்பட்டு நேராய் தேசத்துக்கே வந்திறங்கிடுமோ
சாய்ந்துகிடக்கும் எங்களின் சமவரிமையும் மீண்டுவந்திருமோ
சரித்திரம்மாறி ஈழம்பிரிந்து சந்தோசக்காற்று தேசத்தில்வீசிடுமோ....

வெற்றி நமக்கே...!

தடைச்சட்டம் போட்டு எமைத் தடுத்தால்தான் என்ன
தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை தட்டிக்களித்தால் என்ன
படைகொண்ட வந்து உயிர் பறித்தால்தான் என்ன
பயங்கரவாதிகள் என்று பச்சை குத்தினால்தான் என்ன
உடையாத எங்களின் ஒற்றுமைக் குரல் எழுப்பியவாறு
ஓரணியாய் திரண்டுசென்று உறுதியாய் பெறுவோம் வெற்றி

தெருவெங்கும் ஊர்வலமாய் தேர்கள் போனாலென்ன
தேர்தல் வந்து எமை தென்னிலங்கை வெறுத்தாலென்ன
உருவங்கள் மாறி இன்று ஊருக்குள்ளே வந்தவர்கள்
உறுமிக்கொள்ளாதிருந்தால் உறுதி தளர்ந்ததாய் அர்த்தமாமோ
வருகின்ற காலம் எங்களின் வசமாகும் என்பதாலே
வழமான எங்கள் மண்ணில் வருவதெல்லாம் வெற்றியே....

தேசமெங்கும் சந்திரிகாபோய் தேடிக்கடன் பட்டால் என்ன
திரட்சியாய் கிடைத்தவற்றை தீயாய்வாரி இறைத்தாலென்ன
பாசமாய் நடித்தவர்கள் எமக்கு படுகுழி பறித்தாலென்ன
பாதகங்களை செய்துவிட்டு பல்லிளித்து நின்றாலென்ன
நேசமாய் இணைந்த எம் நெடியமக்கள் படையினாலே
நிமிர்ந்த எம்தேசத்தில் இனி நித்தமும் குவியும் வெற்றியே....

ஒட்டுப்படை ஒன்றாய் ஒளிந்திருந்து தாக்கினால் என்ன
ஓரக்கண்ணால் பார்த்து அரசு ஓரவஞ்சம் செய்தாலென்ன
எட்டப்பர் கூட்டமது எட்டியெட்டிக் குதித்தால்தானென்ன
எல்லாளன் படையோடிணைந்து ஏற்பாடு செய்தாலென்ன
குட்டுப்பட்டு வாழ்ந்த மக்கள் குனியாது நிமிர்ந்ததனால்
கூடிவரும் நன்மையினால் இனிக் குவிவதெல்லாம் வெற்றியே....

மத்தியஸ்தம் வகித்தநாடு மறுதலித்துப் போனாலென்ன
 மாநில ஆட்சியென்று மாற்றுத்தீர்வு வைத்தாலென்ன
 கத்திக்கத்தி கதிர்காமர் கண்டங்கடந்து அழுதாலென்ன
 கத்திவாளைக் காட்டினால் கலங்கிடுமோ எம் மறவர்படை
 சத்தியத்தை நம்பும் கூட்டம் சாகும்வரைப் போராடிச்
 சாதித்த தேசத்திலே சாதனையாவும் வெற்றிமேல் வெற்றியே....

ஜெயலலிதா மசோதா நிறைவேற்றி ஜெயித்தால் என்ன
 ஜே.வி.பியும் சிகளஉறுமையவும் ஜெயவேவா சொன்னாலும்
 உயரப்பறப்பதாய் அரசுண்டகங்கள் உளறினதால் என்ன
 உண்மை உரிமையை உலகினுக்கு மறைத்தால்தான் என்ன
 பயமெமக்கு ஏதுமில்லையென்ற பாரறிந்த உண்மையுடன்
 பாரதிபோல் உறுமியெழுந்து படைத்திடுவோம் பலவாய்வெற்றி....

காடையர்கூட்டம் வந்து காலனாய் உயிர் கொய்தாலென்ன
 காடுமனை நிலபுலனைக் கரியாய் எரித்துப் போனாலென்ன
 ஆடையணி நகைநட்டை அபகரித்துப் போனால் என்ன
 அந்நியரென்று சொல்லி அவமானப் படுத்தினால்தான் என்ன
 பாடையிலே எம்முடல்கள் பவனியாகப் போவதற்கு முன்னால்
 பாவத்துக்கு பரிகாரமாய் பாரெழுதும்தீர்ப்பில் வருமே வெற்றி....

இடர்களின் மத்தியிலே இழிநிலைதான் வந்தால் என்ன
 இன்னொரு அரசவந்து இலங்கையில் இறங்கினாலென்ன
 அடர்காட்டில் தனியாக அலைக்கழியும் கன்றினைப்போல்
 அன்ன ஆகாரமின்றி தமிழர் அழிந்துவிட நேர்ந்தாலென்ன
 விடம்கொண்ட குப்பியுடன் விளையாடப் புகுந்தவர்களால்
 வீழ்வதென்றும் வெற்றியுடன் நாம்விரும்பிய விடியலும்தான்....

எம்முயிர் சகோதரரே....

எங்கும் நிகழும் அநியாயத்தில் - தமிழர்
எங்களின் உயிரும் சிக்கியதே
பொங்கும் கவலை சுமந்தபடி - ஒன்றாய்
போய்முடிய நாம் துணிந்துவிட்டோம்....

தங்கிவாழப் பாதுகாப்பின்றி - அரசியல்
தஞ்சம்கேட்டு இங்கு வந்தோம்
கெஞ்சிக்கேட்டும் கிடைக்கலையே - மிக
கேவலமானதையா எங்களுயிர்....

பாவிகள் அரசியல் தஞ்சம்தோ - எமக்கு
பாராமுகமாய் தீர்ப்பானதே
ஆவியை நாங்கள் துறப்பதற்கு - துணிந்து
அன்ன ஆகாரம்தனை மறந்தோம்....

திங்கள் நாளை உதித்திடலாம் - காலை
செங்கதிர் வானில் வலம்வரலாம்
எங்கள் கோரிக்கை நிறைவேறும்
என்றநம்பிக்கையும் மறைந்ததையா....

தூங்காத இரவுகள் எத்தனையோ - எங்கள்
துன்பச்சுமைகள் எத்தனையோ
ஏங்கும் இதயத்துடிப்பு நிற்க - இன்னும்
எத்தனை நாள்தான் விடிந்திடுமோ....

கண்ணால்கண்ட கொடுமைகளை - உயிர்
கருகிடும்வரையில் மறந்திடுமோ
உண்ணாநோன்பில் குதித்திட்டோம் - மன
உறுதியும் மெல்ல தளருதையா....

உங்களைப்போல்தானே நாங்களும் - இங்கு
உயிரைக்காத்திட ஓடிவந்தோம்
எங்களை ஏனின்னும் ஏளனமாய் - பரம
எதிரிகள்போலவே பார்க்கின்றீர்கள்....

தங்கமும் பொன்னுமாய் உழைத்தீரே - எம்
தாயகத்தைதானும் மறந்தீரே
உங்கள்காலடியில் உழலுகின்றோம் - எமை
ஒருதரமேனும் வந்துபாரீரோ....

எங்களின் தேசத்துச் சோதரர்கள் - இனி
எம்நிலை யாருக்கும் வரவேண்டாம்
பொங்கும் மாகடலில்குதித்திடு - இல்லை
போராடி ஈழமண்ணில் மாண்டிடு....

இங்கு வாழும் தமிழர்களே - ஒன்றாய்
எழுந்து எமக்காய் குரல்கொடுங்கள்
தளரும் எமதுஉயிர்காக்க - நிலையை
தரணிக்கு அவசியம் சொல்லுங்கள்....

ஜேர்மனி - மோர்ஸ் நகர சிறைச்சாலையில் உண்ணாவிரதமிருந்த தமிழ்
சகோதரர்கள் நினைவாக

வா வா இளையவனே...!

வா வா இளையவனே வரம்கொடுக்கும் திறனிருக்கையில்
வருந்தி ஒரு வாழ்வுக்காய் நீ தவமியற்ற வேண்டுமா...?
வாளெடுத்து போர்முடித்து வாழ்வு பெறவேண்டாம் - வாய்
வார்த்தைகளால் வேள்விசெய்து வாழ்வினை மீட்டெடு...!
தோள்கொடுக்கும் தோழர்களின் துணைஉனக்கிருக்கையிலே
துணிந்த நெஞ்சறுதியுடன் துன்பத்தினை துடைத்துப்போடு...!

வா வா இளையவனே வளமுள்ள உந்தன் கரம்கொண்டு
வசமாகும் இந்த பூமியை வசதிக்காய் வளைத்துப்போடு...!
மழித்துக்கொண்ட தாடியும் மருந்துக்காய் துளிமீசையும் - புது
மாற்றத்தைத் தந்திடுமா...? மனதுக்குத்தான் சந்தோசமா...?
பழிப்புக்கும் நகைப்புக்கும் பாத்திரமாய் நீயாகிடாது
பயனுள்ள கருமமாற்றி பண்புள்ள மனிதனாய்வாழ்ந்துகாட்டு...!

வா வா இளையவனே வருத்தமென்ன உன் முகத்தினிலே
வாட்டத்தைப் போக்குதற்கு வழிசெய்வாய் அகத்தினிலே
பாதைமாறிய உன் பயணத்தைக் குழப்பிடாத வண்ணம் - நற்

பயனாகத் திட்டமிட்டு பாரினிலே நல்ல பேர்வாங்கிவிடு...!
போதைக்கு அடிமையாகி புலம்பித்தினம் அலைந்திடாது
புத்தினைப் பாவித்து நேராய் புதியபாதைதனை வகுத்திடு...!

வா வா இளைவனே வந்தவழியைத் திரும்பிப்பார்த்து
வரும் இடர்களைச் சிதைத்து வாழுவதற்கு வழியைத்தேடு...!
வந்து வாழும் தேசத்திலே வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம்தேடு - இவ்
வாடகை வாழ்க்கையிலும் வளமிருக்கு முழுநிறைவிருக்கு
சொந்தநாட்டில் சிதைந்திட்ட சுகத்தினை மட்டும் தேடாது
சொந்தபந்தங்களின் வாழ்வின் சுகதுக்கங்களிலும் பங்கெடு...!

வா வா இளையவனே வர்ணம்மாற்றி முடியைத்திருத்தினாலே
வசதிகளும் வாய்ப்புக்களும் உன் வாழ்வினில் வந்திடுமோ...?
அகதியாய் வந்தநாட்டில் அழகு அருவருப்பாகலாமோ - இந்த
அந்நிய தேசத்திலே அடிமைபோல நீ அலைந்திடலாமோ...?
தகுதிகளும் தகைமைகளையும் தானாய் உனக்கு வந்திடாது
தன்மானத்தோடு முயற்சிசெய்து தமிழனாய் நீயும் வாழ்ந்திடு...!

வா வா இளையவனே வாழ்ந்திடத்தான் மண்ணில்வந்தாய்
வழமாய் ஆக்கியே உன்னுடையவாழ்க்கைக்கு அர்த்தம்தேடு...!
தளமான உன்னுடைய தாயகத்தை மறந்துவிட்டாலே - உன்
தாயும் உனைவெறுப்பாள் தரணியில் நீ தனியனாகிடுவாய்
உளமார்ந்த மகிழ்வுடன் உண்மை உறுதியாய் நீயிருந்தால்
ஊரும் உனைப்பார்க்கும் உதாரணபுரசனாய் உனைபேசும்...!

வேட்டுவரும் விரைவில்....

தலைவியேயுன் தலையீடில்லாமல் நடந்த தனிநபர் நாடகமா
தனியாட்சி அரசெனப்பாடிடும் தரிகிடத்தோம் தாளக்கட்டா
கொலைக்களத்தின் பெயர் கூடிவரும் புனர்வாழ்வுக்கூடமா
கொள்கையே உனக்குத்தமிழரைக் கொன்றுகுவிப்பதுதானா
இலக்கமில்லா வாகனங்களில் இரணியர்களின் ஊர்வலமா
இரக்கமில்லாத சிங்களவர்களால் எந்தம்பிகள் இறப்பதுவோ
கலக்கம்கொண்டிருந்த பிள்ளைகளை கதறக்கதறவெட்டுவதா
கலவரத்தை உண்டாக்குவதற்கு முழுக்காரணியே நீதானா
காவலனாய் இருந்தவரே காலனாய் மாறியதே உன்னால்தானா
காணாமற் போனார் என்பதும் கண்துடைப்புக் கதைதானா
உலகத்தின்கண்களுக்கு உண்மைதனை மூடிமறைப்பதுவோ
உன்கதை முடியும்காலம் உனைநெருங்குவதை அறிவாயா...?

சத்தமில்லாமல் சாதிப்பதே உன்னுடையசந்ததிப் பழக்கமல்லவா
 சப்ரகமுவாவில் சிங்களவரையே சாகடித்ததுன் சாதனையல்லவா
 ரத்வத்தே பரம்பரைக்கு மனிதரின்இரத்தவாடை உருசியல்லவா
 இரத்தினதுப்பீத்தில் தமிழர்களின் இரத்தஆறு உன்னாலல்லவா
 கத்தும்கடலிலே படகுகளைக் கவிழ்த்துவிட்டு போய்விடலாம்
 காணாமல் போனவரின் கதைகளையே நீ மூடிமறைத்திடலாம்
 புத்தியாய் தமிழ்ப்புலிகளைஅழித்தேனென்று புழுகிக்கொள்ளலாம்
 புதைகுழி விவகாரத்தையும் புதைத்துவிட்டதாய் நினைக்கலாம்
 சத்தம்போட்டுப்பேசி நோர்வேயின் சமாதானத்தையும்தடுத்திடலாம்
 சத்தியத்தின்கண்களை சதிசெய்து நீ எப்படியடி மறைத்திடலாம்
 நித்தம் தமிழர்மாண்டால் நிம்மதிப்பெருமூச்சு விட்டுவிடலாம்
 நிம்மதியிழந்து நீ துடிக்கும் காலத்தின்கணக்கை அறிவாயா...?

பண்டாரநாயக்கா கொலைக்கு பாத்திரமானது உன்தாயல்லவா
 பண்டாரவளைப் படுகொலைக்கு காரணமே பாதகிநீயல்லவா
 கொன்றுதமிழர் உயிர்குடிப்பதுன் கூட்டரசின்கொள்கைதானா
 கொடுங்கோல் நிலைக்காதடி கொடுமைக்காரியே நீஅறிவாயா
 அன்றுவெலிக்கடையில் கண்தோண்டி ஆரம்பித்துவைத்ததார்
 அகன்றசிறை களுத்துறையில் தமிழர்ஆவிபோகக் காரணம்யார்
 என்றும்பூலாயை இலங்கையில் இருட்டாக்கியது நீங்களல்லவா
 எங்கள்இளைஞர்களை செருக்களமாட இழுத்ததுன்புத்தமல்லவா
 கன்றையும் தாயையும் கதறக்கதறப்பிரித்தது உன்ஆட்சியல்லவா
 கல்லூரி மாணவியர்களைக் கற்பளித்தது உன்காடையரல்லவா
 வென்றுவாகைகுடும் வேங்கைகளின் வீரத்தை நீயறிவாயல்லவா
 வேட்டுவரும்விரைவினிலே விரும்பாமல் ஏற்பதுன்விதியல்லவா...?

வேதனை இதுவென்று விலகி நீ ஓடாதே....

சுட்டெரிக்கும் உன்விழிகள் இருசூரியனாய் இருக்கையிலே
சூதினை எரிப்பதற்குச் சுணக்கமென்னடி பெண்ணே...?
வெட்டரிவாளொத்த விழிப்புருவத்தில் வீரரே வீழ்கையில்
வேதனை இதுவென்று விலகி நீ ஓடாதே...!

சட்டமும் நீதிகளும் சரிசெய்திடமுடியாத சமூகத்திலிருந்து
சாதனை செய்திடத்தான் சக்தியாய்பிறந்தாய் பெண்ணே
விட்டத்தைப் பார்த்தபடி நீயும் விம்மிக்கொண்டிருக்காதே
வேதனை இதுவென்று விலகி நீ ஓடாதே...!

காட்டிக்கொடுக்கும் கயவரால் கவிழ்ந்திடுமா உன்வாழ்வு...?
காதினைத் தீட்டிக்கொண்டு காரியத்தில் இறங்குபெண்ணே
விட்டிலில்லை நீயடி விழுந்துமடிந்து கருகிப்போவதற்கு
வேதனை இதுவென்று விலகி நீ ஓடாதே...!

மட்டமான மாந்தருள்ளே மதிநுட்பத்தினைத் துலக்கிநிறுத்தி
மாதுனை இழிவுசெய்யும் மடமையைக் கொழுத்துபெண்ணே
வெட்டவெட்டத் தளைத்திடும் விருச்சமாவதை விடுத்து
வேதனை இதுவென்று விலகி நீ ஓடாதே...!

பெட்டிப்பாம்பாய் அடங்கிப் பழங்கதைகள் கேட்டதுபோதுமடி
பேதையுனை பூட்டிய விலங்கினை உடைத்துவாபெண்ணே
வேட்டி சட்டைகளுக்கு அடிமைவரம் வேட்டுவரவில்லையடி
வேதனை இதுவென்று விலகி நீ ஓடாதே...!

நீட்டோலை வாசிக்கும் நீசர்களால் நீ நிலைகுலைந்திடாதே
நீதியினை நிலைநாட்ட நீ கண்ணகி வடிவாகுபெண்ணே
வட்டத்துக்குள் உன்வாழ்வை வரையறுத்துக் கொள்ளாதே
வேதனை இதுவென்று விலகி நீ ஓடாதே...!

பட்டதுயரினைக் கண்டுபயந்து பதுங்கிநீயும் வாழ்வதா...?
பாரினைச் சீர்ப்படுத்தும் பாரதிகண்ட புதுமைப்பெண்ணே
வெட்டுக்கிளியினைப்போல் தயங்கி விழிநீர் வடிப்பதா...?
வேதனை இதுவென்று விலகி நீ ஓடாதே...!

பொட்டலமாய் மூலையிலே போட்டுவைத்த திருக்குறளின்
போதனைகளை நீயேன் புரட்டிப்பார்க்க மறந்தாய்பெண்ணே...?
வெட்டிப்பேச்சினை விட்டுத்தள்ளு விடிவுண்டு உன்கையில்
வேதனை இதுவென்று விலகி நீ ஓடாதே...!

‘பூவரசு’ கலையிலக்கியப் பேரவையினால் நடாத்தப்பட்ட 11வது ஆண்டு
நிறைவுக் கவிதைப் போட்டியில் 3 வது பரிசு பெற்ற கவிதை

பாவ விமோசனம்.

உனக்குக்கூட என்னில்
ஒருதுளியும் இரக்கமில்லையா....
ஊரைவிட்டு ஓடிவந்ததால்
நீயும் எனை உதறிவிட்டாயா....
கரையோடு அலையாக -
விளையாடும் கடலே
கன்னியவள் கால்நனைக்கும் காலையிலே
இவன் காதல்கதைதனைச் சொல்லு....
விரைவாக விடையொன்று வேண்டுமென்று
விதியாலே விலகியவன் விருப்பதினை
விளக்கி அவள்காதில் சொல்லு....
நுனிநகமும் தீண்டவில்லை -
நூலிடையும் காணவில்லை
நாதனமாய் விழியாலே -
காயமாக்கி நோகவிட்டாள்....
சின்னச்சின்னப் புன்னகையால்
சிறையில் எனை அடைத்தவளோ
சிங்கள இராணுவத்தைவிட -
சித்திரவதை செய்துவிட்டாள்....
இத்தனை நாளும் இவனிங்கு
புழுங்கி புழுவாய் துடித்ததை மறந்து
நம்புமியில் விடுதலைப்பு பூத்ததால்
பூரித்துப் பூவை அவளிடம்
வருவதை புன்னகையுடன் கூறு....
இடை(த்) - தேர்தல் வைத்து
ஏந்திழையை என்மனதில் இருத்தவில்லை
ஏதோ ஒரு பூர்வஜென்மபந்தமே

இரகசியமாய் அவள் பெயரை
 என் இதயச்சுவரில் எழுதிடவைத்தது....
 உயிரின் மேல் ஆசையினாலே
 ஊரைவிட்டு நான் ஓடிவந்தேன்....
 தேசம்விட்டுப் பிரிந்தாலே - எம்
 நேசம்விட்டுப் போனதோ கேள்....
 கூடலுக்குக் காலம் கூடிவருகையில்
 ஊடல் இன்னுமேனோ என்றுகேள்....
 காதலியுடன் கால் நனைக்கையிலே
 கற்கண்டாய் நீயும் இனித்தாய்
 உனைத்தாண்டி இவன் வந்து
 விரகத்தால் இங்கு தவிக்கையிலே
 உப்பாக ஏனோ உவர்க்கின்றாய்....
 இவனுக்கு மட்டுமேனிந்த ஓரவஞ்சனை
 ஓ.... நீயும் பெண்தானே...?
 உள்நாட்டு யுத்தம் முடிந்ததை உலகறியும்
 உள்வீட்டு யுத்தத்தை நிறுத்தி - அவளை
 தனிக்குடித்தனத்துக்குத் தயாராகச் சொல்....
 அவளின் பனிப்பார்வை ஒன்றினால்
 இவனும் காலடியில் விழுவதெப்போது....
 காந்தள் விரல்கள் கோர்த்து
 காலாற எம்மண்ணில் நடப்பதெப்போது....
 அந்நிய தேசக்காறில் காய்ந்து
 இவன் கருகிச்சருகாகி
 உலர்ந்தும் உதிராமல் -
 உயிருருகுவதை அவள் அறிவாளா....
 எம் தாய்த்தேசத் தென்றலில்
 நாமொன்றாய் கூடிக்களித்ததை மறந்து
 இன்னுமேன் மௌன விரதமோ....
 ஞாபகங்களைப் புதைத்துவிட்டு

நாட்களை நகர்த்துகின்றாளோ....
 பாவைக்கு செய்திட்ட பாவமென்று
 பாவியெனைச் சபிக்கின்றாளோ கேள்....
 இவள் கேள்விகளுக்கு
 இத்தனை நாளும் பதிலில்லை....
 பதில்கள் பாதகமாகிவிடுமென்று
 பயத்தால் தயங்குகின்றாளோ....
 ஐதகங்களையே பாதகங்களாக்கிய
 காலமெல்லாம் கரைந்து போனது....
 எது சாதகமில்லாது போனாலும்
 இவன் என்னவளுக்காய்
 சகித்துக்கொள்வேனடி சகியே....
 அவள் :
 கேள்விகளால் தனக்குள் வேள்விசெய்து
 விடையிறுப்பாளோ என்று கேள்....
 கண்டங்கள் அனைத்தையுமே
 கரத்தாலே அணைப்பவளே
 கன்னியவள் கால்நனைக்கும் காலையிலே
 காளையிவன் கலங்கும் நிலை சொல்லு....
 சுந்தர வதனம் வாடிடாமல்
 சுகமாக இவன் சேதி சொல்லு....
 சந்தணப்பாதம் நோகாமல்
 நுரையாக நீ படர்ந்து
 சந்தர்ப்பவாதி இவனில்லை என்று
 சத்தியத்தைக் காலடியில் கொட்டு....
 எனக்காக இன்னுமவள் இருக்கின்றாள்
 என்ற செய்தி வருமளவும் -
 உன் வரவுக்காய் காத்திருப்பேன்
 உன் கரையினிலே தவமிருப்பேன்...!

சீத்திரையே சிரித்துவா...!

புத்தொழிவீசிச் சுதந்திரம் புலர்கின்ற வேளையிலே
புதிதாய்வந்த சித்திரையே புதுமைகள் புரிந்திடவா
செத்துச்செத்து நாங்கள் செயலிழந்து போகையிலே
செயல்வீரர் செய்திட்ட சரித்திர சாணக்கியத்தினால்
முத்துக்குவியும் எங்கள் முத்தமிழ் ஈழமண்ணிலே
முழுமையாகவே யுத்தம் முடிவுக்கு வந்ததறிவாயா...?

சொத்திழந்தோம் சுகமிழந்தோம் சோறின்றி நீரின்றிச்
சோதனைச் சாவடிகளில் சொல்லொணாத் துயர்பட்டு
புத்தரின் புத்திரர்களிடம் புழுக்களைப் போலானவேளை
புதிதாக வந்தஉன்னை அவ்வேளை பூஜிக்கவாமுடியும்
கொத்திவிரட்டவில்லை குமுறலைத்தான் சொன்னோம்
கூடிவந்த வேளையினாலின்று குசலம்விசாரிக்கின்றோம்...!

கத்தும் கடலலையிலும் கடுங்காற்றின் எதிர்வீச்சிலும்
காவியம்படைத்திட்ட எங்கள் கரும்புலி வீரர்களாலே
தத்தெடுத்த எதிரிகள்படை தடுமாற்றம் கண்டதனால்
தகர்ந்ததுவே ஆனையிறவுமுகாம் தவிடுபொடியாகவே
உத்தரவுபோட்ட அம்மையார் உயிர்காக்க வேண்டியே
ஊரைவிட்டு பிறதேசத்துக்கு உதவிகேட்டுப் பறந்தாளே...!

சத்தமின்றி மறவர்படை சந்திரிகாகண்ணில் மண்தூவி
சரித்தனரே கட்டுநாயக்காவை சரித்திரத்துச் சாதனையாய்
முத்திரை பதித்திட்டவெம் முப்படையின் வீரத்தினால்
முண்டசமர் விரைவாக முடிவுக்கு வந்ததையறிவாயா
யுத்தநிறுத்த ஆதரவால் புதுயுகமொன்றே மலர்ந்திங்கு
உத்தரவாத முடிவோடு புதியஅரசும் உடன்பட்டுவந்தது...!

கத்தியின்றி இரத்தமின்றி கொடியயுத்தம் ஓய்ந்ததனால்
கனவிலும் நினைத்திடாத காலம்புதிதாய்க் கனிந்தது
புத்திகெட்டுப் புலம்பவில்லை புழுகாகச்சொல்லவில்லை
பூவுலகெங்கும் ஈழத்தில் புயலோய்ந்த செய்திபரவியது
முத்திரை பதித்துச்சென்ற அந்தமுவாறு வருசத்தினையும்
முழுக்குப்போட்டுவிட்டு முழுமனதாயுனை வரவேற்கிறோம்...!

சொத்துக்களைத்தொலைத்து செந்தங்களைப் பறிகொடுத்து
சுதந்திரம் பெறப்போகும் எங்கள்சொந்த மண்ணுக்கும்வா
பித்துப்பிடித்த அரசுகளின் பேயாட்டம் ஓய்ந்ததனாலின்று
பிரச்சினை தீர்த்திட அமர்ந்த பேச்சுவார்த்தை காணவா
பத்தோடு பதினொன்றாய் பார்த்துக்கொண்டே போகாமல்
பைந்தமிழ் உறவுகளின் பாசத்தைப் பகிர்ந்திட இங்கு வா...!

நித்தம் நித்தம் வேதனைப்பட்ட நீண்டகாலப்போரின்று
நின்று ஆண்டு இரண்டாகிய நிசப்தத்தை நீயும் கேள்
உத்தரவுபோட்ட அரசே உடன் பாட்டுக்கு வந்ததனால்
உலகநாடுகளெல்லம் சேர்ந்தே உதவிசெய்ய வருகின்றன
புத்தியைக் கூர்மையாக்கி ஈழப்புதல்வரின்று பேசுவதைப்
பூவுலகே உற்றுநோக்குவதை போய்நீயும் பார்த்து வா...!

புத்தியால் ஞானவழியில் பெரும்புகழ்தேடி உதவவா
புவியினில் என்றும் அமைதியே புலர்ந்திட நீயும் வா
யுத்தங்கள் இல்லாத புது உலகத்தினைப் படைக்க வா
யுகபுருசர்களை மண்ணில் சுகமாகவே ஜனிக்க வா
சத்தமில்லாது ஈழத்தில் சரித்திரம் படைத்திட்டவரின்
சாதனைச் சுவடிகளை நீ யாழ்மண்ணில் காண வா...!

இத்தரைமீதினிலே என்றும் இனிமைகள் கொண்டு வா
இன்பத்தை மட்டுமே இனிமேலும் பெருக்கிட வா
நித்தியவாழ்வினிலே இனி நிம்மதியைக் கொண்டு வா
நீண்ட எம்போராட்டத்தை நிறைவாக்கிட நீயும் வா
தித்திக்கும் தேன்பாயும் திருமலைத் துறைமுகத்தில்
தேசமெல்லாம் வந்திறங்கிடும் திருக்காட்சி காணவா...!

கர்த்தரும் புத்தபெருமானும் காருண்ய காந்தியடிகளும்
கட்டிக்காத்திட்ட சத்தியத்தை காலமெல்லாம் காக்கவா
கொத்தாகக் குவிந்துவரும் குளிரான அமைதியிலே
குறையெல்லாம் நிறைவாக்கிக் களித்திட நீயும் வா
முத்துக்குளிக்கின்ற எங்கள்முதூர்க் கடற்கரையிலே
முழுநிலவுக் காட்சிகண்டு முக்தியடைந்திட நீயும் வா...!

வித்தகரும் கற்றவரும் விளங்கிக்கொள்ள முடியாத
வியூகத்தால் நாங்களின்று வென்றெடுத்த ஈழத்துக்குவா
கத்தும்கடல்கூழ்ந்த கண்டமெல்லாம் வாழுமெங்களின்
கன்னித்தமிழ் உறவுகளைக் கண்டு சேதி சொல்லிவா
முத்தமிழ் கலைகளெல்லாம் மொத்தமாக அரங்கேறிய
முழுநிறைவு கண்டிடும் மட்டுநகருக்கு மகிழ்வோடுவா...!

வித்துக்களாய் விழுந்து விருச்சங்களாய் ஆனவெங்கள்
விண்ணாளும் வேந்தருக்கு எம்விதலையைச் சொல்லிவா
மத்தளம் கொட்டியே மக்கள் மகிழ்வோடு ஆடுகின்ற
மயிலாட்டம் கண்டுகளிக்க மன்னார் மண்ணுக்கும் வா
இரத்தம் சிந்திடாத புது இலங்கையைக் கண்டபின்னால்
இரதமேறிப் பவனியாய் எம் இல்லத்துக்கும் இறங்கிவா...!

நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே....

நேற்று நிகழ்ந்ததுவாய் நொந்த நெடியகாலம் ஓடிப்போனது நிம்மதிப் பெருமூச்சுவிடுவதற்கு நீங்களேன் தடைபோடுவது மாற்றான்தான் இதுவரைக்கும் மல்லுக்கு வந்து நின்றான் மண்டியிடமாட்டாது மறைமுகமாய் பணிந்துவிட்டான் தோற்றோம் என்றில்லாது தோல்விகளையும் ஏற்றிடாது தோள்கொடுப்போம் தோழரென்று தொடர்ந்துவருகின்றான் வேற்றுமையில் ஒற்றுமையாய் விரும்பி அழைக்கும்போது விதண்டாவாதம்பேசி நீங்கள் வெறுப்பதிலே இலாபமுண்டோ...?

நொற்றநோன்பின் பயனுக்காய் நொந்துநாம் உழன்றோமே நோர்வேயின் தூண்டுதலால் நிகழ்ந்தது ஒருசரித்திரமே வேற்றுமனிதனா உன்சகோதரன் விலையில்லா உயிரீந்து விடுதலையை வெல்லும்நேரம் வீண்வம்பு வழக்கெதற்கு சாற்றியவார்த்தைகள் காற்றில் சருகாய்ப் பறந்தபின்னும் சங்கடப்படாமல் உலவுகிறீர் சண்டியராய்ப் நீங்களின்னும் பீற்றிக்கொண்டு திரியாமல் பிழைகளை ஒப்புக்கொண்டு பிழைப்பதற்கு ஆசையிருந்தால் பிரிவினை மறத்தல்நன்று....

வெற்றியும் தோல்வியும் வீரர்களுக்கே அழகாமென்பார் வேண்டாதபேடிகளுக்கு இது விதிவிலக்காகுமென்பார் சற்றேனும் எதிர்பார்த்திடாதபல சங்கதிகள் நிகழ்ந்ததனால் சங்கடப்பட்டு நீங்கள் சமாதானத்தையே குழப்புகிறீர்கள்

தொற்றிக்கொண்டு எத்தனைநாள் தூரப்பயணம்போவீர்கள்
துள்ளியிறங்கியே மக்களுடன் தூயவராய் இணைந்திருங்கள்
பற்றுக்கொண்டு எமதீழ்ப் பயணத்தில் கையோடுகைகோர்த்து
படைக்கப்போகும் விடுதலையில் பங்காளராய் ஆகிடுங்கள்...!

ஆற்றிலேதத்தளித்து உதவிக்கு அபயக்குரல் கொடுத்தவரை
அரசபடையோடு அரக்கர்களாய் அமுக்கியவர் நீங்கள்தானே
நூற்றுக்கு நூறுவீதம் எல்லாம் நிருபணமாய் ஆனவேளை
நீதிக்குமுன்னால் வந்து கைகட்டி நிற்பது நியாயம்தானே
தூற்றியேதிட்டுகின்றார் உங்களை துரோகியென பேசுகின்றார்
தியாகிகள் போலஇன்னும் திருவுலாக்கள் அவசியம்தானோ
மாற்றுவழிகளைத் தேடிடாது மன்னிப்புக்கேட்டுப் பணிந்தால்
மறுப்பின்றி ஏற்றிடுவார் மாவீரர் கூட்டும் நீதிமன்றத்திலே....

ஆற்றாக்கொடுமையினால் நாம் அழுதுநின்ற வேளையிலே
அந்நியர்போலெம்மை மிகஅழுத்தியவர்கள் நீங்களும்்தானே
நாற்றத்தைப்போல் ஒருபதம் நறுமணம் என்றுரைப்போமே
நடைமுறைப் பயன்பாட்டிலவை நாவினும் அர்த்தம்வேறாமே
ஆற்றலையும்அறிவையும் உங்களுக்கு ஆண்டவனத்தந்திருந்தும்
அடாவடித்தனத்தோடு தமிழருக்கு அழிவுகளைச்செய்வதேனோ
காற்றில்பறந்த பட்டத்தின் கயிறு அறுந்தகதையினைப்போல்
காலம் மாறிவிட்டதால் மக்களின் காலில்விழுவது தப்பாமோ...?

சோற்றுக்குமில்லாது தவித்து சொல்லியழுவதற்கு ஆளுமில்லாத
சோதனைக் காலங்களில் நீங்கள் மிகச்சொகுசாக வாழ்ந்தவரே
ஈற்றில்வரப்போகின்ற பெரும் இடர்களை மனதில்கொண்டே
இனிமேலும் திருந்தாவிட்டால் இழப்புக்களே மிகஅதிகமாகும்

ஊற்றிலே மொண்டுவரும் ஒருகுடத்தில் அழுக்கிருந்தால்
உதவாத குடிநீரென்றே ஊற்றிவிடுவதில் தவறுமுண்டோ
கூற்றுவன்ஒருவன் பின்னால்உயிர் குடிப்பதற்குஅலைகின்றான்
கூட்டுவைத்த அம்மையார்க்கும் கூடப்பொருந்தும் இது,

சேற்றில்முகிழ்ந்த தாமரையாய் சிரிக்கின்ற சமாதானத்திலே
சிறகடிக்கும் வெண்புறாவைச் சிறைப்பிடித்தல் நியாயமாமோ
போற்றட்டு புகழட்டுமென்று போட்டவேசம் கலைந்தபடி
போலிநாடகம் நடத்துஇன்னும் பிழைப்பு நடத்தப்போவதெப்படி
பற்றோபாசமோ தமிழ் பாசைதனில் உங்களுக்கிருந்தால்
பாராளுமன்றத்தில் திட்டுவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பீரோ
மாற்றுத்திட்டம் ஏதுமிருந்து மம்மியுடன் உறவுதொடர்ந்தால்
மக்களின் சபையினிலே எவருக்கும் மனிப்புக்கேஇடமில்லை...!

காற்றுக்கும் கடுங்குளிருக்குமாய்க் கையேந்தி நின்றவேளை
கையசைத்துப் பவனியாகக் காரிலேறிப்பறந்து போனீர்களே
நூற்றிலே ஒருவர்கூடஉங்களை நல்லவர் என்றுரைத்திருந்தால்
நூல்தானே சேவையாகும் என்று நம்புவதற்கு இடமுண்டு
தூற்றுவது ஒருவரிருவரல்ல துயருற்ற உள்ளமெல்லாமே
தூசாகவே உமைக்கணித்துத் துப்புகின்றார் முகத்தினிலே
வேற்றுதேசம் ஒன்றைப்பார்த்து வேளைக்கே ஓடிவிடுங்கள்
விளையாட்டாய் எண்ணிடாது விரைந்து உயிர்காத்திடுங்கள்...!

மறந்தால்தானே நினைப்பதற்கு...

உன்னை மறந்தால்தானே நாங்கள் நினைப்பதற்கு
உரிமை இழந்தால்தானே அதனைப் பெறுவதற்கு
அன்னை மறைந்தால்தானே எவரும் அழுவதற்கு
ஆயுள் முடிந்தால்தானே உயிரும் மரிப்பதற்கு
பின்னை எம்மை நீங்கினால்தானே பிரிவதற்கு
பேதமை இருந்தால்தானே எவரும் பிணைவதற்கு
கண்ணை இழந்திடினும் நாம் கலங்கமாட்டோம்
காலம் உனை மீட்டுத்தரும் காத்திருக்கிறோமம்மா...

எண்ணெயில் எரிந்திடாத விளக்கின் வெளிச்சமானாய்
எழுந்துநின்று சுடர்விட்ட மெழுகுவர்த்தியும் ஆனாய்
விண்ணிலிருந்து இறங்கிவந்த கர்ப்பகவிருச்சமானாய்
விடிவினை ஏழைகளுக்களித்த விடிவெள்ளியுமானாய்

மண்ணிலே உலவிவந்த மனிததெய்வம் நீயாயானாய்
மடியிலே எமைச்சுமந்து மரியன்னையுமாகி நின்றாய்
உண்மையே உன்உருவில் உலகத்தில் வாழ்ந்ததம்மா
உருண்டோடிய ஆண்டுகளோ ஓரைந்துமானதம்மா....

மண்ணிலே பிறந்ததற்கு வாழ்ந்திட்டாய் அர்த்தமான
மடியிலேயே கனமின்றி சேவைசெய்தாய் மகிழ்வாக
புன்னகையோடே ஏழையைச் சுமந்தாய் பிள்ளையாக
புழுதிதுடைத்து அவர்களை மீட்டினாய் வீணையாக
புண்ணையே துடைத்து மருந்திட்டாய் தாதியாக
புகலிடமும் தந்து எம்மைக்காத்திட்டாய் புனிதமாக
விண்ணையே பார்த்திருக்கின்றோமம்மா ஏக்கமாக
விரும்பியே இறுங்கியிங்கு வந்திடுவாய் விரைவாக...

கண்ணையிழந்த பலருக்குவழிகாட்டி பார்வையானாய்
கால்கள் அற்றவர்க்கு நடந்திடப் பாதமாய் நீயானாய்
மண்ணில்பிறந்தவர் அனைவருக்கும் நீ அன்னையானாய்
மரிப்பிலிருந்து உயிரைமீட்ட மருத்துவராய் நீயானாய்
தன்னையே தாரைவார்த்து அனாதைகளுக்குத் தாயானாய்
தரணியிலே பிணிதீர்த்து பெரும் தாதியும் நீயானாய்
உன்னையே பிரிந்ததனால் ஊனமாய் ஆகிப்போனோம்
உலகினை மீட்பதற்காய் ஓடோடியிங்கே வந்திடம்மா....

அன்னை தெரேசாவின் ஐந்தாவது நினைவுநாளுக்காக 'மண்' சஞ்சிகைக்கென
எழுதப்பட்ட கவிதை.

தேர்வுக்காலம்.

மீண்டும் ஒருதேர்தல் காலம் - இங்கே
மிகநெருங்கி வருகிறது - மறைந்த
ஆண்டுகள் போலல்லாது - தலைவர்
அணியணியாய் வரும் காலம்.

சாக்குப் போக்குச் சொல்லி - பல
சபைகளிலே முழங்கியவர் - உங்கள்
வாக்குகளைப் பெறுவதற்கு - வீடேறி
வரும்காலம் இக்காலம்.

உன் கையால் தேர்வெழுதி - பல
ஊர்வாயால் பேசப்பட்டு - மேலே
தன்கையை உயர்த்திவணங்கி - சில
தலைவர் வரும் பொற்காலம்.

ஆயுதம் தரித்து நின்றோர் - மாறியே
அகிம்சையில் உரிமைகேட்க - புது
சாயத்தைப் பூசிக்கொண்டு - சாலையில்
சஞ்சரித்து வரும் காலம்.

பண்ணிய பாவங்களைந்து - போட்ட
பகல்வேசம் எல்லாம் கலைத்து - நற்
கண்ணியவானைப் போல - சபையில்
கைகூப்பி வரும் காலம்.

முன்னையத் தலைவரெல்லாம் - இதுவரை
முடிக்காத பணிகளெல்லாம் - தாம்
எண்ணி ஓராண்டில் முடிப்பதாய் - முன்
எழுந்து வரும் புது(முக)க்காலம்.

உன்னைப் பலிக்கடாவாக்கி - இந்த
உலகத்தையே ஏமாற்றியவர் - இன்று
தன்னையே தேர்வுசெய்ய - தனி
தகுதிகாட்டி வரும் காலம்.

தெருத்தெருவாய் பவனிவந்து - அன்று
தேர்தல் பிச்சை எடுத்தவர்கள் - வென்று
பெருத்த காரில் பவனிபோய் - வாய்
பேசாமல் ஒளிந்தது அந்தக்காலம்.

பாளும் தமிழர்நிலையை மாற்றிட - பொய்
பாசாங்குவார்த்தை பேசிவென்று - சிங்கள
ஆளும்கட்சிக்கு அடிமையாகி - நிறைய
அவர்உழைத்தது அந்தக்காலம்.

தேர்வு இன்று உன்கையில் - வெற்றி
திருவிழாவோ அவர்கண்ணில் - நாளை
நேரும் நிலையை நினைத்து - நன்றாய்
நீயாய்முடிவு எடுக்கும் காலம்.

நாளைமுடிந்திடும் தேர்வுக்காலம் - இனி
நமக்குவருமா நல்லதீர்ப்பு - இந்த
வேளையை பயனாய்விண்ணப்பி - பேறாய்
விரைந்துவரட்டும் விடிவுகாலம்.

காலங்களைச் சற்று நினைத்துப்பார் - தமிழர்
கடக்கும் கஸ்ரங்கள் தீரலையே - பொய்
கோலங்களில் நிலைகுலைந்திடாதே - நீயாய்
கொடுக்கும் வாக்கை பெறுமதியாக்கு.

மெய்யும் பொய்யும் :

என் கண்ணால் கண்டதெல்லாம்

பொய்தானே...

நான் காதால் கேட்டதெல்லாம்

பொய்தானே....

நீ தீவிரமாய் இருந்ததெல்லாம்

என் மெய்யில்தானே...?

நீ என்னிடம்

காதலனென்றது பொய்

நீ வேசமிட்ட

காழுகனென்பதே மெய்...

இப்போது...

மெய்யென்றதெல்லாம்

பொய்யென்று புரிந்ததெனக்கு...

வாழ்வில்...

மெய்யெல்லாமே

பொய்யென்று புரியுமுனக்கு...

மெய்யென நம்பியது

பொய்யென்று ஆனதால்

மெய்யாக வாழ்ந்தவாழ்வும்

பொய்யாகிப் போனதே... ...

கணனியே சரணம்.

காலைத்தொட்டுக் கதறுகிறேன் கண்பாராய் - என்
கதறலைக் காதுகொடுத்து நீயும்கேளாய்
மாலையிட்டு மலரடிபற்றி மன்றாடுகிறேன் - இவன்
மனக்குறையறிந்து நீயும் மனமிரங்காயோ....?

ஒலையில்லாததை, உரைநடை எழுதஉதவிசெய்தாய்
உலகம்சுற்றி உலாவரவும் ஊக்கமளித்தாய்
காலைமுதல் மாலைவரை கூடவேயிருந்து - என்
காரியாலயக் கடமைகளைக் கவனித்துக்கொண்டாய்....

வேலையில்மிக விருப்பினைத்தந்து விருத்திசெய்தாய்
வியந்திடும்வண்ணம் எனையும்கணனி வித்தகனாக்கினாய்
முலைமுடுக்கு எல்லாம்புகுந்து முக்குளித்து - என்
முளைக்கு சுமையைக் குறைப்பதற்கு முடுக்கிவிட்டாய்...

வாலைப்பருவத்தைக் கண்முன்னாலே வரவழைத்தாய்
வளமுடன் பல இணையத்தளத்தால் வசதிகள் செய்தாய்
வலைப்பின்னலில் என்பெயரையும் இணைத்து - ஒரு
வாழ்க்கைத் துணையை வளமாய்த்தேடித்தந்தாய்....

சிலையாக மலைக்கும்வண்ணம் செய்துவிட்டாய்
சின்னப்பறவையாய் சிறகடிக்கச் சிருஸ்டித்துவிட்டாய்
இலையில்மறைத்த கனியைப்போல் இருந்தவளை - பற்றி
இழுத்துவந்து என்முன்னாலே இருத்தியும்விட்டாய்....

பாலையாயிருந்த என்பருவத்தை மாற்றியமைத்தாய்
பசுமைபடர்ந்து துளிர்விடுவதற்குப் பங்களித்தாய்
காலைவைத்து இல்லம்புகுந்த கண்மணிக்கு - அவள்
கரம்தொட்டு கலைகளெல்லாம் கற்றுத்தந்தாய்....

வலையில்இணையத்தில் வலம்வந்திடச்செய்தாய்
வாய்ப்பினை அவளுக்கும் வசதியாய்கொடுத்தாய்
விலையில்லா என்அன்பை விலக்கியேவிட்டு - அவளுக்கு
வேறொரு துணையினைத் தேடியும் கொடுத்தாய்....

உலையாய் என்நெஞ்சைக் கொதிக்கவிட்டாய்
உறவின்றி உள்ளத்தையே உருக்கிவிட்டாய்
சோலையாய் இருந்த என்வாழ்விலே புகுந்து - கொடும்
சுகாடாய் ஏனோநீ மாற்றியேவிட்டாய்....?

விலையில்லாக் கலைகளெல்லாம் கற்றுத்தந்தாய்
விற்பன்னனாய் கணனியுலகில் விளங்கவைத்தாய்
மலையாகச் சோகத்தில் மாட்டிவைத்தாய் - உன்னிடம்
மண்டியிடுவதைத் தவிரவேறு மார்க்கமேயில்லை....

சாலையில் முகம்காட்டாதபடி செய்துவிட்டாய்
சங்கடத்தில்தாட்டி சதிவேலை பண்ணிவிட்டாய்
சேலையணிந்த என்காதலியை நீயும் - கொஞ்சம்
சிரத்தையெடுத்து கண்டுபிடித்து தரமாட்டாயோ...?

‘பூவரசு’ பங்குனி - சித்திரை (2003) இதழின் அட்டைப்படத்துக்கென எழுதப்பட்ட
கவிதை இது.

எழுகின்ற நேரம் இது.

எழுகின்ற நேரத்திலே எவரிங்கே உறங்குவதோ
எள்ளளவும் பொறுப்பின்றி எவரிங்கு நகைப்பதுவோ
முழுதாகத் தமிழீழமே மூச்சடைத்து முனகுவதோ
முகமறியா உறவுகள் முழுப்பட்டினியில் மரிப்பதுவோ
பழுதாகிவிடும் தேசத்தைப் பார்த்துப்பார்த்து அனுதினமும்
பார்வையாளராய் இருப்பதைப் பழக்கப்படுத்திக்கொள்வதோ
வழுக்கிவருத்தி சுதந்திர வாசலுக்கே வந்தவேளை - நாம்
வார்த்தைகளுக்கு மயங்கிடுவது வானோடு எழுகின்றநேரமிது.

அழுதகண்ணீரெல்லாம் ஆறுகுளமாய்ப் பெருகுவதோ
அன்னைதந்தை பிள்ளைவேறாய் அனாதரவாய் அலைவதுவோ
உழுதிவைத்த நிலத்தினிலே உழுதவரைப் புதைப்பதுவோ
உள்மக்களே கூடிநின்றதனை வேடிக்கை பார்ப்பதுவோ
பொழுதுகளையே வீணாக்கிப் புத்தரின் புதல்வர் பின்னும்
போலியான வலைகளில் தமிழர் பொத்தென வீழ்வதுவோ
புழுவாகத்துத் துடிதுடிக்கும் புண்பட்ட நம்முறவுகளுக்காய் - நாம்
பூக்களே விழித்திடுமுன் புறப்பட எழுகின்ற நேரமிது.

கூழும் கஞ்சியுமின்றிக் குடியிருக்க வசதி ஏதுமின்றி
கொள்ளை நோய்களினால் தமிழர் கூட்டமாய் மடிவதுவோ
பாழுமந்த தேசத்திலே பட்டினியால் உழலும் உயிர்களுக்கு
பங்கமேதும் வருமளவும் பார்த்துக்கொண்டு இருப்பதுவோ
வழுவழுத்த வார்த்தைகளால் வஞ்சகத்தையே செய்தவர்கள்
வாய்விட்டுப்பேசுவதற்காய் வாய்ப்பளித்திருக்கும் வேளையிலே
எழுதுவதும் வாழ்வதுவும் எங்கள் ஈழத்துக்கென்றே - நாம்
எழுவானில் கதிருக்கமுன் எழுச்சியுடன் எழுகின்றநேரமிது.

கமுகாக வானூர்திகள் கண்டபடியெம் வானில் உலவுவதோ
கண்ணைமுடிக் குண்டுவீசி கரியென ஈழத்தையாக்குவதோ
விழுதான உறவுகளே துண்டாய் விடுபட்டு வீழ்வதுவோ
வீடுமனை சிதறியதால் அகதியாய் வீதிகளில் அலைவதுவோ
கொழுந்துவிட்ட போர்வந்து கோடியுயிர் குடித்தபின்னும்
கொட்டிக் கொடுத்திட குற்றுயிர்களேயின்று மிச்சமுண்டு
கொழும்புகொம்பில்லாத தொப்புள்கொடி உறவுகளுக்காய் - நாம்
கொதித்து விழியில் ஒளி கொப்பளித்து எழுகின்றநேரமிது.

எழுதாத சட்டங்களை எங்களுக்குள்ளே இயற்றி வைத்து
ஏகாதிபத்தியத்துக்கே எடுபடிகளாய் இருப்பதுவோ
குழுக்களாய் மறைந்துவாழ்ந்த குள்ளநரிக் கும்பலின்னும்
கொள்ளையிட ஊருக்குள்ளே கூட்டங்கள் நடத்துவதோ
அழுக்குகளை கழுவுவதற்கு அவசியம் வந்தவேளை
அழிக்கவரும் விலங்குகளை அழிப்பதிலே தவறுண்டோ
ஒழுக்கத்தைக் காப்பதற்கு ஓய்ந்திருப்பதில் நியாயமில்லை - நாம்
ஓரணியாய் படைதிரட்ட ஒன்றாய் எழுகின்றநேரமிது.

தொழுதுநின்ற தெய்வமெல்லாம் தொலைந்தே போனதுவோ
தெல்லைகள் சூழ்ந்து வாழ்வு தூர்ந்தே போவதுவோ
பழுத்தபழமும் பிஞ்சும்காயும் பலசிறைகளில் வாடுவதோ
பாரேயதைப் பார்த்தபின்னும் பாராமுகமாய் இருப்பதுவோ
பொழுதெல்லாம் அழுந்தியதால் புலம்பெயர்ந்து போவதுவோ
புவியெங்கிலும் குடியேறிப் புலத்தினையே மறப்பதுவோ
பழுதனைச் சுமக்கும் பொறுப்பு பாதையிலே நமக்குண்டு - நாம்
பகலவனுக்குமுன் உரிமைக்காய் பாரில் எழுகின்றநேரமிது.

பூவரசு; கலை இலக்கியப் பேரவை (ஜெர்மனி) நடாத்திய 12வது ஆண்டு
நிறைவு கவிதைப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்ற கவிதை.

நாளை என்றில்லை இன்றிலிருந்து...

தோளை உயர்த்தி தொட்டுவிடும் துணிவிருக்கையில்
தொடரும் துன்பத்தைக்கண்டு துவண்டிடாதே மனிதா
நாளை என்றில்லை இன்றிலிருந்தே முயற்சிசெய்வாய்
நடக்கின்ற பணிகளெல்லாம் நன்மையினை தந்துவிடும்

வேளை வந்ததுனக்கு வெளிச்சத்தினைக் காண்பதற்கு
வெட்டியாய் கழிந்தநாளை விமர்சித்துக் கொண்டிராதே
நாளை என்றில்லை இன்றிலிருந்தே இயங்கத்தொடங்கு
நற்கருமம் அத்தனையும் நலமே பயனைக்குவித்துவிடும்

கோளைபோல் தமிழன் கொண்டகொள்கையை மறப்பதா
கொடுமைகளைக் கண்டு கொதித்தெழுந்து புறப்படுவாய்
நாளை என்றில்லை இன்றிலிருந்து எழுந்து நடந்திருக
நம்பிக்கை கொண்ட எங்களின் நற்கனவுகள் நனவாகும்

வாளைக்கண்டு அஞ்சி வரும்பகையினை வரவேற்பதா
வாழுகின்ற காலத்திலே வஞ்சகர்தலையை வகுந்துவிடு
நாளை என்றில்லை இன்றிலிருந்தே இறங்கிச் செயற்படு
நம்மினமும் விடிவுபெறும் நல்லீழமும் புலர்ந்து விடும்

நாளைநாளை என்றுசொல்லி நாட்களைக் கடத்திடாதே
நடந்துபோன நாளையெண்ணி நாளை நீ வருந்தாதே
நாளை என்றில்லை இன்றிலிருந்தே செய்துவிடுவதை
நன்றே செய்துவிடு அதை நம்நாட்டுக்காய் செய்துவிடு.

எதற்காக வருகின்றீர்கள்...?

நாடே குட்டிச்சுவரானதால் நாதியற்றுத் தத்தளித்தோம்
நாளும் உயிருக்காய் நாங்களிங்கே போராடினோம்
காடே கதியென்று கலங்கியழுது தினம் கிடந்தோம்
கஸ்ரத்தின் எல்லையிலே காலத்தைக் கடத்திநின்றோம்
கோடோ கச்சேரியோ குடிசைகளோ எமக்கு இல்லை
கூரையே வானமாய் பிணக் குவயலிடை வாழ்ந்தோமே
கோடை விடுமுறையினைக் கழித்துவிட்டுப் போவதற்கா
குதூகலமாய் விமானமேறி குதித்திறங்கி வருகின்றீர்கள்...?

எந்திரத் துப்பாக்கிகள் எம்மார்பைக்குறி பார்க்கையிலே
எப்படித்தான் மறைந்தீரோ எமக்கேதும் தெரியவில்லை
தந்திரமாய்த் தப்பிபிழைத்தது தாவிப் பறந்துபோனீர்கள்
தாய்நாட்டை மறந்து மாற்றான் தேசத்தைத் தத்தெடுத்தீர்

மந்திரம் போட்டுவிட்டால் மலர்ந்திடுமோ விடுதலைதான்
மரணத்தைக் கொன்றுவிட்டே மீட்டுவந்தோம் ஈழத்தினை
எந்த முகத்துடனே இன்று எமைப்பார்க்க வருகின்றீர்கள்
எம்தேசம் விடுதலைபெறும் எமக்கொரு வாழ்வுவரும்...

எரிந்துபோன மனைகளிலே எச்சமின்னும் இருக்கிறது
எங்களின் மனவுறுதியிலே ஏற்றமின்னும் தெரிகின்றது
பரிந்துபேசிப் பங்களிக்க பாரில் எமக்கு யாருமில்லை
பாவம் இன்று நீங்கல்கூடப் பச்சோந்தியாக மாறிவிட்டீர்
வருந்திப் பெறுவதுதான் வாழ்வில் என்றும் நிலைக்கும்
வாங்கிடும் சுதந்திரமும் நேரே வாயில் வந்துவீழ்ந்திடாது
பொருந்திவாழா மனங்களாக போனவர் ஓடிப் போகட்டுமே
புலரப்போகும் நாட்களையே புரட்சியாய் மாற்றிக்காட்டுவோம்...

சம்மதம் பெற்றுக்கொண்டா தப்பிப்பிழைத்து ஓடினீர்கள்
சாவினை வரவேற்க மனதிலே சக்தியற்று மறைந்தீர்கள்
நம்பிக்கை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள்தினம் போராடினோம்
நாடே மீண்டும்வரும்வேளை நாடிவருவதில் நியாயமென்ன
எம்முறவைப் புதைத்த இடத்தில் எருக்கிலை வளர்கிறது
எதற்காக இங்கு வந்தீர் எங்கள் எரிசாம்பலை கரைப்பதற்கா
எங்ஙனம் வெளிநாடுகளில் எத்திப்பிழைத்து வாழுகின்றீர்
எங்கள்தேசம் மாசுபெற எப்போதும் அனுமதிக்க மாட்டோம்...

என்று தணியும்..?

போர் என்றால் இதுபோல நிகழ்ந்திடுமோ
பெர்ய்யரின் பூமியிலே இது முறையோ
யார்வந்து கேட்டறிவார் உண்மைநிலை
யௌவனமே கண்முடி மௌனிப்பதோ....?

நேர்வழியில் நின்றவர்க்கு நியாயமிதோ
நெடுங்கடலில் தாக்குவது நீதிதானோ
நோர்வேயும் கண்முடி நின்றிடுமோ
நோற்ற நோன்பின் பயனென்பதிதுதானோ... ...?

தேரேறி எமையெல்லாம் காத்தவர்கள்
தீவடங்கத் தேசப்பற்றை விதைத்தவர்கள்
ஊர்திரும்பும் வழியினிலே உயிர்பறிப்பதோ
உலகமெல்லாம் இதையறிந்தும் உறங்குவதோ...?

மார்பினிலே குண்டேந்தத் துணிந்தவர்கள்
மரிப்பதே மண்ணுக்கென்று மகிழ்பவர்கள்
சோர்வென்பதே விழியறியாச் சுடர்மணிகளை
சூதுசெய்து கொல்தென்ன நியாயம்தானோ.. ...?

வேர்களைக் கண்டறிந்திட முடிந்திடுமோ
விழுதொடிந்தால் விருச்சமே வீழ்ந்திடுமோ
நேர்நின்று பொருதுவதற்கு தகுதியில்லாத
நீசர்களால் இன்னுமென்னென்ன நேர்ந்திடுமோ.. ...?

தார்மீக அரசின் நீதியும் தவறிடுமோ
தாயகம் மீழும்வேளை தடைக்கல்லோ
போர்மூண்டு சமாதானம் புதைந்திடுமோ
புத்தரின் புதல்வர்களின் சூழ்ச்சிதானோ.. ...?

கார்மேகம் கண்களிலே சொரிகிறதே
கனவுகளால் காலங்கள் கரைந்திடுமோ
கூர்அம்பு மார்பிலேந்தும் குலத்தினுக்கு
குள்ளநரிக் கூட்டத்தால் இழிவுச்சாவோ.. ....?

பார்குழும் தமிழர்களே இணைந்திடுங்கள்
பரிகாரம் எதுவென்று முழங்கிடுங்கள்
ஊரெங்கும் ஊர்வலமாய் சென்றிடுங்கள்
உண்மையினை உலகினுக்கு உரைத்திடுங்கள்.. ....!

காத்திருந்தது போதும்.

சிலையாக நானிங்கே சீவனற்றிருப்பதுவோ
சிந்திக்காமல் நீங்களும் சீவனம் நடாத்துவதோ
உலைக்களத்தில் என்மனம் உருகியுழலுவதோ
உங்கள் நினைப்பு எனை வாட்டிவதைப்பதுவோ
தலையணையில் தலைசாய்த்துத் தூங்கிடாது
தாயகம் நோக்கித் தாவிடிறங்கி வந்திருங்கள்....!

இலை இனிமேலும் துன்பம் என்றுசொல்லி
இங்கு தினமும் இன்பம் வழிந்தோடுகின்றதே
குலையாத கட்டுக்கோப்பின் கொடுப்பனையால்
கூடிவந்த அமைதியின் கூரிய உச்சத்திலே
விலைபோகின்ற வீண்மானிடனாய் மாறிடாது
வீரியமனத்தோடு எனைநாடியே வந்திருங்கள்...!

உலகஉருண்டையை உள்ளங்கையில் வைத்து
ஊருராய் இடம்தேடி அகதியாக அலைவதுவோ
கலகம் தணிந்ததால் களிப்பான எம்மண்ணில்
கண்முன்னே சமாதானவெண்புறா பறக்கின்றதே
கலைந்திடாத கனவாக உங்களின் நினைப்பு
கன்னியிவளை கனலாக சுடுவதை தடுத்திருங்கள்...!

தலையாய கடமைகள் இங்கு பல காத்திருக்க
தனிமையில்காலத்தைக் கடத்துவது நியாயமா
வியைலில்லா வித்தைகளையங்கு விதைத்துவிட்டு
வேற்றுநாட்டில் வெறுமையிலேயே முடங்குவதோ
கலையிலும் கல்வியிலும் மேலுமீழும் சிறந்திட
கண்டிப்பாய் தாயகத்துக்கு திரும்பிவந்திருங்கள்...!

வேலையும் வசதிகளும் வேதனமும் கூடிவிட்டால்
வேற்றுநாட்டில் அடிமையாய் விரும்பிவாழ்வதோ
வலையில் சிக்கிய மீனைப்போல் இவளையிங்கே
வதைக்கவிட்டு நீங்களங்கே வசதியாய்வாழ்வதுவோ
மலையாக நிமிர்திட்ட எம்தாய் மண்ணுக்கு
மறுபடியும் நீங்கள் வந்து மகிழ்வாயிறங்கிடுங்கள்...!

நிலையாக நீங்கள் நட்டுவிட்ட காதற்பயிரின்றி
நின்றுதளிர்விட்டு நிரந்தரப்பூ பூத்துவிட்டது
விலையில்லாச் சமாதானம் வந்துவிட்டபின்னும்
விரும்பியிங்கே வராததன் மர்மம்தான் என்ன
கலையாத காதலைக் கண்ணில் சுமந்தபடியே
காலமெல்லாம் உங்களுக்காய் காத்திருக்கின்றேன்...

2003 வைகாசி - ஆனி மாத 'பூவரசு' இதழின் அட்டைப்படத்துக்காக
எழுதப்பட்டது....

இனிப்பான தவிப்பு...

கனவுகளில் உன்னோடு
கைகோர்த்து நடக்கின்றேன்
கனவுகள் சுகமானவை என்றால்
காத்திருப்பது இனிமைதான்...

உன்பெயரை உச்சரிக்க
உள்ளமெல்லாம் இனிக்கிறது
உன்னினைவில் காதிருத்தல்
உண்மையிலே இனிமைதான்...

நம்பிக்கையுடன் நீயுரைத்த
நல்லவார்த்தை சாகாதென்று
நாளும் உனையெண்ணி
நம்பிக்கையில் காத்திருக்கின்றேன்...

வாக்குறுதிகள் எப்போதும்
வழிதவறிப் போய்விடாது
வாக்குத்தவறாதவன் என்பதனால்
வரும்வரை காத்திருக்கின்றேன்....

எதிர்பார்ப்புக்கள் வியாபித்து
என்னுள் விஸ்வரூபமெடுக்கும்
பார்த்திருப்பதில் களிப்புத்தான்
பாவையிவளுக்கு இனிமைதான்....

கனமான வாக்குறுதியாலே
கனவுகளில் வாழுகின்றேன்
வழமான நம்பிக்கையுடன்
வழியில் விழிவிதைத்திருக்கின்றேன்....

பாலத்தைப் போட்டுவிட்டு
பாதிவழியில் நிறுத்திவிட்டாய்
காலம் எனைக் கொல்கிறது
காத்து விழிபூத்திருக்கிறேன்...

மனதைத் தொலைத்துவிட்டு
மங்கையின்னும் வாடுகிறேன்
மானத்தைத் தொலைத்திடாமல்
மறுபடியும் இங்கேவந்திடுங்க...!

காதைச்சூடும் வார்த்தைகள்
கண்ணீரை வரவழைத்தாலும்
பாதைதவறாதவர் என்று
பாதையைப் பார்த்திருக்கிறேன்....

இல்லத்தால் இவளுக்குப்பல
இடையுறுகள் இருந்தாலும்
உள்ளத்தால் உன்னோடு
உறவாடுதலில் மகிழ்கிறேன்...

பேர்எழுதியெழுதி உச்சரித்து
பெருமையில் மகிழ்கிறேன்
ஊர்ப்பேச்சை உடைப்பதற்கு
ஓடியிங்கே வந்திடுங்கள்...!

கேலிக்கும் கிண்டலுக்கும்
ஆளாகித் தவிக்கின்றேன்
வேலியிட்டு இவளைக்காக்க
தாலியுடனிக் வந்திடுங்கள்...!

காதல் கிரகம்.

பேதலித்தேன் பேதையிவள்
பித்தானேன் உன்னாலே...
பிதற்றுவது நானல்ல...
நீ தான் காதலே...
உனக்கு நானே
உறவுக் காரியாகிவிட்டதால் - நான்
உளறுவதாய் ஊரேபேசுகிறது...
காதலே உன்னுடைய
கடைக்கண்பார்வை படாதவர்கள்தான்
கிறுக்கி இவளென்று
கிண்டல் செய்கிறார்கள்...
இவர்களுக்கெல்லாம் கண்ணில்....
காமாலை என்பதை நினைக்க
எனக்குச் சிரிப்பாய் வருகிறது...
என்னைப் பார்த்து - இவளுக்கு
கிரகம் பகைத்துவிட்டது

கோவிலில் கிரகங்களுக்கு
 அர்ச்சனை செய்யவேண்டுமென்று
 சிலர் பரிந்துரை செய்கின்றார்கள்....
 எந்தக் கிரகம் பகைத்து...
 எனக்குப் பூமிபகையா?
 அல்லது புதன் பகையா...?
 என் சாதகத்தைக் கையில்வைத்து
 சாஸ்திரம் பார்க்க இவர்கள் யார்?
 எந்தக் கிரகத்தில் காதலிருக்கிறதென்று
 இதுவரைக்கும் தெரியாமல்...
 இவர்கள் கிசுகிசுக்கிறார்கள்...
 புவி என்ற கிரகம்
 காதலுக்குப் பகையானதென்றால்
 இங்கே பசுமை இருக்காது
 பழமரங்களே இருக்காது...
 குளிர்மை இருக்காது...
 குதித்துவரும் அருவியிருக்காது...
 மலர்கள் இருக்காது...
 அவற்றில் மணமுமிருக்காது...
 மற்றைய கிரகங்கள் மாதிரியே
 பூமியும் வரண்டு வனாந்தரமாயிருந்தால்
 காதலுக்குப் பகையென்பதை...
 நானும் ஏற்றுக்கொள்வேன்...
 சௌந்தர்யங்கள் சொரிந்தமண்ணில்
 சரித்திரமான காதலையறியாதவர்கள்

சாக்குப்போக்கு சொல்லுவது...
 எப்படிச் சாத்தியமாகும்....?
 வசதிகளையும் வருடங்களையும்
 கணக்குப் பார்த்தபடியே....
 சுந்தரங்களையே தினமும்
 சுற்றிச் சுற்றி வருமிவர்கள்
 சும்மா - காதல் இல்லையென்று
 'பம்மாத்து'க் காட்டினால்
 காதலர்களின் கதி என்னாவது....?
 காதல் புனிதமானது - அதனாலே
 இப் பூமியும் புனிதமானது...
 இலாவண்ணியங்கள் கொட்டிக்கிடக்கும்
 இந்தக் கிரகம் மட்டுமே
 காதலின் இன்பபுரியென்று
 இவர்களுக்குப் புரியும்வரை
 என்னுடைய காதல் என்ன...
 எல்லாக் காதல்களும்
 இவர்களுக்குப் பைத்தியமாகத்தான் தெரியும்...
 கிரகங்கள் பகையாகத்தான் தோன்றும்....
 பிரபஞ்சத்தில் - காதல்
 பிறந்து வளர்ந்து வாழ்வது
 உயிர்களின் சொர்க்கபுரியான
 இந்தப்பூமியில் மட்டும்தான்....

ஒடுகிற நண்பா ஒருவார்த்தை...

கள்ளமில்லா நெஞ்சடனே களித்திருந்தாய் எம்தாயகத்தில்
காலைமாலை கோயில் சென்று கடவுளைத்துதித்து நின்றாய் - இன்று
எள்ளளவும் ஓய்வின்றி எந்திரம்போல் உழைக்கின்றாய்
எங்கே உனக்குநேரம்? எதற்கு இங்கு கடவுள் வணக்கம்...?

உள்ளங்கையில் உனைச்சுமந்த உரமான உறவுகளைவிட்டு
ஓடிவந்தாய் ஓடியோடி நீ உழைக்கின்றாய் எதற்காக - இங்கு
வெள்ளையர் தேசத்தில் வேதனம் நிறையக்கிடத்தாலும்
வேதனையுடன் விம்மல்களை உன்னால் விரட்டிமுடியுமா...?

துள்ளித்திரிந்தாய் தோழருடன் துயர்மறந்தாய் இளமையிலே
தோட்டம்துரவு என்றுழைத்து துணையானாய் குடும்பத்துக்கு - ஏன்
முள்ளிலே படுக்கையிட்டு முப்பொழுதும் முனுகுகின்றாய்
முப்பாலில் படித்தவற்றை நீ முழுதாக மறந்துபோனாயா...?

பள்ளியில் படித்தபடிப்பின் பயனாலே பணத்தைக் குவித்தாலும்
பாரம்பரியம் பண்பாடுகளை படிப்பாய் மறந்துபோனாய் - அந்த
வெள்ளி உச்சத்திலிருக்கும்வரை விளைவுகள் பொன்னாகும்
வீழ்ந்தாலே உன்வாழ்க்கையில் விபரீதம் மிகப்பெரிதாகும்....!

கள்ளிச்செடி இலைகளிலே காதலியின் பெயரினை எழுதி
கண்டுமகிழ்த காட்சியெல்லாம் கண்களிலே இனிக்கிறது - நீயும்
தள்ளியவளை வைத்துவிட்டு தனியாகவே பறந்துவந்தாய்
தமிழ்மொழியையே பேசாதவளைத் தாரமாக்கியது நியாயமாமோ...?

அள்ளியுனைத் தூக்கியனைத்து அகமகிழ்ந்த உறவுகளெல்லாம்
அருவருப்பாய்போனதா அல்லது அடியோடு மறந்தாயா - நம்
தெள்ளுதமிழ் மொழி பயின்றதாலே தேசமெங்கும் போகின்றாய்
தேவையற்ற தேசமாய் உனக்கு தெவிட்டியதாடா தமிழீழம்...?

கொள்ளைப் பணத்தில் மிதக்கும் கோடீஸ்வரனாய் இருந்தாலும்
கூடப்பிறந்தவரை மறந்தால் குடும்பத்துக்கேது பெருமை - அன்று
வெள்ளைமனதுடனே தேசத்துக்காய் வீரவசனம் பேசியதெல்லாம்
வீணாகப் போனதை நினைக்க வெட்கமாகவே இருக்குதடா...

அள்ளஅள்ளகுறையாத அன்புதானடா பெற்ற தாயினன்பு
அவளைநீ ஏங்கவிட்ட ஆண்டுகள்தான் எத்தனைசொல் - இன்னும்
தள்ளாத வயதிலும் உனக்காய் தவிக்குதடா அத்தாயுள்ளம்
தாபரிபார் எவருமின்றி ஆதரவுக்காய் அலைவதையறிவாயா...?

பள்ளிகொள்ளும் போதுவந்த பாதைகளை நினைத்துப்பார்
பாவங்களைச் சேர்க்காதே பாதாளத்தில்போய் விழுந்திடுவாய் - மிக
தெள்ளத்தெளிவான முடிவோடு தேசத்தையும் நினைத்துப்பார்
தேனும் பாலும் ஓடியமண்ணின் தேவைகளுக்கும் உதவிசெய்...!

உள்ளத்தில் அன்பு பாசம் உனக்கினனும் மீதமாய் இருந்தால்
ஊரையும் உறவுகளையும் ஒருமுறை வந்து தரிசனம்செய் - நீ
பள்ளத்தில் வீழ்ந்தபின்னால் பரிதவிப்பதில் பயனேதுமில்லை
பட்டபின்னால் வரும் ஞானம் பரிசாக எதையும் தருவதில்லை..

(பூவரசு ஆடி... ஆவணி இதழின் அட்டைப்படத்துக்கு அமைவாக எழுதப்பட்டது.)

நன்றி சொல்ல உனக்கு.

பார்வையால் எனக்குள்ளே
வேர்விட்டுச் சென்றவனே
கனவுகளுக்குச் சொந்தக்காரியாய் - எனது
கவிதைகளில் வாழுகின்றாய்...

வானவில்லுக்கு இன்னொருவர்ணம்
உன்னால்தான் உருவாகப்போகிறது
வளிமண்டலத்துக்கு உன்னால்தான் - வேறு
வரைவிலக்கணம் தரமுடியும்....

புன்னகையால் பூங்காற்றைப்
பூப்பெய்தச் செய்தவனே
பூவையர் உலகத்திலே - எனக்கு
புதுமுகமாய்த் தெரிகின்றாய்....

அன்னை தந்தை ஆண்டவனால்
அமைந்திட்ட பிறந்த தினத்தை
உன்னால்தானே எனக்கு - ஒரு முறை
உண்மையில் புதுப்பிக்கப்பட்டது...

உன்னைப் பார்த்தபிறகு
புதிதாய் பிறந்துவந்தேன்
உன்னை ஊற்றித்தான் - நீ
என்னை வளர்த்து நிறுத்தினாய்...
அதனால்தான்,
வார்த்தைகளை வண்ணக்
கவிதைகளாய் வடிக்கமுடிந்தது
வாழ்க்கையின் அர்த்தமே - எனக்கு
வடிவாகப் புரிந்தது....

பார்வையெனும் மந்திரத்தால்
எந்திரத்தில் பூப்பூக்கச்செய்துவிட்டு
வார்த்தையேதும் பகராமல் - ஒரு
வண்ணத்துப்பூச்சியாய் பறந்ததேன்...?

ஒருவிரலால் நீ தீண்டிய
ஓரங்குல ஸ்பரிசும் மட்டும்
மகரந்தமாய் ஒட்டிக்கொண்டு - என்னுள்
மாற்றங்களைச் செய்ததேன்...?

சாதிக்கப் பிறந்தவர்கள்
சங்கடப்பட்டு பயனில்லை
சிந்தி என்றுமட்டுமுரைத்து - எனை
நிந்திப்பது நியாயமாகுமா...?

சிறைபிடித்து என்னையே
சிற்பமாக செதுக்கிவிட்டவளே - இவனை
சிறையாமல் காக்காவிட்டால்
சிறையில் வீழும் என்கவிகள்.....

என்கவிதை நீ கேட்டால்
இளமையுடன் தினம் வாழும்
என்வரியை நீ நுகர்ந்தால் - என்
வாழ்வு இனிமையாகும்....

தூரநின்று தூண்டில்முள்ளாய்
துடிக்கவைத்த விழிகளினின்று
வேண்டும்போது வராவிட்டால் - என்
விழிநிறைந்து குழமாகும்...

கண்ணில் நீ தட்டுப்பட்டால்
கவிதைகள் ஆறாய்பெருகும்
கவியரங்கில் கலந்துகொண்டால் - புது
கவிதைகள் மோட்சம்பெறும்....

காணாமல் நீ போனால்
கானலாகும் என்வரிகள்
வாராமல் நீபோனால் - நன்றி
வலியாகும் என்நெஞ்சில்....

நன்நீ இவர்களுக்கு....

திரு : க. ஞானேஸ்லவரன் அவர்கள்
(பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்)

திரு : க. சரவணன் அவர்கள்
(திருமலை வெளியீட்டகம்)

திரு : எழிலன் அவர்கள்
(ஜெர்மனி)

திரு : இந்து மகேஷ் அவர்கள்
(புவரசு சஞ்சிகை)

திரு : வ. சிவராஜா அவர்கள்
(மண் சஞ்சிகை)

திரு : ஆ. உதயகுமார் அவர்கள்
(குறுமண்வெளி)

திரு : ம. ஆனந்தரெட்ணசாமி
(எவகிறீன் அச்சகம்)

திருமதி : சுலோசனா புவனேந்திரன்
(ஜெர்மனி)

அம்பலவண்புவனேந்திரன்

முடிவல்ல..... ஆரம்பம்.

நூல் விபரம்

பெயர்: _____

தேர்வு: _____

பக்கம்: _____

பக்கம்: _____

பக்கம்: _____

பக்கம்: _____

பக்கம்: _____

பக்கம்: _____

பக்கம்: _____

பக்கம்: _____

பக்கம்: _____

பக்கம்: _____

பக்கம்: _____

பக்கம்: _____

பக்கம்: _____

பக்கம்: _____

பக்கம்: _____

அம்பலவன்புவனேந்திரன்

முடிவல்ல.... ஆரம்பம்.

அம்பலவன்புவனேந்திரன்

கிவர் பல சஞ்சிகைகள் மூலமும் கவியரங்குகள் மூலமும் பலருக்கு நன்கு பரிச்சயமானவர். சிறு வயதிலிருந்தே கிலக்கியத்தில் ஆர்வம் கொண்டவர் என்பதை கிவரைப் படிப்பித்த ஆசிரியர்கள் மூலம் தனிப்பட்ட முறையில் நான் அறிந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

தனது இளமைப்பருவங்களில் தான் படித்த பாடசாலைகளில் கையெழுத்துச் சஞ்சிகைகளுக்கு ஆசிரியராகவும், துணையாசிரியராகவும் இருந்தவரென்பதை கிவரின் கிலக்கிய ஆர்வத்திற்கும் சிந்தனைத் திறனுக்கும் சான்றுகளாகும். தாயகத்தில் வானொலி, சஞ்சிகைகளில் கிவரது பல கவிதைகளை வெளிக்கொணர்ந்த கிவர் நாடகங்கள் நடிப்பதிலும் ஆர்வமுள்ளவராகத் திகழ்ந்தார். கிவர் கிலங்கைத் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்த காலங்களில் பாடசாலைக் கலை நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றை முன்னின்று தயாரித்து நடாத்திக்கொடுத்துப் பரதா பாராட்டுதல்களைப் பெற்றுக்கொண்டவர் என்பதை நானறிவேன். ஆரம்ப காலங்களிலிருந்தே மிகுந்த ஆர்வத்தோடு சமூகசேவைகள் செய்வதிலும் பொதுத்தொண்டுகள் புரிவதிலும் சளைக்காதவர். புலம்பெயர்ந்து வந்த காலத்தில் கிவரது கிலக்கிய தாகத்திற்கு கிங்கு வெளிவந்துகொண்டிருந்த பல கிலக்கிய சஞ்சிகைகள் நல்ல வடிகால் அமைத்துக் கொடுத்தன என்றே சொல்ல வேண்டும். கிவர் தனது ஆத்ம திருப்திக்காகத் தனது கவிதைப் படைப்புகள் பலவற்றைத் தாமாகவே தொகுத்து, தீயின் வார்ப்புகள், கவிஞன், கின்னொரு ஜனனம், முடிவல்ல ஆரம்பம் என்ற நூல்களை கிலவச பிரசுரங்களாக வெளியிட்டு வைத்தமையைப் பலரும் அறிவார்கள். அடுத்த வெளியிடாக வாழ்வே வா எனும் நூலைத் தயாரிக்கும் பணியில் தற்போது ஈடுபட்டு வருகிறார். கிவரின் முதல் முன்று நூல்களிலுமிருந்து தெரிவுசெய்யப்பட்ட 125 கவிதைகளை மணிமேகலைப் பிரசுரத்தால் தீயின் வார்ப்புகள் என்ற நூலாக வெளி வந்திருக்கிறது. இந்தத் தலைப்பிலுள்ள கவிதையானது 86 / 87 காலப்பகுதியில் சர்ச்சைக்குள்ளாகி பலராலும் விமர்சிக்கப்பட்டதென்பதை என்னைப்போல் பலரும் அறிந்திருப்பார்கள் கின்னும் பல சஞ்சிகைகளுக்குத் தொடர்ந்தும் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் கிவரைப்பற்றி கிவரின் நான்கு நூல்களின் அணிந்துரைகள் சான்றுகள் கூறும் திரு. அம்பலவன்புவனேந்திரனின் தமிழ்ப்பணி தொடர்வதற்கு என் மனமுவந்த வாழ்த்துக்கள்

- ஆ. உதயகுமார் (ஆசிரியர்)